

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณา

ศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับ
ผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานคณะกรรมการการกฎหมาย
การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน
สำนักกรรมการ ๒
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับ
ผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหสถานบันเทิง และปรับปรุง
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติ จำนวน ๓ เรื่อง ดังนี้

๑. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการปรับปรุง
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์จริง ป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์
และคอร์รัปชัน (นายฉัตร สุภัทรวณิช เป็นผู้เสนอ)

๒. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
และแนวทางการแก้ไขปัญหสถานบันเทิง (นายศาสตรา ศรีปาน เป็นผู้เสนอ)

๓. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษา
ปัญหาของธุรกิจสถานบันเทิง และการแก้ไขปัญหเกี่ยวกับการเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
(นายพลากร พิมพะนิตย์ เป็นผู้เสนอ)

และตั้งคณะกรรมการวิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกัญจน์พงศ์ จงสุทธนามณี	๒. นางสาวกิตติธัญญา วาจาดี
๓. นายกิตติศักดิ์ คณาสวัสดิ์	๔. นางสาวชัตติยา สวัสดิผล
๕. นายจรยุทธ จตุรพรประสิทธิ์	๖. นายจิรเดช ศรีวิราช
๗. นายฉัตร สุภัทรวณิช	๘. นายเฉลิมพงศ์ แสงดี
๙. นายชัชวาลล์ คงอุดม	๑๐. นายชูศักดิ์ ศีรีมาศทอง
๑๑. นายเชาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กীরติ	๑๒. นาย ณ ชนก รัตนธารส
๑๓. นายณพล เขยคำแหง	๑๔. นายณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ
๑๕. นายเดชอศิม ขาวทอง	๑๖. นายธนยศ ทิมสุวรรณ
๑๗. นายนนทเดช บุรณะสิทธิพร	๑๘. นายนิคม บุญวิเศษ
๑๙. นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล	๒๐. นายพลากร พิมพะนิตย์
๒๑. นายภันชิต น่วมเจิม	๒๒. นายมานะ สิมมา
๒๓. ว่าที่ร้อยตรี ยงยุทธ ภูมิประเทศ	๒๔. นายวัชรพงศ์ คุวิจิตรสุวรรณ
๒๕. นายวัชรพล ขาวขำ	๒๖. นายวารุจ ศิริวัฒน์
๒๗. นายศรธรรม ภูมิไชย	๒๘. นายศาสตรา ศรีปาน
๒๙. ว่าที่พันตรี สรชาติ วิชย สุวรรณพรหม	๓๐. นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง
๓๑. นายสังคม แดงโชติ	๓๒. พลตำรวจโท สำราญ นวลมา
๓๓. นายอัคร ทองใจสด	๓๔. นายอิมรอน เส้นหลี่หมื่น
๓๕. นายเอกสิทธิ์ อัครศักดิ์กীরติ	

โดยมีกำหนด...

โดยกำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษาไว้ ๙๐ วัน ตั้งแต่วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๖ ถึงวันอังคารที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๖ ต่อมาคณะกรรมการการวิสามัญได้ขอขยายระยะเวลาการพิจารณาศึกษา จำนวน ๑ ครั้ง ตั้งแต่วันพุธที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ ถึงวันจันทร์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗ รวมระยะเวลาพิจารณาศึกษา ๑๘๐ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาศึกษาญัตติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณารายงานและข้อสังเกตของ คณะกรรมการการวิสามัญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ชัตติยา สวัสดิผล

(นางสาวชัตติยา สวัสดิผล)

ประธานคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

สำนักกรรมการ ๒

กลุ่มงานคณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๖๓๒๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ committee_legal@parliament.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นายชูพงศ์ นิลสกุล)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๒

จีระศักดิ์ ปิตักะวงศ์/ร่าง
จีระศักดิ์ ปิตักะวงศ์/พิมพ์
พงศ์พันธุ์ จิตรานุกิจ/ตรวจ

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ ธนกฤต ศรีสุวรรณ

ครั้งที่ ๒ ศิริรัตน์ นาโค

ครั้งที่ ๓ คณะทำงานกฎหมาย

ของสำนักกรรมการ ๒

รายนามคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร

นางสาวชิตติยา สวัสดิผล
ประธานคณะกรรมการ

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่หนึ่ง

นายณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่สอง

นายกิตติศักดิ์ คณาสวัสดิ์
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่สาม

นายฉัตร สุภัทรวณิช
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่สี่

นายนิคม บุญวิเศษ
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่ห้า

นายเดชิตศิม ขาวทอง
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่หก

ว่าที่พันตรี สรชาติ วิชย สุวรรณพรหม
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่เจ็ด

นายสฤกษ์พงษ์ เกี้ยวข้อง
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่แปด

นายชัชวาลล์ คงอุดม
ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายกัญจน์พงศ์ จงสุทธนามณี
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายภักดิ์ น่วมเจิม
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายพลากร พิมพะนิตย์
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายจรยุทธ จตุรพรประสิทธิ์
โฆษกคณะกรรมการ

นายเฉลิมพงศ์ แสงดี
โฆษกคณะกรรมการ

นายวัชรพล ขาวขำ
โฆษกคณะกรรมการ

นายศาสตรา ศรีปาน
โฆษกคณะกรรมการ

นายสังคม แดงโชติ
โฆษกคณะกรรมการ

นายจีระเดช ศรีวิราช
กรรมการ

นายชูศักดิ์ ศิริมานนท์
กรรมการ

นายเชาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กิติ
กรรมการ

นาย ณ ชนก รัตนทาส
กรรมการ

นายณพล เขยคำแหง
กรรมการ

นายนนทเดช บุรณะสิทธิพร
กรรมการ

นายมานะ สิมมา
กรรมการ

ว่าที่ร้อยตรี ยงยุทธ ภูมิประเทศ
กรรมการ

นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ
กรรมการ

นายวารุจ ศิริวัฒน์
กรรมการ

นายศรราม ภูมิไชย
กรรมการ

พลตำรวจโท สำราญ นวลมา
กรรมการ

นายอัคร ทองใจสด
กรรมการ

นายอิมรอน เส็นทลีหมิน
กรรมการ

นายเอกสิทธิ์ อัครศักดิ์เกียรติ
กรรมการ

นางสาวกิติธัญญา วาจาดี
เลขานุการคณะกรรมการ

นายธนยศ ทิมสุวรรณ
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

รายนามคณะกรรมการพิจารณาจัดทำรายงานผลการศึกษา และปรับปรุงกฎหมาย
เกี่ยวกับสถาบันบัณฑิต รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

นายวิษระพล ขาวขำ
ประธานคณะกรรมการ

นายมานะ สิมมา
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่หนึ่ง

นายปารเมศ วิทยาธิษัทรศร์
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่สอง

นายสังคม แดงโชติ
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่สาม

นายวรพจน์ ด้วงพิบูลย์
อนุกรรมการ

นายภัทร ภมรมนตรี
เลขานุการคณะกรรมการ

นางวรรณทิพ สมจินตนา
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

นายไพรัตน์ ทรัพย์อนันต์
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

นางสาวสุดใจ นุ่นเกต
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

พันตำรวจเอก อูร์มพร ขุนเดชสัมฤทธิ์
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

บทสรุปผู้บริหาร

การท่องเที่ยวเป็นนโยบายหนึ่งที่สำคัญของรัฐบาลในการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยผลักดันการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการสร้างรายได้ที่สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจในระยะสั้น และสามารถสร้างงานและกระจายรายได้ให้กับประชาชนเป็นจำนวนมาก โดยเมื่อนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะจัดกิจกรรมหรือดำเนินการเพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น โดยหนึ่งในกลุ่มธุรกิจที่เป็นการกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ได้แก่ กลุ่มธุรกิจสถานบันเทิง ปัจจุบันพบว่า ธุรกิจสถานบันเทิงในประเทศไทยมีปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์โดยมิชอบจากเจ้าหน้าที่ของรัฐอันสร้างความเดือดร้อนให้แก่ภาคประชาชนมาอย่างยาวนาน ผู้ประกอบการที่ตั้งใจดำเนินธุรกิจอย่างสุจริต เสียภาษีถูกต้องตามกฎหมายก็ถูกรีดไถหรือกลั่นแกล้งซึ่งส่วนหนึ่งของสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว คือ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงไม่มีความทันสมัยไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์จริงของสังคมที่เป็นอยู่ จึงกลายเป็นเครื่องมือในการเรียกรับผลประโยชน์อันมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐ

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าสภาพปัญหาสถานบันเทิงเป็นปัญหาที่มีความสำคัญที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าว เนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยมีประเด็นปัญหาที่สำคัญประกอบด้วย ปัญหาบทนิยามความหมายของคำว่า “สถานบริการ” ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ปัญหาข้อจำกัดเกี่ยวกับบริเวณหรือเขตพื้นที่ในการขออนุญาตตั้งสถานบริการ (Zoning) ปัญหาการออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ปัญหาการกำหนดอายุของผู้ใช้บริการและอายุของพนักงานในสถานบันเทิง ปัญหาการกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ ปัญหาการกำหนดโทษ และปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นต้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้มีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ สภาผู้แทนราษฎร เพื่อศึกษาสภาพปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตลอดจนกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงให้สอดคล้องสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งวางมาตรการหรือกลไกในการป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการวิสามัญเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ อันได้แก่ การศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาสถานบันเทิงการแสวงหาแนวทาง รูปแบบ วิธีการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงอย่างเป็นรูปธรรมและการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนการนำเสนอแนวทางและมาตรการทางกฎหมายในการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อเสนอด้านกฎหมายเพื่อเสนอต่อรัฐบาลและรัฐสภาต่อไป

จากการศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญ จึงได้มีแนวทางการแก้ไขปัญหสถานบันเทิงในการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงให้มีความทันสมัย และสอดคล้องกับบริบทของสังคมไทย รวมทั้งเพื่ออุดช่องว่างของกฎหมายอันจะเป็นการลดการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยเฉพาะในเรื่อง การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ การกำหนดอายุของผู้ใช้บริการและอายุของพนักงานสถานบันเทิง ปรับปรุงวันเวลาเปิดปิดสถานบริการ และปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมกับพฤติการณ์การกระทำ ความผิดโดยสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

๑.๑ ปรับปรุงการกำหนดบทนิยามของคำว่า “สถานบริการ”

กำหนดบทนิยามของคำว่า “สถานบริการ” ให้มีรูปแบบการประกอบกิจการที่มีความหมายชัดเจนและครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่อาจดำเนินการไปในทางกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอันเป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการ โดยกำหนดให้สถานประกอบกิจการไม่ว่าจะมีสถานที่ตั้งเป็นการถาวรหรือชั่วคราว อยู่ในอาคารหรือ นอกอาคาร หรือเคลื่อนที่ได้ ก็เป็นสถานบริการได้ และกำหนดลักษณะรูปแบบการดำเนินกิจการให้สอดคล้องกับการประกอบธุรกิจสถานบันเทิงในปัจจุบัน เช่น ร้านอาหารกึ่งผับ ผับ เชน เลานจ์ บาร์ไฮส สถานอาบ อบ นวด คาราโอเกะ บาร์เบียร์ ลานเบียร์ งานแสดงดนตรี เทศกาลดนตรี และแพ็คเกจ เป็นต้น

๑.๒ ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดเขตท้องที่อนุญาตและงดออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการ (Zoning)

การกำหนดเขตท้องที่อนุญาตตั้งสถานบริการ

ปรับปรุงรูปแบบการกำหนดท้องที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการโดยบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นในรูปแบบคณะกรรมการจังหวัด เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดประสิทธิผลสูงสุด สอดคล้องต่อบริบทและความต้องการของสังคมในแต่ละท้องที่ โดยการกำหนดให้มีคณะกรรมการระดับจังหวัด ได้แก่ คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ในการออกหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข และออกประกาศกำหนดเขตท้องที่อนุญาตตั้งสถานบริการในแต่ละจังหวัด รวมทั้งมีหน้าที่และอำนาจในการออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการในเขตจังหวัดของตน

เนื่องจากคณะกรรมการดังกล่าวจะประกอบด้วยภาคส่วนต่าง ๆ ในจังหวัดซึ่งอยู่ในท้องที่และมีความใกล้ชิดกับประชาชนในท้องที่นั้น จึงทำให้เข้าใจบริบทของท้องที่ได้มากกว่า การกำหนดเขตท้องที่โดยส่วนกลาง และเป็นการเพิ่มการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการบริหารจัดการสถานบริการอีกทั้งทำให้เกิดความยืดหยุ่น คล่องตัวในการปรับเปลี่ยนการกำหนดเขตให้เหมาะสมกับแต่ละท้องที่และแต่ละช่วงเวลา

การกำหนดเขตท้องที่ตอกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ
 ยังคงรูปแบบการกำหนดเขตตอกใบอนุญาตตั้งสถานบริการให้กระทำได้
 โดยการตราพระราชกฤษฎีกา ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้พิจารณาเสนอให้มีการ
 การตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเป็นเขตตอกใบอนุญาต

๑.๓ ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการ
 คณะกรรมการวิสามัญเห็นควรปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต
 ตั้งสถานบริการให้มีประสิทธิภาพและเกิดความสะดวกแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการมากขึ้น
 โดยเห็นควรกำหนด ดังนี้

๑) ให้มี “นายทะเบียน” เป็นผู้พิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการ
 สถานบริการพิจารณากรณีการต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ เพิกถอนใบอนุญาต หรือพิจารณาและมีคำสั่งอื่นใด
 เกี่ยวกับใบอนุญาต ซึ่งเป็นการแยกหน้าที่และอำนาจออกจากพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจะทำหน้าที่ในการ
 ตรวจตราและกำกับดูแลให้สถานบริการต่าง ๆ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

๒) ให้มี “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ
 ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแต่งตั้งจาก

๒.๑) ข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป หรือ

๒.๒) ข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นประเภทวิชาการ
 ระดับปฏิบัติการ หรือประเภททั่วไประดับชำนาญงาน ขึ้นไป หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่เทียบเท่า

๓) นอกจากหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบความปลอดภัยของอาคารที่ใช้เพื่อ
 ประกอบกิจการเป็นสถานบริการที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารแล้ว กำหนดให้
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับ
 สถานที่ตั้ง ขนาด ความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย สุขลักษณะ หรือรายละเอียดการดำเนินการของ
 สถานประกอบกิจการแต่ละประเภท ซึ่งรัฐมนตรีสามารถกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของสถานบริการ
 แต่ละประเภทให้แตกต่างกันก็ได้ โดยคำนึงถึงเหมาะสมของการดำเนินกิจการ สภาพแวดล้อมของท้องที่
 ที่สถานบริการตั้งอยู่ หรือความจำเป็นในการควบคุมดูแล เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงขณิยามคำว่า
 “สถานบริการ” ที่จะครอบคลุมการประกอบกิจการประเภทต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น ซึ่งรวมถึงสถานบริการ
 ที่ไม่ใช่อาคารด้วย

๔) ให้บริการแบบ (One Stop Service) โดยสามารถยื่นคำขอรับใบอนุญาต
 หลายใบในคราวเดียวกันได้ เพื่อให้การบริหารราชการมีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

๕) ให้ขยายอายุใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการให้มีอายุสองปี เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบกิจการและเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพการดำเนินการในปัจจุบัน ประกอบกับ
 ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตให้สอดคล้องเหมาะสมกัน

๒. ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดอายุของผู้ใช้บริการและอายุของพนักงาน ในสถานบันเทิง

เมื่อพิจารณาบริบทของสังคมไทยและให้ความสำคัญกับการคุ้มครองเด็กและเยาวชนแล้ว
 คณะกรรมการวิสามัญเห็นสมควรคงการกำหนดอายุของผู้เข้าใช้บริการในสถานบริการและผู้เข้าทำงานใน
 สถานบริการไว้ตามเดิม คือ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยให้ผู้ที่มีอายุ

ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ และห้ามมิให้ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการรับผู้มีอายุต่ำกว่าสี่แปดปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ เนื่องจากหากแก้ไข โดยการเพิ่มอายุของผู้เข้าทำงานเป็น ๒๐ ปีบริบูรณ์ จะส่งผลกระทบต่อภาระงานและค่าครองชีพ ของบุคคลที่มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกิน ๒๐ ปีบริบูรณ์ จากเดิมที่ผู้นั้นสามารถเข้าทำงาน ในสถานบริการได้ ทำให้ไม่สามารถเข้าทำงานได้ซึ่งจะเป็นการกระทบสิทธิในการประกอบอาชีพ เกินสมควร ในส่วนปัญหาการตรวจอายุของผู้เข้าใช้บริการที่อาจมีบุคคลอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ ที่ฝ่าฝืนเข้ามาใช้บริการนั้น ให้หามาตรการอื่นเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๓. ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับวัน เวลา เปิดปิดของสถานบริการ

คณะกรรมการวิสามัญเห็นควรให้ปรับปรุงกฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดวันเวลา เปิดปิดของสถานบริการ ให้สอดคล้องกับบริบทของการท่องเที่ยวและประเภทของสถานบริการ โดยพิจารณาจากที่ตั้งของสถานบริการว่าอยู่ใกล้กับแหล่งชุมชน หรือที่อยู่อาศัยของประชาชนหรือไม่ ส่งผลกระทบทางด้านเสียงหรือด้านอื่น ๆ เพียงใด จำนวนของผู้มาใช้บริการ หรือต้นทุนของสถานบันเทิง โดยเสนอให้กำหนดเวลาตามปกติของสถานบริการเปิดให้บริการได้ไม่เกิน ๐๒.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น ส่วนจังหวัดหรือพื้นที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว เปิดให้บริการได้ไม่เกินเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น

๔. ปรับปรุงบทกำหนดโทษ

คณะกรรมการวิสามัญเห็นควรปรับปรุงบทกำหนดโทษโดยรวมรวมฐานความผิด ทางอาญา และทางปกครอง ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามคำสั่ง ที่ ๔๖/๒๕๕๙ บทกำหนดโทษตามประกาศกระทรวงมหาดไทย และกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำหนดโทษปรับเป็นพินัยเพิ่มเติมโดยนำมาบัญญัติไว้ใน กฎหมายระดับพระราชบัญญัติที่มีการยกขึ้นใหม่ เพื่อความเป็นเอกภาพและหลีกเลี่ยงการใช้ดุลพินิจ ของเจ้าหน้าที่ที่อาจนำมาซึ่งการทุจริตได้ ทั้งนี้ สำหรับโทษปรับเป็นพินัย เป็นการกำหนดโทษปรับ สถานเดียวโดยไม่มีโทษจำคุกรวมอยู่ด้วย ซึ่งสามารถดำเนินกระบวนการปรับเป็นพินัยได้โดยไม่ต้องนำ คดีขึ้นสู่ศาลทำให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินคดีกับผู้ฝ่าฝืน และในส่วนของโทษทางปกครองจะเป็น การดำเนินการเกี่ยวกับการออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การฝ่าฝืนกฎหมายในบางกรณีอาจอยู่ภายใต้ขอบอำนาจในการใช้มาตรการลงโทษ มากกว่าหนึ่งมาตรการได้ เช่น อาจถูกบังคับใช้มาตรการโทษปรับเป็นพินัยควบคู่กับมาตรการลงโทษ ทางปกครองได้ หากการกระทำผิดนั้นครบองค์ประกอบที่จะถูกลงโทษของทั้งสองมาตรการ

๕. การเรียกปรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

คณะกรรมการวิสามัญเห็นว่า เมื่อมีการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต ให้ตั้งสถานบริการ วัน เวลาเปิดปิดของสถานบริการ และบทกำหนดโทษ ให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันแล้ว จะช่วยลดการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ อันจะเป็น ช่องทางให้เกิดการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และป้องกันปัญหาการเรียกปรับผลประโยชน์จาก เจ้าหน้าที่ของรัฐได้

สารบัญ

หน้า

รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา.....ก	
สถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์	
จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ สภาผู้แทนราษฎร	
รายงานคณะอนุกรรมการพิจารณาจัดทำรายงานผลการศึกษา.....จ	
และปรับปรุงกฎหมาย เกี่ยวกับสถานบันเทิง รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	
บทสรุปผู้บริหาร.....ฉ	
สารบัญ.....ญ	
สารบัญตาราง.....ฐ	
สารบัญภาพ.....ฑ	
รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา.....๑	
สถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์	
จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ สภาผู้แทนราษฎร	
๑. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง.....๑	
๒. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการวิสามัญ.....๒	
๓. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการประจำคณะกรรมการ.....๓	
ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙๓ วรรคสี่	
๔. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้งคณะอนุกรรมการ.....๓	
๕. การพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาจัดทำรายงานผลการศึกษา.....๔	
และปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสถานบันเทิง รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	
๖. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น.....๔	
๗. การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ.....๕	
๘. ผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญ.....๕	
บทที่ ๑ บทนำ.....๑๑	
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....๑๑	
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....๑๓	
๑.๓ วิธีการศึกษา.....๑๓	
๑.๔ ระยะเวลาในการศึกษา.....๑๓	
๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะ.....๑๓	
๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....๑๔	

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ ๒ ผลการรวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริงตามกรอบการศึกษา.....	๑๕
๒.๑ ข้อมูลการเดินทางศึกษาดูงานของคณะกรรมการวิชาการวิสามันท์.....	๑๕
๒.๒ ข้อมูลการจัดสัมมนาของคณะกรรมการวิชาการวิสามันท์.....	๓๖
๒.๓ การประชุมพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการวิชาการวิสามันท์.....	๓๘
บทที่ ๓ ผลการศึกษา.....	๔๙
๓.๑ การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการ.....	๔๙
๓.๒ การกำหนดอายุของผู้ใช้บริการและอายุของพนักงานในสถานบันเทิง.....	๖๒
๓.๓ การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ.....	๖๔
๓.๔ การปรับปรุงบทกำหนดโทษ.....	๖๖
๓.๕ ปัญหาการเรียกร้องผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ.....	๗๓
บทที่ ๔ สรุปผลการศึกษา.....	๗๕
๙. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิชาการวิสามันท์.....	๘๑
บรรณานุกรม	๘๔
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก หนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/ว ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๖ เรื่อง ตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามันท์พิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกร้องผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ และญาติที่เกี่ยวข้อง รวม ๓ เรื่อง	
ภาคผนวก ข หนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๙๙๔๕ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณาของคณะกรรมการวิชาการวิสามันท์	
ภาคผนวก ค ภาพการประชุมคณะกรรมการวิชาการวิสามันท์	
ภาคผนวก ง ภาพการเดินทางไปศึกษาดูงานและจัดสัมมนาของคณะกรรมการวิชาการวิสามันท์ ณ กรุงเทพมหานคร จังหวัดภูเก็ต จังหวัดชลบุรี และจังหวัดเชียงใหม่	
ภาคผนวก จ ประกาศตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาจัดทำรายงานผลการศึกษา และปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสถานบันเทิง รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้อนุกรรมการพ้นจากตำแหน่ง และแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นอนุกรรมการ เพิ่มเติม	

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- ภาคผนวก ฉ ประกาศแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการวิสามัญ
และให้ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการวิสามัญ พ้นจากตำแหน่ง
- ภาคผนวก ช รวมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

- ๑ เปรียบเทียบกฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗.....๖๕
กับกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ และกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖
- ๒ แสดงการจำแนกข้อหาหรือฐานความผิดโทษกับบทลงโทษการปรับเป็นพินัย.....๖๙
- ๓ แสดงการจำแนกความผิดทางปกครอง.....๗๒

สารบัญญภาพ

หน้า

ภาพที่

๑	พื้นที่ Zoning สถานบริการ ตาม พ.ร.ฎ.กำหนดพื้นที่ฯ พ.ศ. ๒๕๔๕ ในพื้นที่กรุงเทพฯ.....	๑๕
๒	จำนวนผู้ประกอบการที่ขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในพื้นที่กรุงเทพฯ.....	๑๖
๓	เปรียบเทียบจำนวนสถานบริการที่มีใบอนุญาตกับสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการ (ไม่มีใบอนุญาต) ในพื้นที่กรุงเทพฯ	๑๖
๔	การศึกษาดูงาน ณ กองบัญชาการตำรวจนครบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร.....	๑๗
๕	การศึกษาดูงาน ณ กองบัญชาการตำรวจนครบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร.....	๑๘
๖	การศึกษาดูงานในพื้นที่ถนนข้าวสาร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร.....	๒๑
๗	การศึกษาดูงาน ณ จังหวัดภูเก็ต.....	๒๒
๘	การศึกษาดูงาน ณ จังหวัดภูเก็ต.....	๒๓
๙	การศึกษาดูงาน ณ จังหวัดภูเก็ต.....	๒๔
๑๐	การศึกษาดูงาน ณ จังหวัดชลบุรี.....	๒๖
๑๑	การศึกษาดูงาน ณ จังหวัดชลบุรี.....	๒๗
๑๒	การศึกษาดูงาน ณ จังหวัดเชียงใหม่.....	๓๐
๑๓	สถานบริการในพื้นที่อำเภอเมืองเชียงใหม่ ทั้งหมด ๒๔ แห่ง.....	๓๑
๑๔	แสดงเขตพื้นที่การอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ ปัจจุบันตั้งอยู่กลางพื้นที่พักอาศัยของประชาชน	๓๒
๑๕	การศึกษาดูงาน ณ จังหวัดเชียงใหม่.....	๓๓
๑๖	พื้นที่ให้ตั้งสถานบริการตามพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๔๗ (โซนนิ่ง) บริเวณถนนสมโภชเชียงใหม่ ๗๐๐ ปี ปัจจุบันไม่มีสถานบริการตั้งอยู่	๓๔
๑๗	การสัมมนา ณ กรุงเทพมหานคร.....	๓๖
๑๘	การสัมมนา ณ กรุงเทพมหานคร.....	๓๗

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติ จำนวน ๓ เรื่อง ดังนี้

๑. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์จริง ป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์ และคอร์รัปชัน (นายฉัตร สุภัทรวณิช เป็นผู้เสนอ)

๒. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง (นายศาสตรา ศรีปาน เป็นผู้เสนอ)

๓. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษา ปัญหาของธุรกิจสถานบันเทิง และการแก้ไขปัญหากับการเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (นายพลการ พิมพะนิตต์ เป็นผู้เสนอ)

และมีมติตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ โดยมีกำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษา ๙๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ ถึงวันอังคารที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๖ ต่อมาคณะกรรมการวิสามัญ ได้ขอขยายระยะเวลาการพิจารณาศึกษา จำนวน ๑ ครั้ง ตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ ถึงวันจันทร์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗ รวมระยะเวลาพิจารณาศึกษา ๑๘๐ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญ ได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา สถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎร ตามข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ ดังนี้

๑. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

๑) นางสาวชัตติยา สวัสดิผล	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒) นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓) นายณัฐชานัน ศรีก่อเกื้อ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔) นายกิตติศักดิ์ คณาสวัสดิ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕) นายฉัตร สุภัทรวณิช	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖) นายนิคม บุญวิเศษ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗) นายเดโชวิช ขาวทอง	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หก
๘) ว่าที่พันตรี สรชาติ วิชย สุวรรณพรหม	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่เจ็ด
๙) นายสุฤษฏ์พงษ์ เกี่ยวข้อง	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่แปด

๑๐) นายชัชวาลล์ คงอุดม	เป็นประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๑) นายกัญจน์พงศ์ จงสุทธนามณี	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๒) นายภักดิ์ น่วมเจิม	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๓) นายพลากร พิมพะนิตย์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๔) นายจรรยา จตุรพรประสิทธิ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๕) นายเฉลิมพงศ์ แสงดี	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๖) นายวัชรพล ขาวขำ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๗) นายสังคม แดงโชติ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๘) นายศาสตรา ศรีปาน	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๙) นายจිරเดช ศรีวิราช	เป็นกรรมการ
๒๐) นายชูศักดิ์ ศีรีมาศทอง	เป็นกรรมการ
๒๑) นายเชาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กิติ	เป็นกรรมการ
๒๒) นาย ณ ชนก รัตนหารส	เป็นกรรมการ
๒๓) นายณพล เขยคำแหง	เป็นกรรมการ
๒๔) นายนนทเดช บุรณะสิทธิพร	เป็นกรรมการ
๒๕) นายมานะ สิมมา	เป็นกรรมการ
๒๖) ว่าที่ร้อยตรี ยงยุทธ ภูมิประเทศ	เป็นกรรมการ
๒๗) นายวัชรพงศ์ คุวิจิตรสุวรรณ	เป็นกรรมการ
๒๘) นายวารุจ ศิริวัฒน์	เป็นกรรมการ
๒๙) นายศรราม ภูมิไชย	เป็นกรรมการ
๓๐) พลตำรวจโท สำราญ นวลมา	เป็นกรรมการ
๓๑) นายอัคร ทองใจสด	เป็นกรรมการ
๓๒) นายอิมรอน เส้นหลี่หมื่น	เป็นกรรมการ
๓๓) นายเอกสิทธิ์ อัครศักดิ์กิติ	เป็นกรรมการ
๓๔) นางสาวกิตติ์ธัญญา วาจาดี	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๓๕) นายธนยศ ทิมสุวรรณ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการวิสามัญ คือ

- ๑) พลตำรวจเอก วิโรจน์ เปาอินทร์
- ๒) พลตำรวจตรี วรวิทย์ ญาณจินดา
- ๓) พลตำรวจตรี ชยุต มารยาทตร์
- ๔) นายกันทรณ์ภักดิ์ จารุกุลพรไพศาล
- ๕) นายเฉลิมเกียรติ วงศ์วัลย์มาศ
- ๖) นายชลกฤต สาตราคม
- ๗) นายณัฐวุธ จุลกะเศียน
- ๘) นายนนทพันธ์ วีรภัทรศิริกุล
- ๙) นายบุญเลิศ คงเจริญ

- ๑๐) นายบวรรัตน์ กาญจนรัตน์
- ๑๑) นายประชา เลิศวรลักษณ์
- ๑๒) นายประธาน ศรีสุนทร
- ๑๓) นายปรีชาวุฒิ กี่ลีน
- ๑๔) นายพิตตินันท์ พิพัฒน์โกศล
- ๑๕) นายพันเดช หลิมศิริไล
- ๑๖) นายพงศกร รัตนเรืองวัฒนา
- ๑๗) นายไพฑูรย์ ฤกษ์นิธิ
- ๑๘) นายมูฮัมหมัดฟาหิมี่ ตาละ
- ๑๙) นายสัตตพล ดาราวุฒิ
- ๒๐) นายสหพล กาญจนเวนิช
- ๒๑) นางสาวสุทธิกานต์ สุทธิประภา
- ๒๒) นางสาวเนตดา แซ่ไ้
- ๒๓) นายอวิรุทธ์ สิทธิพันธ์
- ๒๔) นางสาวอรพรรณ วิไลรัตน์
- ๒๕) นายอัคเดช สุเทพิน
- ๒๖) นายเอิบ ลิ้มสมมติ

๓. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง ว่าที่ร้อยตรี จีระศักดิ์ ปิติกะวงศ์ วิทยากรชำนาญการ กลุ่มงานคณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สำนักกรรมการ ๒ ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการประจำคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙๓ วรรคสี่

๔. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้งคณะอนุกรรมการ

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา สถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๖ และครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่วันพุธที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาจัดทำรายงานผลการศึกษา และปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับ สถานบันเทิง รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคณะอนุกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑) นายวัชรพล ขาวขำ	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒) นายมานะ สิมมา	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓) นายปารเมศ วิทยารักษ์สรรค์	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
๔) นายสังคม แดงโชติ	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สาม
๕) นายวรพจน์ ด้วงพิบูลย์	อนุกรรมการ
๖) นายภัทร ภมรมนตรี	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
๗) นางวรรณทิพ สมจินตนา	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ
๘) นายไพรัตน์ ทรัพย์อนันต์	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ
๙) นางสาวสุดใจ นุ่นเกตุ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ
๑๐) พันตำรวจเอก อรุณพร ขุนเดชสัมฤทธิ์	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

๕. การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาจัดทำรายงานผลการศึกษา และปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสถานบันเทิง รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการได้ประชุมพิจารณาศึกษา รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหาสถานบันเทิง โดยเชิญบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา รวมทั้งได้วิเคราะห์สภาพปัญหา และเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง ประกอบกับศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิง เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง และเอกสารทางวิชาการ รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ตลอดจนได้จัดทำรายงานผลการพิจารณาการศึกษา เพื่อเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยคณะกรรมการมีการประชุมจำนวน ๑๕ ครั้ง ดังนี้

- ครั้งที่ ๑ วันพุธที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๒ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๓ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๔ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๕ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๖ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๗ วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๘ วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๑๐ วันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๑๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๑๒ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๑๓ วันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๑๔ วันพฤหัสบดีที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๑๕ วันพุธที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗

๖. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๖.๑ กรมการปกครอง

(๑) นายสมชัย เลิศประสิทธิพันธ์	รองอธิบดีกรมการปกครอง
(๒) นางสาวสุดใจ นุ่นเกตุ	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ
(๓) นายเจริญชัย สุวรรณศรี	นิติกรชำนาญการ

๖.๒ กรมควบคุมโรค

(๑) นายนิพนธ์ ชินานนท์เวช	ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(๒) นางศิริรัตน์ สุวรรณฤทธิ์	ผู้อำนวยการกองป้องกันการบาดเจ็บ
(๓) นางสาวชนกธิดา ศิริวัตร	นิติกรชำนาญการ
(๔) นางสาวกชมล หงษานุกรักษ์	นิติกรปฏิบัติการ

๖.๓ กรมบัญชีกลาง

(๑) นางสาวรัชนิวรรณ แสงสาคร

(๒) นางสาวอภิญญาณ์ วรรณนตกุล

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมาย

นิติกรชำนาญการพิเศษ

๖.๔ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

(๑) นางสุภาภรณ์ ชมชัย

(๒) นายศิริพงษ์ ตั้งประภากร

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการพัฒนา

ระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน

หัวหน้ากลุ่มคณะกรรมการบริหาร

การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชน

ที่กระทำผิด

นักทรัพยากรบุคคล

(๓) นายฉัตรชัย เทิดเทียนวงษ์

๖.๕ กรมโยธาธิการและผังเมือง

(๑) นายพรชัย สังข์ศรี

(๒) นายชานนท์ โตเบญจพร

วิศวกรโยธาเชี่ยวชาญ

สำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร

วิศวกรโยธาชำนาญการ

๖.๖ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

(๑) นายไพโรจน์ พันธการ

(๒) นายสุรพงศ์ วิจิตรโสภาค

(๓) นายอนุสรณ์ โฉมนภาเพ็ญ

ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย กงนิติการ

นิติกรชำนาญการ กงนิติการ

นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ

กองคุ้มครองแรงงาน

๖.๗ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

(๑) นายพีรพงศ์ ทองคำ

(๒) นางสาวนภาพรรณ แสงชาตรี

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย

และระเบียบท้องถิ่น ๑

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

นิติกรชำนาญการ

๖.๘ กรมอนามัย

(๑) นางณิรนุช อภาจรัส

(๒) นางอุทัยวรรณ บุตรแพ

(๓) นางสาวฉายจิต ทองแหยม

ผู้อำนวยการกองกฎหมาย

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ

นิติกร

๖.๙ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นางวรรณทิพ สมจินตนา

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ

๖.๑๐ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๑) พันตำรวจเอกหญิง ประพร เต็มเกาะ

(๒) พันตำรวจเอก อูรัมพร ชุนเดชสัมฤทธิ์

ผู้กำกับการกลุ่มงานพัฒนากฎหมาย

สำนักกฎหมายและคดี

ผู้กำกับการฝ่ายอำนวยการ ๕

กองบังคับการอำนวยการ

กองบัญชาการตำรวจนครบาล

(๓) พันตำรวจเอก พันษา อมราพิทักษ์	ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ
(๔) พันตำรวจโท เอกราช มาละวรรณโณ	รองผู้กำกับปราบปราม สถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง
(๕) พันตำรวจตรี ัญญูเดช อยู่หนูช	สารวัตรอำนวยการ สถานีตำรวจนครบาลมักกะสัน
(๖) พันตำรวจตรี ณรงค์เดช บุตรน้ำเพชร	สารวัตรปราบปราม สถานีตำรวจนครบาลมักกะสัน

๖.๑๑ กรุงเทพมหานคร

๖.๑๑.๑ สำนักงานโยธา

(๑) นายพัฒนเทพ เครือชะเอม	ผู้อำนวยการส่วนควบคุมอาคาร ๑ สำนักงานควบคุมอาคาร วิศวกรรมโยธาปฏิบัติการ
(๒) นายวีระ คุรุวิจักขณ์	

๖.๑๑.๒ สำนักงานเขตพระนคร

(๑) นายโกศล สิงหนาท	ผู้อำนวยการเขตพระนคร
(๒) นางอรศรี ผลถาวร	ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตพระนคร
(๓) นางสาวสุรีย์ พฤชาประดับกุล	หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อม และสุขาภิบาล
(๔) ว่าที่ร้อยเอก ทวีศักดิ์ พรหมสุวิชา	นิติกรชำนาญการ
(๕) นายสมชาย สุวะไกร	นักวิชาการสุขาภิบาลปฏิบัติการ
(๖) นายชฎานนท์ คนตรง	นิติกรปฏิบัติการ

๖.๑๑.๓ สำนักงานเขตวัฒนา

(๑) นางสาวพิมพ์จุฑา สกุนสิทธิ์ธาดา	ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตวัฒนา
(๒) นายวาน อุทัยศรี	นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการพิเศษ
(๓) นางสาวนิธิกานต์ พงษ์หิรัญคุณธรร	นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ

๖.๑๑.๔ สำนักงานเขตห้วยขวาง

(๑) นายไพฑูรย์ งามมุข	ผู้อำนวยการเขตห้วยขวาง
(๒) นายสมบัติ เครือเกียรติธรรม	ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตห้วยขวาง
(๓) นางสาวนภาพรณณ์ แสงสุวอ	หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อม และสุขาภิบาล

๖.๑๒ เมืองพัทยา

(๑) พันตำรวจตรีจิรวัดน์ สุนทรทรัพย์	ผู้อำนวยการส่วนปกครอง
(๒) นายพรภิรมย์ เสือแดง	หัวหน้าฝ่ายสุขาภิบาล และอนามัยสิ่งแวดล้อม

๖.๑๓ เทศบาลนครสมุทรปราการ

(๑) นายสรวิศ เต่าทอง	รองนายกเทศมนตรีนครสมุทรปราการ
(๒) นายสมัคร ใจเอ็นดู	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข
และสิ่งแวดล้อม

๖.๑๔ นักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมวุฒิ ศรีพรหม	อาจารย์ประจำศูนย์กฎหมายแพ่ง
และศูนย์กฎหมายพาณิชย์และธุรกิจ
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ |
|-------------------------------------|--|

๖.๑๕ ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิง**๖.๑๕.๑ สมาคมผู้ประกอบการธุรกิจกลางคืนเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี**

(๑) นางลำพิ่ง แฮมิลตัน	นายกสมาคม
(๒) นายวสันต์ สงวนถ้อยคำ	อุปนายกสมาคม
(๓) นายพรเทพ โพธิ์รังสีเทพ	อุปนายกสมาคม
(๔) นางบัวพา แวร์เนอร์	อุปนายกสมาคม
(๕) นางสาววรรณัตถ์ ภูักักดี	เลขานุการสมาคม

๖.๑๕.๒ ชมรมผู้ประกอบการสถานบันเทิง หาดป่าตอง จังหวัดภูเก็ต

นายปรีชาวุฒิ กี่สิน	ประธานที่ปรึกษาภคิตติมศักดิ์
ชมรมผู้ประกอบการสถานบันเทิง
หาดป่าตอง |
|---------------------|--|

๖.๑๕.๓ ผู้ประกอบธุรกิจสถานบริการอาบน้ำ นวด หรืออบตัว กรุงเทพฯ

นายสุวิทย์ เคนคม	ผู้จัดการมาเรีย มาสสาจ แอนด์ สปา

๖.๑๕.๔ ผู้ประกอบธุรกิจร้านอาหาร กรุงเทพฯ

นายธนกร เก่าเจริญพงศ์	ผู้บริหารร้านแฮปปี้พีซ

๖.๑๖ องค์กรภาคประชาสังคม**๖.๑๖.๑ เครือข่ายเหยื่อเมาแล้วขับ กรุงเทพมหานคร**

นายเจษฎา แยมสบาย	ประธานเครือข่าย
เหยื่อเมาแล้วขับ |
|------------------|-------------------------------------|

๖.๑๖.๒ ภาคิเครือข่ายป้องกันและลดผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

นายธีรภัทร์ คหะวงศ์	ผู้แทนภาคิเครือข่ายป้องกัน
และลดผลกระทบจากเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ |
|---------------------|---|

๖.๑๖.๓ มูลนิธิเมาไม่ขับ

นายแท้จริง ศิริพานิช	เลขาธิการมูลนิธิเมาไม่ขับ

๖.๑๖.๔ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

รองศาสตราจารย์อุดมศักดิ์ แซ่โง้ว	นักวิชาการศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

๖.๑๖.๕ ศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนน

(๑) นายธนะพงศ์ จินวงษ์	ผู้จัดการศูนย์วิชาการ
เพื่อความปลอดภัยทางถนน
(๒) นายธัชวุฒิ จาดบันดิษฐ์	นักวิชาการศูนย์วิชาการ
เพื่อความปลอดภัยทางถนน

๖.๑๖.๖ สำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า

นายธีระ วัชรประภาณี	ผู้อำนวยการสำนักงานเครือข่าย
องค์กรงดเหล้า |
|---------------------|---|

๗. การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญได้มีการประชุมพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา สถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๗.๑ คณะกรรมการวิสามัญได้ประชุมพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไข ปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง ตลอดจนชี้แจงแสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๗ ครั้ง ดังนี้

- ครั้งที่ ๑ วันพุธที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๒ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๓ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๔ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๕ วันพุธที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๖ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๗ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๘ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๑๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๑๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๑๒ วันพฤหัสบดีที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๑๓ วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๑๔ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๑๕ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๑๖ วันพุธที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗
- ครั้งที่ ๑๗ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๗

๗.๒ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาศึกษาข้อเท็จจริงและรายละเอียดข้อมูลเรื่องนี้ จากเอกสาร ข้อมูล คำชี้แจงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรายละเอียดจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยนำมา ประกอบการพิจารณาศึกษาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการวิสามัญ

๗.๓ คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเดินทางไปศึกษาดูงาน จำนวน ๔ ครั้ง ดังนี้

๗.๓.๑ ศึกษาดูงาน ในวันศุกร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เรื่อง “ภาพรวมนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และมาตรการทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง” ณ กองบัญชาการตำรวจนครบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร และเรื่อง “การตรวจเยี่ยมและศึกษาสภาพปัญหาพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวและรูปแบบการดำเนินกิจการของผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิงยามค่ำคิน ในเขตพื้นที่ถนนข้าวสาร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร” ณ สถานบันเทิงในพื้นที่ถนนข้าวสาร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

๗.๓.๒ ศึกษาดูงาน เรื่อง “การศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งการปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบายของภาครัฐเกี่ยวกับสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๒๔ ถึงวันเสาร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ณ จังหวัดภูเก็ต

๗.๓.๓ ศึกษาดูงาน เรื่อง “การศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งการปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบายของภาครัฐเกี่ยวกับสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดชลบุรี” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑ ถึงวันเสาร์ที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๖ ณ จังหวัดชลบุรี

๗.๓.๔ ศึกษาดูงาน เรื่อง “การศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งการปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบายของภาครัฐเกี่ยวกับสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๘ ถึงวันเสาร์ที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๖ ณ จังหวัดเชียงใหม่

๗.๔ คณะกรรมการวิสามัญได้จัดสัมมนา จำนวน ๑ ครั้ง ดังนี้

การสัมมนาเรื่อง “การรับฟังความคิดเห็นภาคประชาชน และผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิง ร้านค้า ร้านอาหาร ผับ บาร์ คาราโอเกะ รวมทั้งสถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน เพื่อปรับปรุงกฎหมายและมาตรการการป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ” ในวันศุกร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ณ โรงแรมตรังกรุงเทพ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

๘. ผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญได้จัดทำรายงานผลการพิจารณาศึกษาปัญหาแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยนำข้อมูลที่ได้มาสรุปและรวบรวมเอกสารเป็นรูปเล่ม ปรากฏผลการดำเนินการตามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยแบ่งเนื้อหารายงานออกเป็น ๔ บท ประกอบด้วย

บทที่ ๑ บทนำ

- ๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- ๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา
- ๑.๓ วิธีการศึกษา
- ๑.๔ ระยะเวลาในการศึกษา
- ๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะ
- ๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ ๒ การรวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริงตามกรอบการศึกษา

๒.๑ ข้อมูลการเดินทางศึกษาดูงานของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ

๒.๒ ข้อมูลการจัดสัมมนาของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ

๒.๓ การประชุมพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ

บทที่ ๓ ผลการศึกษา

๓.๑ การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการ

๓.๒ การกำหนดอายุของผู้ใช้บริการและอายุของพนักงานในสถานบันเทิง

๓.๓ การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ

๓.๔ การปรับปรุงบทกำหนดโทษ

๓.๕ ปัญหาการเรียกร้องผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

บทที่ ๔ สรุปผลการศึกษา

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นนโยบายหนึ่งที่สำคัญของรัฐบาลในการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยผลักดันการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการสร้างรายได้ที่สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจในระยะสั้น และสามารถสร้างงานและกระจายรายได้ให้กับประชาชนเป็นจำนวนมาก โดยเมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะจัดกิจกรรมหรือดำเนินการเพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น โดยหนึ่งในกลุ่มธุรกิจที่เป็นการกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ได้แก่ กลุ่มธุรกิจสถานบันเทิง

สถานบันเทิงเป็นถ้อยคำที่นิยมเรียกกันจนแพร่หลาย แต่ถ้อยคำที่ปรากฏในกฎหมายที่เกี่ยวข้องจะประกอบไปด้วยคำว่า “สถานบริการ” และคำว่า “สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ” โดยการประกอบธุรกิจสถานบันเทิงเป็นธุรกิจที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ทั้งรายได้จากชาวไทยและชาวต่างชาติ ประกอบกับสถานบันเทิงเป็นธุรกิจที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาช้านาน มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของการให้บริการความบันเทิงมาอย่างต่อเนื่อง จากในอดีตที่เป็นการรับวัฒนธรรมด้านความบันเทิงแบบตะวันตกผ่านมาทางชนชั้นนำ ก่อนที่จะถ่ายทอดสู่ประชาชนทั่วไป ทำให้กิจการสถานบันเทิงรูปแบบใหม่ ๆ ในประเทศไทยได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วมาจนถึงปัจจุบัน

การควบคุมการประกอบธุรกิจสถานบันเทิงในปัจจุบันเป็นไปตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมล่าสุดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เป็นกฎหมายที่กำหนดเกี่ยวกับนิยาม คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ในการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการข้อห้ามในการประกอบกิจการสถานบริการ และสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ตลอดจนกำหนดบทลงโทษทั้งทางอาญาและทางปกครองสำหรับบุคคลที่ฝ่าฝืนกฎหมายดังกล่าว จึงเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญในการประกอบกิจการสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ แต่เมื่อพิจารณากฎหมายดังกล่าวแล้ว กลับพบว่า มีบทบัญญัติในหลายส่วนที่ยังมีปัญหาเนื่องมาจากความไม่ชัดเจนของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากมีการประกอบกิจการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการรูปแบบใหม่ ๆ เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น แพคเกจ สปา ร้านนวด ร้านจำหน่ายสุรา ลานเบียร์ เทศกาลคอนเสิร์ต เป็นต้น นอกจากนี้เจ้าหน้าที่บางคน บางหน่วยงาน หรือบางพื้นที่ ยังอาศัยโอกาสจากปัญหาความไม่ชัดเจนของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ปล่อยปละละเลยการปฏิบัติหน้าที่และมีการเรียกรับผลประโยชน์

นอกจากนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง กำหนดให้หน่วยงานของรัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็น หรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต หรือการประกอบอาชีพ

ของประชาชน และนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖ การแก้ไขปรับปรุง ข้อกฎหมายที่ไม่ทันต่อสถานการณ์บ้านเมืองกลายเป็นต้นเหตุของอุปสรรค ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน สินบน อาชญากรรม การหลอกลวงฉ้อฉล การพนัน และยาเสพติด การเปลี่ยนแปลงบทบาทของรัฐที่เคยเป็นผู้กำกับดูแลที่เต็มไปด้วย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ ให้เป็นผู้สนับสนุนที่ปลดล็อกข้อจำกัดของประชาชน สร้างโอกาสให้กับประชาชนในการสร้างรายได้และการเจริญเติบโต

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าสภาพปัญหาสถานบันเทิงเป็นปัญหาที่มีความสำคัญที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าว เนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยมีประเด็นปัญหาที่สำคัญประกอบด้วย ปัญหาบทนิยาม ความหมายของคำว่า “สถานบริการ” ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดเกี่ยวกับบริเวณหรือเขตพื้นที่ ในการขออนุญาตตั้งสถานบริการ (Zoning) ปัญหาการออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ปัญหาการกำหนดอายุของผู้ใช้บริการและอายุของพนักงานในสถานบันเทิง ปัญหาการกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ ปัญหาการกำหนดโทษ และปัญหาการเรียกร้องผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นต้น

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งจากฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ได้เสนอญัตติด่วนในทำนองเดียวกัน ถึง ๓ ญัตติ ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ เพื่อพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกร้องผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ สภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

๑. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา การปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์จริง ป้องกันปัญหาการเรียกร้องผลประโยชน์และคอร์รัปชัน (นายฉัตร สุภัทรวณิช เป็นผู้เสนอ)

๒. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง (นายศาสตรา ศรีปาน เป็นผู้เสนอ)

๓. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาปัญหาของธุรกิจสถานบันเทิง และการแก้ไขปัญหากับการเรียกร้องผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (นายพลการ พิมพะนิตต์ เป็นผู้เสนอ)

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร จึงได้มีมติตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกร้องผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ โดยมีกำหนดระยะเวลาการศึกษา ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ ถึงวันอังคารที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๖ ต่อมาที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและมีมติอนุญาตให้คณะกรรมการวิสามัญขยายเวลาการศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ ถึงวันจันทร์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗ คณะกรรมการวิสามัญจึงขอเสนอผลการพิจารณาศึกษาต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา

๑.๒.๑ รวบรวมและวิเคราะห์ศึกษาสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิง แนวทางการแก้ไข ปัญหาสถานบันเทิง รวมทั้งข้อเสนอแนะในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตลอดจนกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๑.๒.๒ เสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไข ปัญหา แนวทางการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง วางมาตรการหรือกลไกในการป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๑.๒.๓ นำเสนอนโยบายและมาตรการทางกฎหมาย รวมทั้งข้อเสนอเรื่องกฎหมายเพื่อเสนอต่อ สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา

๑.๓ วิธีการศึกษา

๑.๓.๑ ศึกษาจากข้อมูลปฐมภูมิ โดยการประชุมรับฟังข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุง กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๑.๓.๒ ศึกษาจากข้อมูลปฐมภูมิ โดยการลงพื้นที่ศึกษาดูงาน และจัดสัมมนาเพื่อรับฟังข้อมูล จากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา สถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๑.๓.๓ ศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ โดยศึกษาจากเอกสารทางวิชาการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑.๔ ระยะเวลาในการศึกษา

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ ได้มีมติให้คณะกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา สถานบันเทิงและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยพิจารณากำหนดระยะเวลาการศึกษาไว้ ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันพุธที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ ถึงวันอังคารที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๖ ต่อมาที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันพุธที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้พิจารณาและมีมติอนุญาตให้คณะกรรมการวิสามัญ ขยายเวลาการพิจารณาออกไปอีก ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันพุธที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ ถึงวันจันทร์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗

๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะ

สถานบันเทิง หมายถึง “สถานบริการ” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และหมายความรวมถึงสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการ

สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการ หมายถึง สถานประกอบการ ที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการมีลักษณะเหมือนสถานบริการทุกประการ จะแตกต่างเพียง ไม่มีใบอนุญาตตั้งสถานบริการ

โซนนิ่ง หมายถึง เขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดต่าง ๆ รวมทั้งท้องที่เพื่อการงดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๖๑

๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๖.๑ สภาผู้แทนราษฎรได้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงแนวทางการแก้ไขปัญหสถานบันเทิง รวมทั้งข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๑.๖.๒ สภาผู้แทนราษฎรได้แนวทางการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการกำหนดมาตรการหรือกลไกในการป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๑.๖.๓ สภาผู้แทนราษฎรได้ข้อเสนอแนะทางนโยบายและกฎหมาย รัฐบาลและสภาผู้แทนราษฎรสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

บทที่ ๒

ผลการรวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริงตามกรอบการศึกษา

๒.๑ ข้อมูลการเดินทางศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญ ได้เดินทางลงพื้นที่ไปศึกษาดูงาน จำนวน ๔ ครั้ง ดังนี้

๒.๑.๑ คณะกรรมการได้เดินทางไปศึกษาดูงาน ในวันศุกร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

ณ เขตดุสิต และเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ณ กองบัญชาการตำรวจนครบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
ณ สถาบันเทวัญในพื้นที่ถนนข้าวสาร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

(๑) ศึกษาดูงาน เรื่อง “ภาพรวมนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและมาตรการทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมรวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง” ณ กองบัญชาการตำรวจนครบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ได้ให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการ ดังนี้

(๑.๑) ข้อมูลพื้นที่ตั้งสถานบริการ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๕ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ดังนี้

- พื้นที่บริเวณที่ ๑ ย่านพัฒนาพงษ์ ประมาณ ๐.๙ ตารางกิโลเมตร

จำนวน ๑๙ แห่ง

- พื้นที่บริเวณที่ ๒ ย่านเพชรบุรี ประมาณ ๓.๓ ตารางกิโลเมตร จำนวน ๑๙ แห่ง

- พื้นที่บริเวณที่ ๓ ย่านรัชดาภิเษก ประมาณ ๓.๔ ตารางกิโลเมตร

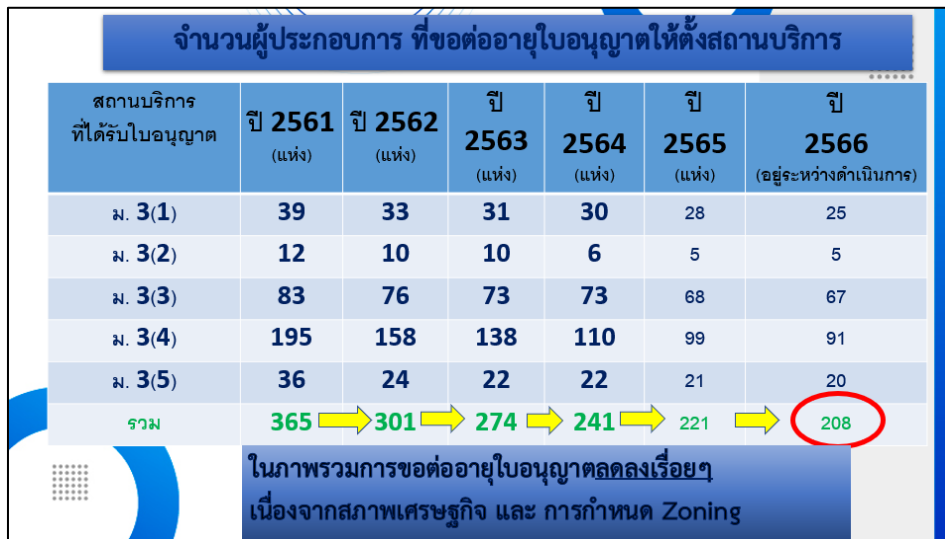
จำนวน ๓๔ แห่ง

ที่มา : เอกสารชี้แจง กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ภาพที่ ๑ พื้นที่ Zoning สถานบริการ ตาม พ.ร.ฎ.กำหนดพื้นที่ฯ พ.ศ. ๒๕๔๕ ในพื้นที่กรุงเทพฯ

ข้อสังเกต : มีบางพื้นที่ที่มีสถานประกอบการจำนวนมากแต่ไม่ใช่โซนนิ่ง เช่น ย่านทองหล่อ-เอกมัย ย่านถนนข้าวสาร และย่านเลียบบางด้าน เป็นต้น

ที่มา : เอกสารชี้แจง กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ภาพที่ ๒ จำนวนผู้ประกอบการที่ขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในพื้นที่กรุงเทพฯ

ที่มา : เอกสารชี้แจง กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ภาพที่ ๓ เปรียบเทียบจำนวนสถานบริการที่มีใบอนุญาตกับสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการ (ไม่มีใบอนุญาต) ในพื้นที่กรุงเทพฯ

(๑.๒) กำหนดพื้นที่โซนนิ่ง สถานบริการ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่โซนนิ่ง พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้พื้นที่โซนนิ่ง สถานบริการในกรุงเทพมหานคร มี ๓ โซนนิ่ง ประกอบด้วย ย่านพัฒน์พงษ์ ย่านถนนเพชรบุรี และย่านถนนรัชดาภิเษก รวมพื้นที่ประมาณ ๗.๗ ตารางกิโลเมตร พื้นที่โซนนิ่งดังกล่าว บังคับใช้มาเป็นระยะเวลาาน (๒๐ ปี) ซึ่งในปัจจุบัน กรุงเทพมหานครมีการปรับเปลี่ยนลักษณะทางกายภาพไปมาก

รวมถึงสภาพเศรษฐกิจและสังคมก็เปลี่ยนแปลงไปปัจจุบัน มีสถานบริการที่มีใบอนุญาตและอยู่ในพื้นที่โซนนิ่งจำนวน ๖๘ แห่ง และอยู่นอกโซนนิ่ง จำนวน ๑๕๒ แห่ง รวม ๒๒๐ แห่ง (ที่อยู่นอกโซนนิ่งเป็นสถานบริการรายเก่าก่อนพระราชกฤษฎีกาบังคับใช้)

ปัจจุบันมีสถานประกอบการที่เข้าข่ายเป็นสถานบริการ กระจายอยู่ทั่วพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่ไม่สามารถขอใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้เพราะไม่ได้อยู่ในพื้นที่โซนนิ่งมีเป็นจำนวนมาก เช่น บริเวณถนนสุขุมวิท (ทองหล่อ - ลุมพินี) บริเวณซอยโชคชัย ๔ บริเวณถนนข้าวสาร และเลียบทางด่วนรามอินทรา เป็นต้น

จึงเห็นควรให้มีการกำหนดพื้นที่โซนนิ่งขึ้นเพิ่มเติม ให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วกรุงเทพมหานคร เพื่อจะสามารถตรวจตราควบคุมได้โดยง่าย ซึ่งจะต้องไม่เป็นการสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่พักอาศัยใกล้เคียง หรือกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนเป็นสำคัญ

ภาพที่ ๔ การศึกษาดูงาน ณ กองบัญชาการตำรวจนครบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

(๑.๓) เวลาเปิดปิดสถานบริการ การกำหนดระยะเวลาเปิดปิดสถานบริการ ในฐานะผู้ปฏิบัติตามกฎหมาย เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย เมื่อภาครัฐออกกฎหมายบังคับใช้ในการกำหนดเวลาเปิดปิดสถานบริการ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องเตรียมพร้อมและปรับทิศทางสร้างความเข้าใจว่า ควรจะปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายเช่นไร หรือจะสามารถปฏิบัติโดยเกื้อกูลผู้ประกอบการโดยให้อยู่ภายใต้กรอบกฎหมายได้มากน้อยเพียงใด และเพื่อตอบสนองต่อนโยบายด้านเศรษฐกิจของภาครัฐ แต่ต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทางสังคม ซึ่งหน้าที่หลักของเจ้าหน้าที่ตำรวจ คือ การดูแลความสงบเรียบร้อยของประชาชนและสร้างความสงบสุขของสังคมเป็นหลัก สำหรับข้อสังเกตของเวลาเปิดปิดสถานบริการ ดังนี้

๑) กำหนดระยะเวลาการให้บริการดังกล่าวบังคับใช้มาเป็นระยะเวลานาน (เป็นเวลา ๒๑ ปี) การกำหนดเวลาเปิดปิดของสถานบริการดังกล่าว ใช้บังคับกับสถานบริการที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย และในส่วนสถานประกอบการที่คล้ายสถานบริการยังไม่มีกฎหมายกำหนดเวลา

การให้บริการอย่างชัดเจนทำให้เกิดการเปรียบเทียบระหว่างสถานบริการที่ขออนุญาตถูกต้องจะต้องถูกควบคุมตามกฎหมาย แต่สถานประกอบการที่ไม่ได้ขออนุญาตกลับได้รับการควบคุม

๒) ปัจจุบันพฤติกรรมกรมมาใช้บริการของผู้คนเปลี่ยนไป อาจด้วยสภาพแวดล้อมการประกอบอาชีพ สภาพการจราจรบนท้องถนนที่ติดขัด ทำให้หลาย ๆ ครั้ง กว่าที่จะเดินทางไปถึงสถานบริการก็เหลือเวลาใช้บริการเพียงครู่เดียวก็ถึงเวลาปิดแล้ว

๓) เห็นควรกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าในหลาย ๆ ประเทศ ในแต่พื้นที่ก็จะมีกำหนดระยะเวลาการให้บริการที่ไม่เท่าเทียมกัน โดยจะต้องพิจารณาจากผู้ได้รับผลกระทบที่อยู่พื้นที่ใกล้เคียงเป็นสำคัญ

ภาพที่ ๕ การศึกษาดูงาน ณ กองบัญชาการตำรวจนครบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

(๑.๔) ใบอนุญาตตั้งสถานบริการ หรือการควบคุมสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการ เจ้าหน้าที่ตำรวจชี้แจงว่า ประชากรในพื้นที่กรุงเทพมหานครมีความหนาแน่นมาก กองบัญชาการตำรวจนครบาล กองบัญชาการหลัก ๑ แห่ง กองบังคับการมี ๙ แห่ง อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจมีทั้งหมด ประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน เปรียบเทียบกับจำนวนประชากรในพื้นที่กรุงเทพฯ ประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ คน หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องดูแลเกี่ยวกับการจราจร สายตรวจดูแลความสงบเรียบร้อยและดูแลในเรื่องอื่น ๆ รวมทั้งสถานบริการ หรือสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ ซึ่งกองบัญชาการตำรวจนครบาล เป็นเพียงหน่วยงานหนึ่งที่สนับสนุนการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ สำหรับกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายดังกล่าว

(๑.๕) นิยามคำว่า “สถานบริการ” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ปัจจุบันมีสถานบันเทิง เกิดขึ้นมากมาย ซึ่งอาจมีลักษณะของการให้บริการที่ไม่เป็นไปตามนิยาม “สถานบริการ” ตามที่กล่าวมาข้างต้น หากแต่ยังคงเป็นลักษณะที่เป็น การรวมกลุ่มหรือเป็นแหล่งมั่วสุมของเยาวชนเช่นเดียวกัน ซึ่งสถานบันเทิงประเภทนี้ ก็จะไม่มีการขออนุญาต โดยอาจเรียกได้ว่าเป็น “สถานประกอบการที่มีลักษณะการให้บริการที่คล้ายกับสถานบริการ”

ตัวอย่างของสถานประกอบการประเภทนี้ ได้แก่ ลานเปียร์ (ไม่มีที่ตั้งแน่นอน/อาจไม่เปิดให้บริการตลอดทั้งปี), แพคเกจเคลื่อนที่, การจัดงานดนตรีต่าง ๆ และปาร์ตี้โฟม เป็นต้น

จึงเห็นควรแก้ไขกำหนดนิยาม “สถานบริการ” เพิ่มเติม เพื่อให้ครอบคลุม “สถานประกอบการที่มีลักษณะการให้บริการที่คล้ายกับสถานบริการ” ซึ่งเป็นรูปแบบ ลักษณะของการให้บริการของสถานบันเทิงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เพื่อมิให้เกิดความสับสนในการจัดประเภทของสถานบริการ และการบังคับใช้กฎหมายจะกระทำได้อย่างเต็มที่ อนึ่ง อาจใช้ “กฎกระทรวง” กำหนดรูปแบบการให้บริการขึ้นเพิ่มเติมก็ได้ ตาม มาตรา ๓ (๔) (ง) หรือ ๓ (๖)

(๑.๖) มาตรการในการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการของกองบัญชาการตำรวจนครบาล

๑) ประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนผู้ประกอบการ ร้านค้า สถานบริการ และสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการในพื้นที่ ให้ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด อย่างน้อยเดือนละ ๔ ครั้งและกำชับการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

๒) กวดขัน ตรวจสอบ ตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติของสถานบริการ และสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการทุกแห่ง รวมทั้งจัดให้มีการตรวจสอบและสุ่มตรวจการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การกระทำผิดเกี่ยวกับค่านุश्य ยาเสพติด และการเล่นการพนันทุกชนิดในพื้นที่รับผิดชอบ

๓) เพิ่มความเข้มในการป้องกันปราบปรามผู้กระทำความผิดในพื้นที่และดำเนินการเชิงรุก ลดการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ แสวงหาความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาทั้งมิติในด้านการป้องกัน การจับกุม การบำบัด

๔) จัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งในและนอกเครื่องแบบออกตรวจตราสถานบันเทิง โรงแรม สถานบริการที่สุ่มเสี่ยงต่อการลักลอบเล่นการพนัน

๕) จัดสายตรวจ ออกตรวจสอบสถานบริการ สถานประกอบการและร้านอาหาร รวมถึงการดูแลความปลอดภัยในพื้นที่รับผิดชอบในจำนวนที่เหมาะสม หากพบการกระทำความผิดให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

๖) ให้มีการกวดขันจับกุมสถานบริการ และร้านค้าที่ตั้งอยู่รอบสถานศึกษาที่มีการปล่อยปละละเลยให้มีเด็กและเยาวชน หรือบุคคลอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีเข้าไปใช้บริการ หรือมีการขายสุราให้กับบุคคลอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์

๗) ขอความร่วมมืองดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดในวันสำคัญทางศาสนาตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องกำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ (วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา และวันออกพรรษา)

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ

๑) ควรเพิ่มบทลงโทษสำหรับผู้ประกอบการที่กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อลดการกระทำความผิดซ้ำ และควบคุมผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิง และผู้ใช้บริการสถานบันเทิงประเภทต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย

๒) ควรทบทวนการปรับการกำหนดพื้นที่โซนนิ่ง ในพื้นที่กรุงเทพฯ ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งอาจจะช่วยทำให้แก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิง

๓) อายุของคนทำงานในสถานบริการซึ่งกฎหมายกำหนดให้อายุของคนทำงานไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ แต่ผู้ใช้บริการต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ ดังนั้น จึงเห็นว่าควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเหมาะสมของอายุผู้ใช้บริการสถานบันเทิง

๔) การขอใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ควรมีการปรับเปลี่ยนขั้นตอนการขออนุญาตตั้งสถานบริการ และการต่ออายุใบอนุญาตสถานบริการให้มีความเหมาะสม ลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นเพื่อให้ผู้ประกอบการเข้ามาอยู่ในระบบมากขึ้น

๕) ข้อจำกัดเรื่องกำหนดพื้นที่โซนนิ่ง ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถขออนุญาตตั้งสถานบริการเพราะการขออนุญาตตั้งสถานบริการ สถานบริการนั้นจะต้องตั้งอยู่ในพื้นที่ โซนนิ่ง เท่านั้น จึงเห็นควรแก้ไขกฎหมายและเพิ่มหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อควบคุมการประกอบธุรกิจสถานบันเทิง

๖) คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้แทนกองบัญชาตำรวจนครบาลในครั้งนี้ จะสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาโครงการนำร่อง (Pilot Project) ขยายเวลาเปิดสถานบริการถึงเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น ในจังหวัดนำร่องตามนโยบายของรัฐบาล รวมถึงมาตรการอื่น ๆ ที่จะตามมาในอนาคต

(๒) ศึกษาดูงาน เรื่อง “การตรวจเยี่ยมและศึกษาสภาพปัญหาพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวและรูปแบบการดำเนินกิจการของผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงยามค่ำคืนในเขตพื้นที่ถนนข้าวสาร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร” ณ สถานบันเทิงในพื้นที่ถนนข้าวสาร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

คณะกรรมการฯ ได้ลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมและศึกษาสภาพปัญหาพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวและรูปแบบการดำเนินกิจการของผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงยามค่ำคืน ในเขตพื้นที่ถนนข้าวสารเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ตามประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง กำหนดให้ทางเท้าถนนข้าวสารเป็นพื้นที่ทำการค้า ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๓ ได้กำหนดให้ทางเท้าถนนข้าวสาร มีจุดเริ่มต้นและสุดสิ้นสุดตั้งแต่บริเวณถนนข้าวสารตัดถนนจักรพงษ์ ถึงถนนข้าวสารตัดถนนตะนาว ทั้ง ๒ ฝั่ง มีความยาว ๔๐๒ เมตร ช่วงเวลาทำการค้า ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ - ๒๔.๐๐ นาฬิกา

ภาพที่ ๖ การศึกษาดูงานในพื้นที่ถนนข้าวสาร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ

จากการลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมและศึกษาสภาพปัญหาพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวและรูปแบบการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิงในพื้นที่ถนนข้าวสาร เขตพระนคร กรุงเทพฯ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ และพบปัญหาสถานประกอบการที่เปิดเพลงหรือแสดงดนตรีบางแห่งมีระดับเสียงเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด จึงมีข้อเสนอแนะว่าสถานบันเทิงควรปรับปรุงเป็นอาคารที่ปิดมิดชิดผนังต้องทำด้วยวัสดุที่สามารถป้องกันเสียงดังและความสั่นสะเทือนอย่างมีประสิทธิภาพไม่ก่อให้เกิดเสียงดังรบกวนแก่ผู้พักอาศัยข้างเคียง หรือให้ติดตั้งเครื่องตรวจวัดระดับเสียงและแสดงผลการตรวจวัดผ่านทางจอแสดงผล เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้ทราบถึงระดับเสียงในขณะนั้น รวมทั้งพบปัญหาแผงลอยบริเวณทางเท้าที่รูกำลังทางเดินของนักท่องเที่ยวเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการทางกฎหมาย และแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน รวดเร็ว และตรวจสอบควบคุมผู้ประกอบการดังกล่าวต่อไป

๒.๑.๒ คณะกรรมการได้เดินทางไปศึกษาดูงาน เรื่อง “การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันรวมทั้งการปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบายของภาครัฐเกี่ยวกับสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๒๔ ถึงวันเสาร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ณ จังหวัดภูเก็ต

คณะกรรมการได้ลงพื้นที่รับฟังความคิดเห็น ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยประชุมร่วมกับส่วนราชการต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต และรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ปัญหาและอุปสรรคจากผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

สภาพปัญหาของการประกอบธุรกิจสถานบันเทิงของจังหวัดภูเก็ต

(๑) กลุ่มผู้ประกอบการหลักทั้งขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก (จำแนกตามรายได้ต่อเดือน) สถานการณ์การท่องเที่ยว ในถนนบางลา ปัจจุบันซบเซาลง

ภาพที่ ๗ การศึกษาดูงาน ณ จังหวัดภูเก็ต

(๑.๑) จากผลกระทบของนักท่องเที่ยวยุโรปที่มีพฤติกรรมจับจ่ายใช้สอยมาก มีจำนวนลดลง แต่มีการเข้ามาแทนที่ของนักท่องเที่ยวชาวจีน ซึ่งมีพฤติกรรมในการจับจ่ายใช้สอยที่น้อยกว่าเมื่อเทียบกับนักท่องเที่ยวกลุ่มยุโรป

(๑.๒) สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวในภาพรวมบนถนนบางลา ตำบลป่าตอง ซึ่งทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลง

(๑.๓) นักท่องเที่ยวได้ย้ายไปท่องเที่ยวยังประเทศเพื่อนบ้านแทน เช่น เกาะบาหลี ที่มีระยะเวลาการเปิดปิดของสถานบริการยามราตรีที่มากกว่าประเทศไทย

(๒) กิจกรรมที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามายังถนนบางลา ให้เพิ่มมากขึ้น ได้แก่ กิจกรรมหน้าหาดป่าตอง การจัดงานตามประเพณีไทยต่าง ๆ เช่น สงกรานต์ ลอยกระทง ปีใหม่ และควรมีระยะเวลาของกิจกรรมที่มากพอ เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถซึมซับประเพณีไทยได้อย่างถ่องแท้ การเปลี่ยนแปลงด้านเวลาเป็นปัจจัยในการดึงดูดนักท่องเที่ยว เนื่องจากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวแบ่งออกช่วงเช้าและกลางคืนที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งเวลาเปิดปิดของสถานบริการในแต่ละช่วงเวลาให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต จะเริ่มตั้งแต่เวลา ๒๑.๐๐ - ๒๓.๐๐ นาฬิกา ส่งผลให้สถานบริการต่อเนื่องมีเวลาในการบริการมากขึ้น ไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เข้ามายังจังหวัดภูเก็ต

(๓) เวลาที่เหมาะสมในการเปิดสถานบริการยามราตรีบนถนนบางลา ตำบลป่าตอง เป็นผลสืบเนื่องมาจากพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ต้องการท่องเที่ยวยามราตรีหลังจากรับประทานอาหารค่ำ ซึ่งเวลาเปิดสถานบริการบนเที่ยงยามราตรีบนถนนบางลา ตำบลป่าตอง ตั้งแต่เวลา ๑๙.๐๐ - ๐๑.๐๐ นาฬิกา ซึ่งเวลาที่นักท่องเที่ยวนิยมเที่ยวสอดคล้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มายังถนนบางลา ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่เสนอให้มีการให้บริการให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวมากขึ้น โดยสามารถขยายเวลาในการเปิดปิดของสถานบริการยามราตรีบนถนนบางลา ตำบลป่าตอง โดยให้บริการ

จนถึงเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น เป็นอย่างน้อย และมีบางส่วนเสนอให้เปิด ๒๔ ชั่วโมงตามประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน เช่น อินโดนีเซีย (บาห์ลี) เป็นต้น

(๔) สิ่งที่คุณประกอบการได้รับจากการเปลี่ยนแปลงเวลาในการเปิดของสถานบริการยามราตรีบนถนนบางลา ตำบลป่าตอง จะได้รับการตอบสนองที่ดีจากผู้บริโภคที่มีมากขึ้น เนื่องจากเป็นการให้บริการที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภคและสร้างความประทับใจในการให้บริการที่ตอบสนองตามความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ดีในระยะเวลาที่เพียงพอต่อการใช้บริการของผู้บริโภค รวมไปถึงผลพลอยได้ของรายได้จากนักท่องเที่ยวของสถานบริการยามราตรีบนถนนบางลาที่สอดคล้องต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว โดยคาดว่าจะมีรายได้เพิ่มขึ้น ประมาณร้อยละ ๓๐ - ๕๐ เนื่องจากจำนวนเวลาที่มีการให้บริการนักท่องเที่ยวที่มีมากขึ้นและนักท่องเที่ยวที่เห็นว่าไม่ได้รับการบริการที่เพียงพอจากเวลาเปิด - ปิด ณ ปัจจุบัน จะหันกลับมาท่องเที่ยวบนถนนบางลา ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

ภาพที่ ๘ การศึกษาดูงาน ณ จังหวัดภูเก็ต

(๕) สิ่งที่ต้องการให้ภาครัฐสนับสนุนการท่องเที่ยวในถนนบางลา จังหวัดภูเก็ต ประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวเสนอความเห็นต่อการสนับสนุนจากภาครัฐในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

(๕.๑) การเพิ่มและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค บนถนนบางลา ตำบลป่าตอง เช่น การนำสายไฟฟ้าและเคเบิลการสื่อสารต่าง ๆ ลงสู่พื้นดิน เพื่อสร้างควมมีเสถียรภาพของไฟฟ้าและภาพลักษณ์ของถนนคนเดิน (บางลา) ที่ดีต่อนักท่องเที่ยว การซ่อมแซมถนนที่เป็นหลุมเป็นบ่อให้ใช้งานได้

(๕.๒) กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวจากภาครัฐ มายังถนนบางลาและหาดป่าตอง เช่น การจัดโปรโมชั่นกับสายการบินให้มาท่องเที่ยวยังจังหวัดภูเก็ต การจัดกิจกรรมใหญ่ ๆ หน้าหาดป่าตอง ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง (รถแท็กซี่ บริษัททัวร์ และอื่น ๆ)

(๖) นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวจำนวนมากในช่วง High Season และนักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมท่องเที่ยวตามสถานบันเทิงในยามราตรีและเวลาหลังเที่ยงคืน นักท่องเที่ยวที่เลิกงานหลังเที่ยงคืนได้ท่องเที่ยวตามสถานบันเทิง

(๗) ตลอดระยะเวลา ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา ธุรกิจกลางคืนได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) กิจกรรมผับ บาร์ สถานบริการกลางคืนปิดตัวลงชั่วคราวสร้างความเสียหายต่อมูลค่ารวมทางเศรษฐกิจ เกิดผลกระทบตามมาทั้งระบบและปฏิเสธไม่ได้ว่าธุรกิจกลางคืนเป็นหนึ่งในธุรกิจที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต ปัจจุบันการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตเป็นรายได้หลักอย่างหนึ่งที่สร้างรายได้ให้แก่จังหวัดและเป็นรายได้ของประเทศ

ภาพที่ ๙ การศึกษาดูงาน ณ จังหวัดภูเก็ต

ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ดังนี้

(๑) ควรปรับปรุงมาตรการการจัดเก็บภาษีสำหรับผู้ประกอบการกิจการสถานบริการให้มีความเหมาะสม และแตกต่างกันตามขนาดของกิจการแต่ละแห่ง เช่น สถานประกอบการขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เป็นต้น

(๒) ด้วยบริบทของแต่ละจังหวัดที่มีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะในจังหวัดภูเก็ต ควรยกเลิกโซนนิ่ง และกำหนดให้มีกฎหมายกำหนดห้ามตั้งสถานบริการเฉพาะในบางพื้นที่ในจังหวัดภูเก็ตโดยแต่ละจังหวัดควรมีกฎหมายให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละแห่งที่แตกต่างกัน

(๓) กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงสาธารณสุข ควรปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้สอดคล้องกับมาตรการขยายเวลาเปิดสถานบริการถึงเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น

(๔) ควรเปิดให้ผู้ประกอบการลงทะเบียนว่ามีสถานประกอบการจำนวนกี่แห่งที่ไม่มีใบอนุญาตตั้งสถานบริการ เพื่อวางแผนในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ตั้งสถานบริการและกรณีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน และอาคารและสถานที่ตั้งสถานบริการเป็นรายกรณีต่อไป รวมทั้งแก้ไขปัญหาการจราจรในพื้นที่อำเภอป่าตอง จังหวัดภูเก็ต ควรมีนโยบายสร้างข่ายถนนใยแมงมุม ให้การเดินทางเชื่อมโยงมายังอำเภอป่าตอง จังหวัดภูเก็ต ให้เกิดความสะดวกมากขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรอย่างยั่งยืน

(๕) ควบคุมการใช้กฎหมายรอบคอบ การตั้งจุดตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีความเหมาะสม การควบคุมราคาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และรถแท็กซี่ให้มีราคาเหมาะสม รวมทั้งมีมาตรการในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต

(๖) ภาครัฐควรมีมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการและใบอนุญาตขายสุราสำหรับร้านอาหารที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้มีความเหมาะสม

(๗) ควรแก้ไขปัญหากรณีสถานประกอบการที่ใบอนุญาตตั้งสถานบริการหมดอายุ และต่อมาเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพบว่าสถานประกอบการดังกล่าวตั้งอยู่ใกล้วัดซึ่งทำให้ไม่สามารถต่อใบอนุญาตตั้งสถานบริการได้

(๘) ควรแก้ไขปัญหาการจราจรในพื้นที่ป่าตอง มีนโยบายสร้างข่ายถนนใยแมงมุมให้เชื่อมโยงมายังอำเภอป่าตอง ระยะไม่เกิน ๒ กิโลเมตร

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

(๑) ปัญหาการจัดโซนนิ่งที่ไม่ครอบคลุมพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ต เช่น อำเภอถลาง ไม่มีขอบเขตในการจัดโซนนิ่ง จึงทำให้มีเฉพาะสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ จึงควรมีการแก้ไขพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดภูเก็ต หรือพิจารณายกเลิกโซนนิ่ง

(๒) สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการอยู่ในโซนนิ่งที่สามารถขอตั้งเป็นสถานบริการได้ แต่ผู้ประกอบการไม่ขออนุญาต เนื่องจากติดปัญหาในเรื่องของความปลอดภัยและการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

(๓) เห็นควรให้รัฐบาลมีมาตรการทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหาการจราจร ปัญหาการขับรถในขณะเมาสุรา ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต จากกรณีนโยบายของรัฐบาลในการขยายเวลาเปิดสถานบริการถึงเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น

(๔) การขอใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ควรมีการปรับเปลี่ยนขั้นตอนการขออนุญาตตั้งสถานบริการ และการต่ออายุใบอนุญาตสถานบริการให้มีความเหมาะสม ลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นเพื่อทำให้ผู้ประกอบการเข้ามาอยู่ในระบบมากขึ้น

๒.๑.๓ คณะกรรมการได้เดินทางไปศึกษาดูงาน เรื่อง “การศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันรวมทั้งการปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบายของภาครัฐเกี่ยวกับสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดชลบุรี” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑ ถึงวันเสาร์ที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๖ ณ จังหวัดชลบุรี

คณะกรรมการได้ลงพื้นที่รับฟังความคิดเห็น คีศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยประชุมร่วมกับส่วนราชการต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี และรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ปัญหาและอุปสรรคจากผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดชลบุรี สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ผู้แทนเมืองพัทยา ได้ให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล และนายกรัฐมนตรีที่ให้ความสำคัญในการท่องเที่ยวและการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันจะมีการกำหนดนโยบายการเปิดบริการของสถานบันเทิงที่มีใบอนุญาตเปิดสถานบริการให้ขยายระยะเวลาออกไปจาก เวลา ๐๒.๐๐ นาฬิกา เป็นเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว โดยมีจังหวัดนำร่อง คือ กรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดชลบุรี (ไม่ได้กำหนดแค่ภายในเมืองพัทยา) และจะมีเพิ่มเติม คือ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเมืองพัทยาร่วมปรับตัว และดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลหากมีการประกาศบังคับใช้กฎหมายเป็นกฎกระทรวงออกมา ทั้งนี้ นายกเมืองพัทยา มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะอยากให้ปรับปรุงโซนนิ่งของจังหวัดชลบุรี ที่มีการริเริ่มบังคับใช้กฎหมายเป็นพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่เพื่อการอนุญาต

ภาพที่ ๑๐ การศึกษาดูงาน ณ จังหวัดชลบุรี

ให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในเขตเมืองพัทยา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรีเท่านั้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับภาวะสังคมและเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรีที่มีการขยายตัวมากขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยมีพื้นที่บางส่วนในเมืองพัทยาได้จัดตั้งเป็นสถานบันเทิง แต่ไม่ได้อยู่ภายในเขตกำหนดโซนนิ่งตามกฎหมายอยู่

ผู้แทนจังหวัดชลบุรี ได้ให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับภาพรวมของจังหวัดชลบุรีว่าพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัดชลบุรี จะมีอำเภอเมือง อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ และอำเภอบ้านบึง ซึ่งจะมีสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ และสถานบริการที่มีใบอนุญาต และโรงแรม กระจายตัวเปิดกิจการสถานประกอบการในจังหวัดชลบุรีที่เปิดบริการมาก่อนที่จะมีการบังคับพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และสถานประกอบการจัดตั้งใหม่ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๔๕ (รวมพื้นที่นอกโซนนิ่ง) โดยประมาณ ๘๒๘ แห่ง (อำเภอบางละมุง) โดยเป็นร้านประกอบการอยู่ในพื้นที่ที่สามารถจัดตั้งสถานบริการ จำนวน ๗๗๘ แห่ง และนอกพื้นที่อีก ๒๙ แห่ง โดยหน่วยงานจังหวัดชลบุรี และเมืองพัทยา ให้ความเห็นว่าหากมีการปรับโซนนิ่งหรือขยายพื้นที่อนุญาตให้จัดตั้งสถานบริการ เพิ่มขึ้นก็จะเพิ่มโอกาส ให้ผู้ประกอบการจะเข้ามาติดต่อขอใบอนุญาตเปิดสถานบริการมากขึ้น

ภาพที่ ๑๑ การศึกษาดูงาน ณ จังหวัดชลบุรี

คณะกรรมการฯ ได้รับฟังความคิดเห็นจากผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิงภาคประชาชน ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

(๑) กรณีการขอยื่นใบอนุญาตเปิดสถานบริการที่มีความยุ่งยาก ซึ่งมีหลายหน่วยงานที่เข้ามาเกี่ยวข้องต้องเข้าไปดำเนินการหลายขั้นตอน

(๒) การต่อใบอนุญาตสถานบริการ ที่กำหนดให้ใช้ใบอนุญาตได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ยื่นใบอนุญาต ซึ่งหากจะมีกำหนดเวลา ควรเป็นในรูปแบบ ยื่นขอตามวัน เวลาและนับไปอีก ๑ ปี แต่หากสามารถขยายเวลาการต่อใบอนุญาตได้จาก ๑ ปี เป็น ๓ ถึง ๕ ปี จะลดภาระของผู้ประกอบการได้

(๓) ประเภทของสถานบริการ ตามมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้น ไม่สอดคล้องหรือการกำหนดประเภทที่ไม่ตรงไปตามยุคสมัย ในปัจจุบัน ซึ่งมีธุรกิจใหม่ๆ รูปแบบใหม่ๆ เกิดขึ้น ไม่สามารถกำหนดได้ว่าเป็นประเภทใดตามกฎหมาย เช่น บาร์เปียร์ ที่เป็นสถานประกอบการที่มีลักษณะ เปิดโล่ง ไม่ได้อยู่ภายในตัวอาคาร แต่หากจดทะเบียนต้องทำให้ถูกต้องต้องเป็นสถานที่ตามที่กฎหมายกำหนดคืออยู่ภายในตัวอาคาร

(๔) เวลาเปิดและปิดสถานบริการ ไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชาวต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวในประเทศไทย

(๕) ระยะเวลาการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมไปถึงการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในวันสำคัญทางศาสนา ที่ไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ทำให้ประเทศขาดรายได้

(๖) โทษทางกฎหมายการเปิดสถานบริการ กับสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการมีโทษรุนแรงไม่เท่ากัน ซึ่งหากผู้ประกอบการเปิดสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการ แล้วกระทำความผิดโดยฝ่าฝืนกฎหมายก็จะได้รับโทษที่น้อยกว่า จึงไม่เป็นเหตุจูงใจให้ผู้ประกอบการไม่ไปขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๗) ขยายพื้นที่การเปิดสถานบริการ (Zoning) ด้วยบริษัท ผังเมือง และประชาชนของจังหวัดชลบุรีที่เปลี่ยนไปมาก โดยเฉพาะเมืองพัทยาที่เป็นพื้นที่เศรษฐกิจ นำรายได้เข้าให้ประเทศเป็นจำนวนมาก แต่มีการกำหนดพื้นที่ที่อนุญาตให้เปิดสถานบริการเป็นส่วนน้อย ไม่รองรับต่อความต้องการของผู้ที่อยากเข้ามาลงทุนในเมืองพัทยา

(๘) อายุของบุคคลที่สามารถเข้าใช้บริการสถานบริการ ไม่สอดคล้องกับอายุของแรงงานที่กำหนดให้บุคคลที่มีอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปสามารถทำงานในสถานบริการได้ แต่กลับกำหนดต้องให้บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ ๒๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป เข้าไปใช้บริการสถานบริการทำให้เกิดความเข้าใจผิดและเกิดช่องว่างในการเรียกรับผลประโยชน์

(๙) พื้นที่เมืองพัทยามีขนาดกว้างขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับประชากร และสถานประกอบการภายในเมืองพัทยาที่มีจำนวนมากขึ้น ทำให้อัตรากำลัง หรือการรักษาความปลอดภัย การตรวจจับของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของรัฐไม่เพียงพอ หรืออาจมีเจ้าหน้าที่ที่เรียกรับเงินเพื่อดูแลความปลอดภัยเฉพาะพื้นที่

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

(๑) เห็นควรให้มีการปรับพื้นที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการในจังหวัดชลบุรีใหม่ โดยขยายพื้นที่ให้มากขึ้นเพื่อรองรับความต้องการของผู้ประกอบการที่ต้องการจัดตั้งสถานบริการและขอใบอนุญาตให้ถูกต้องตามกฎหมาย อีกทั้งยังเป็นการลดเหตุอันจะทำให้เกิดการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐได้

(๒) เห็นควรให้มีการเพิ่มอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการตรวจสถานบริการ และเจ้าหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ของจังหวัดชลบุรี เพื่อรองรับการขยายเวลาการเปิดปิดของสถานบริการตามนโยบายของรัฐบาล

(๓) เห็นควรให้มีการลดขั้นตอนการขอใบอนุญาตประกอบสถานบริการจากทางหน่วยงานภาครัฐควรเป็นแบบ One Stop Service หรือการดำเนินการขอใบอนุญาตที่ครบขั้นตอนในสถานที่เดียว เพื่อเพิ่มความสะดวกให้กับผู้ประกอบการที่มาขอใบอนุญาตและเป็นแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการมาขอใบอนุญาตอย่างถูกต้อง

(๔) ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ ให้เป็นไปตามยุคสมัยและตามสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีการบังคับใช้มาเป็นระยะเวลานานไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ทำให้เกิดข้อเสียและช่องว่างทางกฎหมายเป็นเหตุให้เกิดการเรียกรับผลประโยชน์จากทางเจ้าหน้าที่รัฐ

๒.๑.๔ คณะกรรมการได้เดินทางไปศึกษาดูงาน เรื่อง “การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันรวมทั้งการปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบายของภาครัฐเกี่ยวกับสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๘ ถึงวันเสาร์ที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๖ ณ จังหวัดเชียงใหม่

คณะกรรมการได้ลงพื้นที่ รับฟังความคิดเห็น คัดศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยประชุมร่วมกับส่วนราชการต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ปัญหาและอุปสรรคจากผู้ประกอบการสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ผู้แทนจังหวัดเชียงใหม่ ได้กล่าวให้ข้อมูลว่าทางจังหวัดที่มีศักยภาพและความพร้อมในการพัฒนาในทุกมิติ เป็นเมืองจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวในระดับโลก โดยเฉพาะมีทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ ทำให้มีสินค้าและบริการที่โดดเด่นแสดงอัตลักษณ์ของจังหวัด รวมถึงมีฐานทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลายที่มีชื่อเสียงในระดับสากล ตอบโจทย์นักท่องเที่ยวหลากหลายกลุ่ม มีความสะดวกในการคมนาคมขนส่งที่สามารถเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศได้ นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในมิติอื่น ๆ คือ การท่องเที่ยวสถานบริการผับ บาร์ หรือสถานบันเทิง โดยมีสถานบริการที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายจำนวน ๒๗ แห่ง อยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองเชียงใหม่ ๒๔ แห่ง อำเภอสันทราย ๑ แห่ง อำเภอเชียงดาว ๑ แห่ง และอำเภอฝาง ๑ แห่ง เปิดให้บริการ ถึงเวลา ๐๑.๐๐ นาฬิกา หรือ ๐๒.๐๐ นาฬิกา ขึ้นอยู่กับประเภทของสถานบริการ

ฝ่ายปกครองได้บูรณาการกับฝ่ายตำรวจในการตรวจสอบส่งเสริมให้มีการกระทำ ความผิดในสถานบริการ เช่น การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินเวลา การรับผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี เข้าใช้บริการ การนำยาเสพติดเข้าไปในสถานบริการ การพกพาอาวุธ การเล่นการพนัน การค้ำมนุษย์ เป็นต้น โดยให้ทุกอำเภอ Re X-ray ข้อมูลสถานบริการและสถานประกอบการทุกแห่งในพื้นที่ พร้อมให้ อำเภอออกตรวจตราและทำข้อตกลงกับผู้ประกอบการทุกร้าน โดยให้ผู้ประกอบการถือปฏิบัติตาม

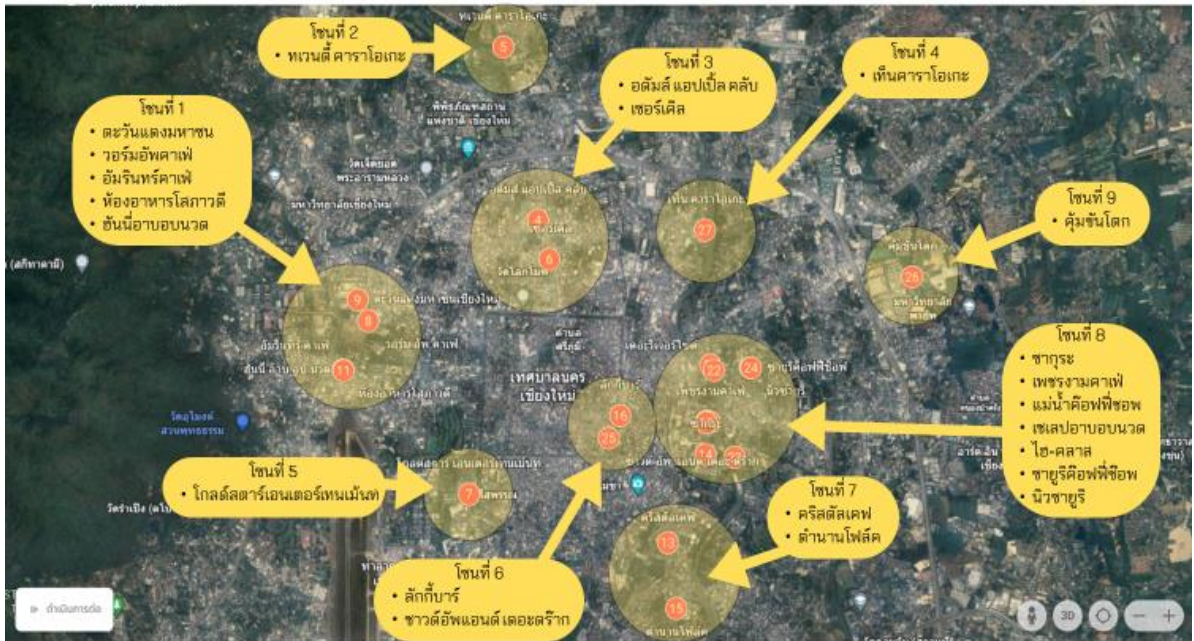

ภาพที่ ๑๒ การศึกษาดูงาน ณ จังหวัดเชียงใหม่

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง (โดยเฉพาะคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ประกอบกับ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๙) หากพบว่า มีการกระทำฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่อย่างเคร่งครัด นอกจากนี้ จังหวัดเชียงใหม่ได้มีการ ปลดปล่อยแถวเปิดปฏิบัติการ (Kick off) ตามนโยบายการจัดระเบียบสังคมและปราบปรามผู้มีอิทธิพลใน พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยได้เริ่มต้นปฏิบัติการตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เป็นต้นมา ซึ่งการออก ตรวจตราสถานบริการหรือสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการอย่างเข้มข้น ถือเป็นส่วน หนึ่งของปฏิบัติการดังกล่าว

สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจมีเจ้าหน้าที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ประกอบกับ ได้มีการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาช่วยในการทำงาน เช่น กล้อง CCTV มีการเพิ่มช่องทางการรับแจ้งเหตุ นอกจากช่องทางปกติสายด่วน ๑๙๑ มีแอปพลิเคชัน Police i lert you, Traffy Fondue เป็นต้น เพื่อให้

สามารถรู้ข้อมูลและไปถึงที่เกิดเหตุได้อย่างรวดเร็ว เน้นการป้องกันเชิงรุกลดระดับ ตรวจตราจุดเสี่ยงจุด
 ล่อแหลม รวมถึงตั้งจุดตรวจจุดสกัดและมีการบูรณาการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ ฝ่ายปกครอง
 สุ่มตรวจและตรวจตรา สถานบริการให้ปฏิบัติตามกฎหมายแผนบริหารจัดการด้านการสาธารณสุขและ
 สาธารณูปโภคสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ฝ่ายปกครอง
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการควบคุมกำกับให้เป็นไปตามกฎหมาย
 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแม่เหล็กอลูมิเนียม พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข
 พ.ศ. ๒๕๓๕ ศูนย์อนามัยเชียงใหม่ที่ ๑ สนับสนุนการตรวจสอบและระงับเหตุราคาตามพระราชบัญญัติ
 การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ที่มา : เอกสารชี้แจงของจังหวัดเชียงใหม่

ภาพที่ ๑๓ สถานบริการในพื้นที่อำเภอเมืองเชียงใหม่ ทั้งหมด ๒๔ แห่ง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ออกตรวจและแนะนำสถานบริการให้ปฏิบัติตาม
 กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด เพื่อให้การบริการและการดำเนินงานของสถานบริการเป็นไป
 โดยถูกต้อง เช่น เรื่องการรักษาความสะอาด การจำหน่ายอาหาร การเสิร์ฟอาหาร การบำบัดน้ำเสีย
 การกำจัดขยะ การควบคุมการแสดง ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน และเหตุรำคาญอื่น ๆ
 เป็นต้น โดยเฉพาะ ปัญหาสำคัญคือ เรื่องเสียง ซึ่งจะต้องกำชับให้สถานบริการมีการป้องกันในเรื่องเสียง
 ให้ดี เช่น ให้สถานบริการติดตั้งเครื่องวัดเสียงภายในสถานบริการตามระเบียบกิจการที่เป็นอันตรายต่อ
 สุขภาพ การควบคุมเสียงของผู้มาใช้บริการระหว่างการให้บริการและหลังปิดสถานบริการ เป็นต้น และ
 ทางสำนักงานเทศบาลจะมีการสุ่มตรวจวัดเรื่องเสียงของสถานบริการด้วย ในส่วนของจัดเก็บขยะมูลฝอย
 จัดเก็บตั้งแต่เวลา ๐๒.๐๐ - ๐๒.๐๐ นาฬิกา สามารถบริการสถานประกอบการตามเวลาใหม่ได้

ที่มา : เอกสารชี้แจงของจังหวัดเชียงใหม่

ภาพที่ ๑๔ แสดงเขตพื้นที่การอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ ปัจจุบันตั้งอยู่กลางพื้นที่พักอาศัยของประชาชน

สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะคล้ายสถานบริการในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีการสำรวจข้อมูล พบว่า ในจังหวัดเชียงใหม่มีสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ ทั้งหมด ๑,๑๖๙ แห่ง ในพื้นที่อำเภอต่าง ๆ ดังนี้

(๑) อำเภอเมืองเชียงใหม่	จำนวน ๔๒๑ แห่ง
(๒) อำเภอแมริม	จำนวน ๑๗๔ แห่ง
(๓) อำเภอสันทราย	จำนวน ๑๑๖ แห่ง
(๔) อำเภอดอยสะเก็ด	จำนวน ๖๙ แห่ง
(๕) อำเภอสันป่าตอง	จำนวน ๕๑ แห่ง
(๖) อำเภอสันกำแพง	จำนวน ๔๔ แห่ง
(๗) อำเภอสารภี	จำนวน ๔๑ แห่ง
(๘) อำเภอแม่แตง	จำนวน ๓๙ แห่ง
(๙) อำเภอแม่เมาะ	จำนวน ๓๔ แห่ง
(๑๐) อำเภอเชียงดาว	จำนวน ๒๘ แห่ง
(๑๑) อำเภอไชยปราการ	จำนวน ๒๗ แห่ง
(๑๒) อำเภอฝาง	จำนวน ๒๕ แห่ง
(๑๓) อำเภอจอมทอง	จำนวน ๒๐ แห่ง
(๑๔) อำเภอหางดง	จำนวน ๑๕ แห่ง

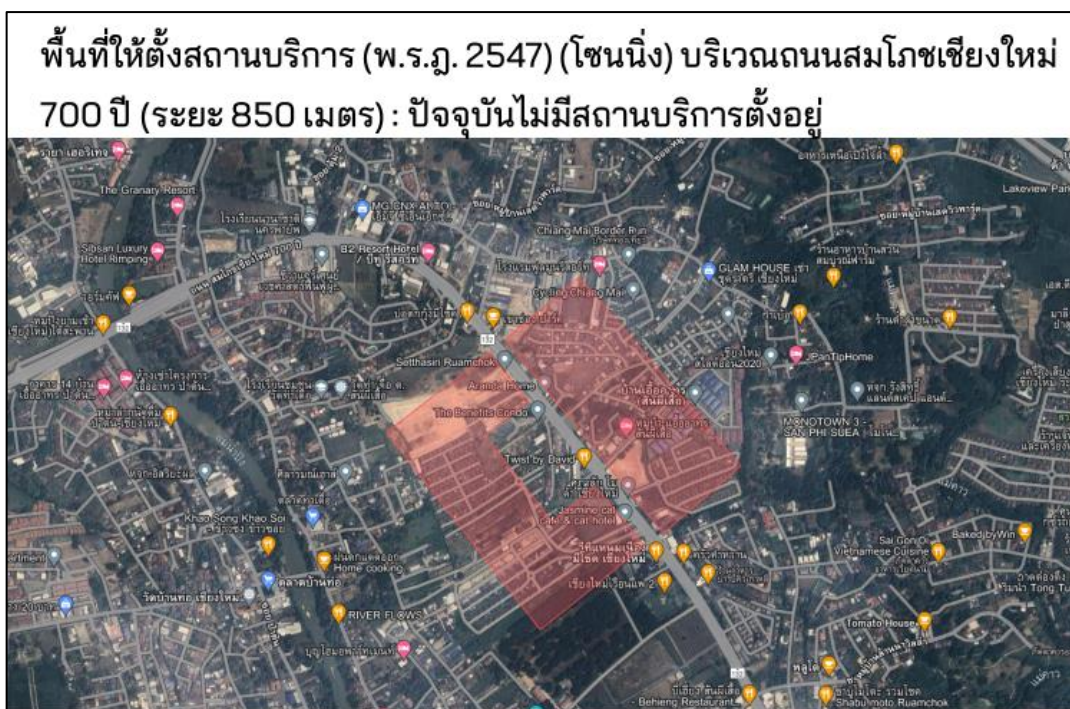
(๑๕) อำเภอพร้าว	จำนวน	๑๒ แห่ง
(๑๖) อำเภอแม่แจ่ม	จำนวน	๑๒ แห่ง
(๑๗) อำเภอฮอด	จำนวน	๑๑ แห่ง
(๑๘) อำเภอดอยเต่า	จำนวน	๙ แห่ง
(๑๙) อำเภอเวียงแหง	จำนวน	๖ แห่ง
(๒๐) อำเภอแม่อน	จำนวน	๕ แห่ง
(๒๑) อำเภอสะเมิง	จำนวน	๔ แห่ง
(๒๒) อำเภออมก๋อย	จำนวน	๓ แห่ง
(๒๓) อำเภอแม่วา	จำนวน	๒ แห่ง
(๒๔) อำเภอดอยหล่อ	จำนวน	๑ แห่ง
(๒๕) อำเภอกัลยาณิวัฒนา	ไม่มีสถานประกอบการ	

หลังจากนั้น ปลัดอำเภอเมืองเชียงใหม่ ในฐานะเจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ หัวหน้าฝ่ายความมั่นคงอำเภอเมืองเชียงใหม่ ได้กล่าวให้ข้อมูลเกี่ยวกับคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ในกรณีที่มีผู้ประกอบการสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการ ในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการได้มีการกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น ให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ยี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ เปิดทำการเกินเวลาตามที่กฎหมายกำหนด หากสถานบริการหรือสถานประกอบการใดกระทำความผิดต้องได้รับโทษปิดเป็นเวลาห้าปี ทำให้โดนเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งผู้ประกอบการเห็นว่าโทษดังกล่าวนี้มีความรุนแรงมากเกินไป

ภาพที่ ๑๕ การศึกษาดูงาน ณ จังหวัดเชียงใหม่

ในส่วนพื้นที่ที่ให้ตั้งสถานบริการ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๔๗ (โซนนิ่ง) ที่เสนอให้ปรับปรุงใหม่ มีข้อเสนอจากภาคเอกชนและคณะทำงานดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ได้มีการประชุม ทั้งสิ้น ๓ ครั้ง และมีข้อเสนอแนะเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว โดยข้อกำหนดโซนนิ่งตั้งสถานบริการใหม่ ซึ่งปัจจุบันเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวโดยมีร้านอาหารที่มีการแสดงดนตรีหรือการเปิดเพลงและจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนมากในพื้นที่อำเภอเมืองเชียงใหม่ มีการกำหนดเขตพื้นที่ตั้งสถานบริการใหม่ จำนวน ๒ พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ที่ ๑ บริเวณย่านไนท์บาร์ซ่า ถนนช้างคลาน ถนนเจริญประเทศ ตลาดอนุสาร และพื้นที่ที่ ๒ บริเวณถนนลอยเคราะห์ ทั้งนี้ คณะกรรมการจังหวัดเชียงใหม่ได้มีการพิจารณาศึกษา ในประเด็นการจัดตั้งโซนนิ่งสถานบริการขึ้นใหม่ให้มีความเหมาะสมต่อบริบทของประชาชนในพื้นที่ และต้องมีการศึกษาเรื่องผลกระทบโดยให้มีการทำประชาพิจารณ์พร้อมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๖ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการสนับสนุนการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ นั้น ทางคณะกรรมการจังหวัดได้มีแผนมาตรการการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่พร้อมสนับสนุนนโยบายดังกล่าว

ที่มา : เอกสารชี้แจงของจังหวัดเชียงใหม่

ภาพที่ ๑๖ พื้นที่ให้ตั้งสถานบริการตามพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๔๗ (โซนนิ่ง) บริเวณถนนสมโภชเชียงใหม่ ๗๐๐ ปี ปัจจุบันไม่มีสถานบริการตั้งอยู่

ข้อมูลของผู้ประกอบกิจการสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

สืบเนื่องจาก นโยบายของรัฐบาลได้มีการขยายเวลาเปิดปิดของสถานบริการถึงเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการสนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๖ คณะกรรมาธิการได้ลงพื้นที่เพื่อรับฟังความคิดเห็นจาก

หน่วยงานของรัฐ ภาคประชาชน ผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิง เกี่ยวกับกฎหมาย และนโยบายของภาครัฐในการควบคุมการประกอบธุรกิจสถานบันเทิง เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงให้สอดคล้องสภาพการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งวางมาตรการหรือกลไกในการป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยเชิญผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิงร่วมรับฟังความคิดเห็น ประกอบไปด้วย นายกสภาคร้านอาหารและสถานบันเทิงจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ประกอบการร้านท่าช้าง ผู้ประกอบการตะวันแดง ผู้ประกอบการร้านวอร์มอัฟ คาเฟ่ และผู้ประกอบการกิจการสถานบริการหรือสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมรับฟังปัญหาอุปสรรคและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคณะกรรมการ โดยสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ผู้ประกอบกิจการสถานบริการหรือสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ไม่มีใบอนุญาตตั้งสถานบริการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ทำให้เกิดการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๒) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เป็นคำสั่งทางกฎหมายที่ให้บทลงโทษกับสถานบริการหรือสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการนั้น มีความซ้ำซ้อนการบังคับใช้กฎหมายหรือไม่

(๓) สถานบริการที่ถูกต้องตามกฎหมายในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มีทั้งหมด ๒๗ แห่ง ส่วนใหญ่ไม่ได้ต้องการเปิดให้บริการถึงเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา และจังหวัดเชียงใหม่จะมีการขับเคลื่อนภาคธุรกิจ New Business Zone เพื่อให้มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจในจังหวัดเชียงใหม่ต่อไป

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

(๑) เห็นควรให้หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มีการบริหารราชการแบบบูรณาการการทำงานร่วมกันและเพิ่มประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล และสามารถปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากมีการขยายเวลาเปิดสถานบริการถึงเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและการสนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

(๒) เห็นควรให้สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ร่วมกับหน่วยงานราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง ศึกษาปัญหาและอุปสรรคและแนวทางในการปรับปรุงและวางผังเมืองของจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อกำหนดเขตพื้นที่ตั้งสถานบริการให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่และบริบททางสังคมของประชาชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงการกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ให้มีความเหมาะสม

(๓) เห็นควรปรับปรุงการกำหนดเขตพื้นที่ในการจัดตั้งโซนนิ่งสถานบริการขึ้นใหม่หรือปรับเปลี่ยนเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ (โซนนิ่งขึ้นใหม่) เพื่อให้สอดคล้องกับการประกอบธุรกิจสถานบันเทิงและจำนวนประชาชนในเขตพื้นที่ที่มีความหนาแน่น

(๔) เห็นควรให้มีการเพิ่มอัตราค่าล่วงเวลาของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการตรวจสอบสถานบริการ และเจ้าหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ของจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อรองรับการขยายเวลาเปิดสถานบริการตามนโยบายของรัฐบาล

(๕) เห็นควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนการขออนุญาตตั้งสถานบริการ โดยลดขั้นตอนการยื่นคำขอใบอนุญาต และระยะเวลาการขอใบอนุญาต รวมทั้งการต่ออายุใบอนุญาต สถานบริการให้มีความเหมาะสม เพื่อให้ผู้ประกอบการสถานบริการในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่สามารถขออนุญาตตั้งสถานบริการได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ อันเป็นการกระตุ้นให้ผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิงจดทะเบียนขออนุญาตตั้งสถานบริการได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

๒.๒ ข้อมูลการจัดสัมมนาของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญ ได้จัดสัมมนาเรื่อง “การรับฟังความคิดเห็นภาคประชาชน และผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงร้านค้า ร้านอาหาร ผับ บาร์ คาราโอเกะ รวมทั้งสถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน เพื่อปรับปรุงกฎหมาย และมาตรการการป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ” ในวันศุกร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ณ โรงแรมตรังกรุงเทพ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

การรับฟังความคิดเห็นภาคประชาชน และผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิง ร้านค้า ร้านอาหาร ผับ บาร์ คาราโอเกะ รวมทั้งสถานที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายกันเพื่อปรับปรุงกฎหมายและมาตรการการป้องกันปัญหารับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยผู้เข้าร่วมสัมมนา

ภาพที่ ๑๗ การสัมมนา ณ กรุงเทพมหานคร

ประกอบด้วย ภาคประชาชนในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร และผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจถนนข้าวสาร จำนวน ๑๒๐ คน รูปแบบการสัมมนาเป็นการอภิปรายให้ความรู้ และรับฟังความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมสัมมนา โดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เข้าร่วมสัมมนา ดังนี้

๑) นางสาวชัตติยา สวัสดิผล	ประธานคณะกรรมการ
๒) นายฉัตร สุภัทรวณิชย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่

๓) นายนิคม บุญวิเศษ	รองประธานคณะกรรมการฯ คนที่ห้า
๔) ว่าที่พันตรี สรชาติ วิชย สุวรรณพรหม	รองประธานคณะกรรมการฯ คนที่เจ็ด
๕) นายกัญจน์พงศ์ จงสุทธนามณี	ที่ปรึกษาคณะกรรมการฯ
๖) นายภักดิ์ทิล น่วมเจิม	ที่ปรึกษาคณะกรรมการฯ
๗) นายวัชรพล ขาวขำ	โฆษกคณะกรรมการฯ
๘) นายศรธรรม ภูมิไชย	กรรมการฯ
๙) นายเอกสิษฐ์ อัครศักดิ์กীরติ	กรรมการฯ
๑๐) นายอิมรอน เส้นหลีหมื่น	กรรมการฯ
๑๑) นายปารเมศ วิทยาธิษัทรค์	รองประธานคณะกรรมการฯ คนที่สอง
๑๒) นายภัทร ภมรมนตรี	เลขานุการคณะกรรมการฯ

ภาพที่ ๑๘ การสัมมนา ณ กรุงเทพมหานคร

ผู้เข้าร่วมสัมมนาได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. ในพื้นที่ถนนข้าวสารได้รับผลกระทบจากทางด้านเสียงจากผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิง และการเปิดสถานบันเทิงเกินเวลาที่กฎหมายกำหนด ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนในพื้นที่ถนนข้าวสารและพื้นที่ใกล้เคียง

๒. ผู้ประกอบการร้านอาหารในพื้นที่ถนนข้าวสารแห่งหนึ่งเปิดให้บริการทั้งกลางวัน และกลางคืน ได้รับผลกระทบกรณีปัญหาเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังและรวดเร็ว ในการควบคุมการระดับเสียงของผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิง

๓. ปัญหาแฝงลอยในพื้นที่ถนนข้าวสารบางแห่งมีการจำหน่ายสุราโดยไม่มีใบอนุญาตจำหน่ายสุราตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งปัญหาการทิ้งขยะบริเวณแฝงลอยซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงในพื้นที่ถนนข้าวสาร

๔. การแก้ไขปัญหาไม่ควรแก้ไขเฉพาะเรื่อง ควรแก้ไขปัญหาระบบ สถานบันเทิงบางแห่งมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเจ้าของหรือหุ้นส่วนทางธุรกิจทำให้ไม่มีผู้ใดกล้าเข้าไปยุ่งเกี่ยว และมีผู้มีอิทธิพลเข้ามาเกี่ยวข้องจึงทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่สามารถการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕ ปัญหาผู้เสพกัญชาบริเวณถนนข้าวสาร สร้างความเดือดร้อนจากกลิ่นและควันให้กับนักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงในพื้นที่ถนนข้าวสาร

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ

(๑) ให้ทบวงเรื่องการกำหนดเวลาเปิดปิดของสถานบริการให้สอดคล้องต่อบริบทของสังคม เพื่อลดช่องว่างในการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่รัฐ

(๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องควรมีการบังคับใช้กฎหมายในการควบคุมมลภาวะทางเสียงของผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงในพื้นที่ถนนข้าวสารที่กระทบต่อชุมชนผู้พักอาศัยรอบข้าง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(๓) ภาครัฐควรปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงสามารถขอใบอนุญาตตั้งสถานบริการได้ตามที่กฎหมายกำหนด โดยปรับปรุงขั้นตอนการการออกใบอนุญาตให้รวดเร็วและโปร่งใสเพื่อลดการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่รัฐ

๒.๓ การประชุมพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการธิการวิสามัญ

คณะกรรมการธิการวิสามัญได้มีการประชุมพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา สถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง หรือข้อเสนอแนะจากหน่วยงานของรัฐ ภาคประชาสังคม รวมทั้งบุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ศึกษาแนวทางดำเนินกิจการสถานบันเทิง และรับฟังความคิดเห็นจากผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงเกี่ยวกับแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิง

คณะกรรมการธิการวิสามัญได้หารือและรับฟังความคิดเห็นจากผู้แทนผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิง ประกอบด้วย ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจกลางคืนเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ผู้แทนชมรมผู้ประกอบการสถานบันเทิง หาดป่าตอง จังหวัดภูเก็ต ผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหาร กรุงเทพมหานคร และผู้ประกอบการธุรกิจสถานบริการอาบน้ำ นวด หรืออบตัว กรุงเทพมหานคร สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

โดยผู้แทนจากผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิง มีความเห็นว่า ธุรกิจสถานบันเทิงมีความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศไทย เพราะนักท่องเที่ยวจำนวนมากมีความต้องการเที่ยวในสถานบันเทิงในพื้นที่ต่าง ๆ จึงนับว่าเป็นรายได้ที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยภาครัฐควรกำหนดมาตรการทางกฎหมายให้สอดคล้องกับภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งการกำหนดระยะเวลาการเปิดปิดสถานบันเทิงให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ ซึ่งจากข้อมูลของผู้ประกอบการ พบว่า โดยทั่วไปนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะเริ่มใช้บริการ

สถานบันเทิงในเวลาประมาณ ๒๑.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลาประมาณ ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น จึงเห็นควรพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายโดยขยายเวลาการเปิดให้บริการของสถานบันเทิงโดยคำนึงมาตรการรักษาความปลอดภัยด้วย อีกทั้งควรพิจารณากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการขออนุญาตตั้งสถานบริการ (Zoning) ให้มีความเหมาะสมตามศักยภาพและสภาพเศรษฐกิจของแต่ละจังหวัดและเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

๒.๓.๒ ศึกษาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการขออนุญาตจัดตั้งสถานบันเทิงการกำหนดเวลาเปิดปิดสถานบริการการดำเนินกิจการสถานบันเทิง รวมทั้งมาตรการทางกฎหมายและแนวทางการปฏิบัติเพื่อควบคุมการประกอบกิจการสถานบันเทิง

คณะกรรมการวิสามัญได้หารือและรับฟังความคิดเห็นจากผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนสำนักงานเขตพระนคร ผู้แทนสำนักงานเขตวัฒนา และผู้แทนสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ในประเด็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับการขออนุญาตจัดตั้งสถานบันเทิง การกำหนดเวลาเปิดปิดสถานบริการ การดำเนินกิจการสถานบันเทิง เพื่อควบคุมการประกอบกิจการสถานบันเทิง สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า หากเทียบสถิติการต่ออายุหรือขอใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการแล้ว มีจำนวนลดน้อยลง และผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาลได้อธิบายการกำหนดมาตรการการขอใบอนุญาตให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และยังได้มีการแสดงความเห็นสมควรให้มีการแก้ไขกฎหมายในส่วนคำนิยามที่ไม่ชัดเจน และให้ขยายการกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการขออนุญาตตั้งสถานบริการ (Zoning) ให้มากขึ้น

ผู้แทนกรมการปกครอง ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า กระทรวงมหาดไทยและกรมการปกครองได้เล็งเห็นว่า พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้บังคับใช้มานานเห็นควรมีการปรับปรุงแก้ไข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงมีข้อสั่งการให้ปรับปรุงกฎหมายตามบริบทของสังคม และขณะนี้ได้จัดตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาการขยายระยะเวลาเปิดปิดสถานบันเทิงตามนโยบายของนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจะกำหนดจังหวัดตัวอย่างในการบังคับใช้ทั้งหมด ๔ จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดภูเก็ต ส่วนจังหวัดอื่น ๆ จะพิจารณาตามความจำเป็น โดยสามารถส่งความเห็นเข้ามาให้กระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณาเพิ่มเติม และสามารถนำความเห็นหรือรายงานการศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญเข้าร่วมประกอบการพิจารณาได้ อีกทั้งในส่วนของการให้อนุมัติหรือออกใบอนุญาต ที่จะพยายามลดขั้นตอนและปรับการปฏิบัติราชการให้เป็นไปในทางการใช้อิเล็กทรอนิกส์ และมีการบูรณาการจัดการร่วมกันกับกระทรวงหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้ง ยังมีความคิดเห็นว่าสมควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเพราะล้าสมัยไม่เป็นไปตามสถานการณ์ปัจจุบันในหลายมิติซึ่งควรรับฟังความคิดเห็นหลากหลายทุกภาคส่วนที่ได้รับผลกระทบทั้งผู้ประกอบการ ผู้บังคับใช้กฎหมายและประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ผู้แทนสำนักงานเขตพระนคร ผู้แทนสำนักงานเขตวัฒนา และผู้แทนสำนักงานเขตห้วยขวาง ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า สำนักงานเขตแต่ละแห่งได้มีอำนาจในการออกใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจการสถานบริการ โดยมีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก เช่น พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และแก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เป็นต้น โดยมีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการตรวจควบคุมกิจการสถานบันเทิง พบปัญหาความเดือดร้อนจากประชาชนที่เข้ามาร้องเรียนที่พบมากที่สุด คือ เรื่องเสียงดังที่กระทบกับชุมชนและประชาชนบริเวณโดยรอบ ซึ่งมีการกำหนดแนวทางการดำเนินการป้องกันการใช้เสียงจากสถานประกอบการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐาน เงื่อนไขการประกอบกิจการหากไม่เป็นไปตามมาตรฐานจะสั่งระงับใบอนุญาตการประกอบกิจการ

๒.๓.๓ ศึกษาแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ แผนการดำเนินงานการควบคุมและกำกับดูแล รวมทั้งข้อเสนอแนะในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับโครงการนำร่อง (Pilot Project) กรณีการขยายเวลาเปิดสถานบันเทิงถึงเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิง

คณะกรรมการวิสามัญได้หารือและรับฟังความคิดเห็นจากผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานเขตพระนคร สำนักงานเขตวัฒนา และสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กรมอนามัยรับผิดชอบงานด้านกฎหมายหรือการอนามัยสิ่งแวดล้อม และการปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ ในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการใดหรือการกระทำใด ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการขอ บรรดาใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และการขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

กรณีการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุขจะออกตรวจผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยให้ถูกต้องด้านสุขลักษณะ สถานที่จำหน่ายอาหาร การใช้อาคารสถานที่ ความสะอาด การจัดการสุขาภิบาลเพื่อให้การคุ้มครองผู้ใช้บริการและผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ การกำหนดค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียง คือ ค่าระดับเสียงรบกวนอันเกิดจากการประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐ เดซิเบล ตามที่กฎหมายกำหนดไว้

สถานการณ์การบาดเจ็บจากการจราจรทางถนนที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีจำนวนและอัตราการเสียชีวิตจากการบาดเจ็บทางถนนต่อแสนประชากร จากข้อมูลบูรณาการผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน ๓ ฐาน (กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตำรวจแห่งชาติ บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด) พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ การเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ที่มีมาตรการหลากหลายเพื่อป้องกันโรค ซึ่งมีหลายมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการจำกัดการเดินทาง รวมถึงการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ การเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนกลับมาเพิ่มสูงขึ้นมีจำนวนผู้เสียชีวิต ๑๗,๓๗๙ คน และยิ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายตามแผนแม่บทด้านความปลอดภัยทางถนน ฉบับที่ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ปัจจัยเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุทางถนน ได้แก่ การดื่มสุรา การขับรถเร็ว การตัดหน้ากระชั้นชิด การไม่เคารพกฎจราจร ความรุนแรงของอุบัติเหตุเพิ่มขึ้นจากการที่ไม่ใช้อุปกรณ์นิรภัยและใช้ความเร็ว

ข้อสรุปสถานการณ์การบาดเจ็บจากการจราจรทางถนนที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข มีดังนี้ คือ

๑. การดื่มแล้วขับมีความสัมพันธ์โดยตรงกับอุบัติเหตุทางถนน
๒. การจำหน่ายสุราในผับบาร์ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดอุบัติเหตุทางถนน
๓. ช่วงเวลาเกิดอุบัติเหตุทางถนนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับเวลาเปิดปิดผับ บาร์

โดยเฉพาะช่วงเวลาเดินทางกลับ

ทั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายคือ ควรมีมาตรการและการดำเนินงานไม่ให้ผู้ดื่มสุราขับขี่ยานพาหนะโดยเด็ดขาด อาจดำเนินการโดยการตรวจ คัดกรองผู้ดื่มสุราที่สถานประกอบการ และจัดให้มีการอำนวยความสะดวกในการเดินทางกลับ เช่น บริการรถสาธารณะ ผู้ขับขี่แทน และจัดให้มีที่จอดรถที่ปลอดภัยที่สถานประกอบการ กรณีผู้มาใช้บริการดื่มสุราและใช้บริการรถสาธารณะเดินทางกลับ ซึ่งอาจดำเนินการโดยการร่วมมือกับผู้ประกอบการเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผู้แทนสำนักงานเขตพระนคร ผู้แทนสำนักงานเขตวัฒนา และผู้แทนสำนักงานเขตห้วยขวาง ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ระดับเสียงที่ก่อให้เกิดเสียงดังมาก หากสถานบริการที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตร ต้องจัดให้มีเครื่องวัดระดับเสียงและแสดงผลการวัดผ่านทางจอแสดงผล เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้ทราบถึงระดับเสียงที่ออกนอกอาคาร ส่วนระดับเสียงภายในสถานประกอบการต้องมีค่าเฉลี่ยของระดับเสียงไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล ค่าสูงสุดไม่เกิน ๑๑๐ เดซิเบล สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร ได้มีเครื่องวัดระดับเสียงไม่ให้เกินมาตรฐาน โดยมีจอแสดงผลที่แสดงระดับเสียงเป็นเดซิเบล สำหรับผู้ประกอบการสถานบันเทิงจะมีเครื่องบันทึกข้อมูล Data Logger เป็นเครื่องมือสำหรับวัดและบันทึกค่าเก็บไว้ในหน่วยความจำสามารถใช้เป็นวัตถุพยานในชั้นศาลได้พร้อมจอแสดงผลกรณีระดับเสียงรบกวนหรือไม่ ให้ผู้ประกอบการ สำหรับสถานบันเทิงทำการติดตั้งเครื่องบริเวณใกล้เวที การควบคุมเสียงด้านนอกอาคารให้กำหนดค่าระดับเสียงรบกวนไว้ที่ ๑๐ เดซิเบล

ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า พื้นที่โซนนิ่งตั้งสถานบริการในกรุงเทพมหานคร ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๕ แบ่งพื้นที่ออกเป็น ๓ Zoning พื้นที่บริเวณย่านพัฒนพงษ์ พื้นที่บริเวณย่านรัชดาภิเษก พื้นที่บริเวณย่านเพชรบุรี มีข้อสังเกตว่า มีบางพื้นที่ที่มีสถานประกอบการจำนวนมากแต่ไม่ใช่ Zoning เช่น ย่านทองหล่อ - เอกมัย ย่านถนนข้าวสาร ย่านเลียบบางตัวนรามอินทรา ย่านโชคชัย เป็นต้น เห็นควรให้สถานประกอบการเข้าอยู่ในระบบ เพื่อให้ควบคุมกำกับดูแลได้ อีกทั้ง ยังมีกฎหมายที่ใช้ในการสั่งปิดสถานบริการสถานบันเทิงที่กระทำผิดกฎหมาย เพื่อควบคุมกำกับดูแลสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๙ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ในกรณีที่สถานบริการหรือสถานประกอบการใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดและห้ามมิให้มีการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีกเป็นเวลาห้าปี และหากอยู่ในระหว่างการขอต่ออายุใบอนุญาตก็ให้สั่งมิให้ต่ออายุใบอนุญาต และมีให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้นเป็นเวลาห้าปี ในส่วนของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒

ข้อ ๒ หากสถานที่ใดมีการกระทำความผิดกฎหมายให้อำนาจอธิบดีกรมตำรวจหรือรองอธิบดีกรมตำรวจ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจพิจารณาสั่งการปิดสถานที่ดังกล่าวระยะเวลาใดก็ได้ตามที่เห็นสมควร

สำหรับในพื้นที่ของสถานีตำรวจนครบาลมักกะสัน การกำหนดเขตพื้นที่ของสถานบริการ (Zoning) ที่มีการขอใบอนุญาตประกอบการสถานบันเทิงมีเพียง ๒ สถานี นอกนั้นจะเป็นร้านอาหารหรือสถานประกอบการที่คล้ายสถานบันเทิง สถานีตำรวจนครบาลมักกะสันมีแผนนโยบายแผนการดำเนินงานเตรียมความพร้อมให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเพื่อดูแลนักท่องเที่ยว และมีการควบคุมการตั้งด่านตรวจ จุดตรวจเพื่อควบคุมการป้องกันอุบัติเหตุจราจร และในพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง ผู้ประกอบการที่มีใบอนุญาตสถานบันเทิงในเขตพื้นที่ห้วยขวางมีทั้งหมด ๒๖ แห่ง ในเขตพื้นที่โซนนิ่งมีทั้งหมด ๒๑ แห่ง นอกเขตพื้นที่มีทั้งหมด ๕ แห่ง แนวทางมาตรการความปลอดภัยของสถานบันเทิงกรณีขยายเวลาเปิดสถานบันเทิงถึงเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ตามนโยบายของรัฐบาลนั้น ควรให้สถานประกอบการจัดอบรมพนักงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

๒.๓.๔ ศึกษาและรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาสังคมเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

คณะกรรมการวิสามัญได้หารือและรับฟังความคิดเห็นจากภาคีเครือข่ายป้องกันและลดผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา สำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า มูลนิธิเมาไม่ขับ ศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนน และเครือข่ายเหยื่อเมาแล้วขับ กรุงเทพฯ สรุปลงสาระสำคัญ ได้ดังนี้

ผู้แทนภาคประชาสังคม ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า เป็นผู้ได้รับอุบัติเหตุจากผู้ดื่มสุราและขับซี่ยานพาหนะ โดยเหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อเวลาประมาณ ๐๒.๐๐ นาฬิกา ณ เวลาเกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ของรัฐก็ไม่ได้ตรวจวัดตรวจแอลกอฮอล์จากผู้ขับซี่ยานพาหนะในทันที จึงเห็นควรให้มีกฎหมายที่บังคับให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์จากผู้ขับซี่ยานพาหนะในทันทีหลังจากเกิดอุบัติเหตุสำหรับประเด็นการขยายเวลาเปิดบริการสถานบันเทิงถึงเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น ตามนโยบายของรัฐบาล มีความเห็นว่านโยบายดังกล่าว ส่งผลให้ผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีรายได้มากขึ้น แต่อาจจะส่งผลกระทบต่อสังคม เช่น การขยายเวลาเปิดสถานบันเทิงทำให้มีผู้ที่เมาแล้วขับมากขึ้นทำให้เกิดอุบัติเหตุแก่ประชาชนผู้ที่ต้องตื่นเช้าโดยเฉพาะผู้ที่ออกไปทำงาน ออกกำลังกายในเวลาเช้า หรือพระภิกษุที่บิณฑบาตในเวลาเช้า เป็นต้น

ผู้แทนเครือข่ายองค์กรงดเหล้า ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า กรณีการขยายเวลาเปิดสถานบันเทิงออกไปโดยภาครัฐเปิดโอกาสให้มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น ซึ่งใช้มิติด้านเศรษฐกิจเป็นหลักจะมีความเสี่ยงโดยไม่ว่าจะเกิดผลที่ดีเท่ากับผลกระทบและความสูญเสียต่าง ๆ ที่ตามมา โดยเห็นว่าภาครัฐจะต้องมีกฎหมายที่บังคับให้ผู้ประกอบการธุรกิจขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะต้องมีส่วนรับผิดชอบหากผู้บริโภคดื่มสุราแล้วขับซี่ยานพาหนะจนก่อให้เกิดอุบัติเหตุทางถนน สำหรับการกำหนดพื้นที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (Zoning) เห็นว่า ไม่มีความสำคัญและไม่มีความแตกต่างทำให้สถิติการเกิดอุบัติเหตุทางถนนลดลง และควรนำบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดพื้นที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (Zoning) ตามคำสั่งที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ มาปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติมในกฎหมายว่าด้วยสถานบริการที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน

ประเด็นการเพิ่มบทลงโทษ ผู้แทนภาคประชาสังคม ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า บทลงโทษ และการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ขณะขับชี่ยานพาหนะกฎหมาย ปัจจุบันมีกำหนดอัตราโทษกำหนดไว้ อยู่แล้วตามสัดส่วนที่กฎหมายกำหนด แต่เมื่อคดีไปถึงชั้นศาลในบางคดี พิจารณาได้ว่าผู้กระทำความผิด ไม่ได้เป็นอาชญากรโดยอาชีพศาลก็อาจจะลดโทษตามที่เห็นสมควร ซึ่งกรณีศึกษาในต่างประเทศ การบรรยายฟ้องคดีมาแล้วขับเป็นกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่รับผิดชอบต่อสังคม จึงเห็นผลได้ว่า โอกาสเกิดอุบัติเหตุจะสูงมากศาลจะใช้ดุลพินิจในการลงโทษสูงสุด

ข้อเสนอแนะของภาคประชาสังคม กรณีขยายเวลาเปิดปิดของบริการสถานบันเทิง ถึงเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น ตามนโยบายของรัฐบาล ดังนี้

(๑) ควรจะกำหนดการขยายระยะเวลาในบางพื้นที่เท่านั้น

(๒) ควรมีแผนเตรียมความพร้อมการเกิดอุบัติเหตุ และมีแผนการเพิ่มอัตราค่าล้างของ บุคลากรด้านสาธารณสุขให้เพียงพอ

(๓) ควรปิดการขายเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์อย่างน้อย ๑ ชั่วโมง ก่อนปิดสถานบริการ

(๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐควรมีการตั้งจุดตรวจแอลกอฮอล์อย่างจริงจัง และบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด

(๕) ภาครัฐควรมีแนวนโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจกลางคืนด้วยความคิดสร้างสรรค์ ให้มีความหลากหลาย โดยไม่ต้องมีการมุ่งเน้นกิจกรรมที่มีการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์เพียงอย่างเดียว

๒.๓.๕ ศึกษาการกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ ตามพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาการกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า “การกำหนด วันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ การจัดสถานที่ภายนอกและภายในเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อความสะอาดหรือเพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ การใช้คอมพิวเตอร์หรือการให้พนักงาน ติดหมายเลขประจำตัวในสถานบริการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ทั้งนี้ กระทรวงมหาดไทย ได้ออกกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดวันเวลา เปิดปิดของสถานบริการ จำนวน ๓ ฉบับ ดังนี้

(๑) กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗

(๒) กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

(๓) กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖

ต่อจากนั้น ที่ประชุมได้อภิปรายและเสนอแนะแนวทางในการกำหนดวันเวลาเปิด ปิดของสถานบริการให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันที่รูปแบบของสถานบริการเปลี่ยนแปลงไป

กรรมการมีข้อเสนอแนะว่า สถานบริการแต่ละประเภทมีรูปแบบการให้บริการ ที่แตกต่างกัน เช่น สถานบริการที่มีที่ตั้งในอาคาร กับสถานบันเทิงที่ตั้งภายนอกอาคาร เช่น ลานเปียร์ งานแสดงดนตรี เป็นต้น อาจจะมีรูปแบบระยะเวลาการให้บริการที่แตกต่างกัน สำหรับสถานบริการที่ตั้ง นอกอาคารอาจกำหนดเวลาการปิดที่ยาวนานกว่าที่ตั้งในอาคาร ในเรื่องดังกล่าวจึงเห็นควรให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณากำหนดวันเวลาเปิดปิดสถานบริการในแต่ละท้องที่ เนื่องจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง จะทราบว่าในพื้นที่ใดจะได้รับผลกระทบจากการเปิดสถานบริการ

โดยพิจารณาจากที่ตั้งของสถานบริการตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งชุมชน หรือใกล้กับที่อยู่อาศัยของประชาชน หรือไม่ หรือได้รับผลกระทบทางด้านเสียง หรือด้านอื่น ๆ เพียงใด สำหรับการมอบอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในบางเรื่องให้มีอำนาจพิจารณา ภาครัฐสามารถกำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ แนวทางการปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ให้มีความชัดเจน เพื่อให้สามารถลดปัญหาการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐในการใช้ดุลพินิจในเรื่องต่าง ๆ ที่หนักเบาอย่างไม่เท่าเทียมกัน อันจะส่งผลให้สามารถลดปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๒.๓.๖ ศึกษาแนวทางการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดอายุของผู้เข้าทำงานในสถานบริการ และอายุของบุคคลที่เข้าใช้บริการในสถานบริการ ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการการได้รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ผู้แทนกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิ ในการศึกษาแนวทางการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดอายุของผู้เข้าทำงานในสถานบริการ และอายุของบุคคลที่เข้าใช้บริการในสถานบริการ สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ให้ข้อมูลว่า ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๗ บัญญัติห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีทำงานในระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย นั้นหมายความว่า นายจ้างสามารถจ้างบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปเป็นลูกจ้างทำงานในสถานบริการได้โดยไม่ผิดกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานแต่อย่างไร ปัญหาอาจจะมีในกรณีที่ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ เช่น นักร้อง นักดนตรี หรือคนที่เข้าไปทำงานในสถานบริการเป็นครั้งคราวโดยไม่ได้เป็นลูกจ้างประจำของสถานบริการนั้นทำให้เกิดปัญหาเวลาพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบ ซึ่งหากแก้ไขกฎหมายโดยปรับอายุของผู้เข้าใช้บริการลงมาเป็นไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ ให้สอดคล้องกับอายุของผู้เข้าทำงานในสถานบริการก็จะลดช่องว่างทางกฎหมายได้

ผู้แทนกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ให้ข้อมูลว่า ประเด็นการกำหนดอายุเยาวชนมีกฎหมายหลายฉบับที่กำหนดหลักเกณฑ์ความเป็นเด็กหรือเยาวชนไว้หลายช่วงอายุ ตั้งแต่ ๑๘ - ๒๕ ปีแตกต่างกันไป และให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับอายุของผู้เข้าใช้บริการในสถานบริการของไทยจะเป็นไปตามนโยบายของรัฐขึ้นอยู่กับบริบทของสังคมในสมัยนั้น หากจะมีการปรับอายุของผู้ใช้บริการจากยี่สิบปีเป็นสิบแปดปี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการและการคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะต้องเข้ามาควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ข้อมูลว่า เดิมพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดเกณฑ์ของอายุผู้เข้าใช้บริการของสถานบริการและผู้เข้าไปทำงานในสถานบริการไว้เท่ากัน คือ ไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับอายุของเด็กที่สามารถเข้าทำงานในสถานบริการได้ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ต่อมาประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๗ (พ.ศ. ๒๕๑๕) กำหนดห้ามบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์เข้าใช้บริการในสถานบริการ และมีการแก้ไขพระราชบัญญัติสถานบริการโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อกำหนดอายุห้ามผู้ที่อายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์เข้าใช้บริการ และคงอายุนั้นมาจนปัจจุบัน ในส่วนการปรับแก้อายุของผู้ใช้บริการเป็นไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ เห็นด้วยเพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างของกฎหมายและเพื่อลดการเรียกรับ

ผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่รัฐ แต่จะต้องพิจารณาบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

นักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การบรรลุนิติภาวะว่าไม่มีเกณฑ์ตายตัว แต่แต่ละประเทศมีเกณฑ์ที่ไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละรัฐ โดยพิจารณาถึงภาวะของบุคคลนั้นว่ามีเหตุมีผลพอในการกระทำนิติกรรมสัญญาแล้วหรือไม่ ประเทศไทยตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดเกณฑ์บุคคลที่บรรลุนิติภาวะไว้ตั้งแต่ ๒๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป หากอยู่ในประเทศญี่ปุ่นเมื่อก่อนก็ถือเกณฑ์อายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่เมื่อสองปีที่แล้วมีการแก้ไขกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ใหม่กำหนดอายุบุคคลที่ผู้บรรลุนิติภาวะเป็น ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ในส่วนบริบทสังคมไทยในปัจจุบันก็เห็นว่าบุคคลอายุ ๑๘ ปี สามารถพิจารณาผลได้ผลเสียของการนิติกรรมได้แล้ว จึงไม่ได้ขัดข้องหากจะแก้ไขกฎหมายเพื่อกำหนดอายุของผู้เข้าใช้บริการในสถานบริการจาก ๒๐ ปีบริบูรณ์ เป็น ๑๘ ปีบริบูรณ์

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการ

คณะกรรมการเห็นว่า การกำหนดอายุบุคคลเข้าใช้บริการสถานบริการในปัจจุบันเป็นปัญหาและไม่สอดคล้องกับอายุของบุคคลที่สามารถเข้าไปทำงานในสถานบริการ อาจจะทำให้เป็นช่องว่างเพื่อเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ คณะกรรมการเห็นว่าหากมีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการโดยปรับลดอายุลง อาจจะมีหลายภาคส่วนที่ไม่เห็นด้วย ทั้งนี้ทางคณะกรรมการจึงต้องพิจารณาทบทวนอีกครั้งเพื่อดำเนินการหาข้อมูลให้มากเพียงพอ

ดังนั้น คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้จะมีข้อเสนอสนับสนุนให้ปรับลดอายุของผู้เข้าใช้บริการในสถานบริการลงมาเป็น ๑๘ ปีบริบูรณ์ แต่เมื่อพิจารณาบริบทของสังคมไทยและให้ความสำคัญกับการคุ้มครองเด็กและเยาวชนแล้ว จึงเห็นสมควรคงการกำหนดอายุของผู้เข้าใช้บริการในสถานบริการไว้ตามเดิม คือ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยให้พลละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการสำหรับอายุของผู้เข้าทำงานในสถานบริการ คณะกรรมการวิสามัญก็เห็นสมควรให้ผู้เข้าทำงานในสถานบริการไว้ตามเดิม คือ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการรับผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ

๒.๓.๗ ศึกษาแนวทางการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจในการพิจารณาการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

คณะกรรมการได้รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง เกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจในการพิจารณาการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นในประเด็นเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจในการพิจารณาการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ และการโอนอำนาจการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

ผู้แทนกรมการปกครอง ขอชี้แจงต่อที่ประชุมว่า พิจารณาการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ เป็นภารกิจเกี่ยวกับกิจการที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อย ไม่ได้เป็นเรื่องบริการสาธารณะโดยตรง หากพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การจัดบริการสาธารณะเป็นภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่สำหรับกิจการของสถานบริการ นั้น คาบเกี่ยวกันใน ๒ เรื่อง คือ เรื่องความสงบเรียบร้อย

กับการบริการสาธารณะ ดังนั้น จึงต้องพิจารณาเปรียบเทียบกันว่าเรื่องใดมีน้ำหนักมากกว่ากัน ในการกำกับดูแลตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน แม้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสะดวกและใกล้ชิดกับสถานประกอบการในพื้นที่ แต่อย่างไรก็ตาม สถานที่เหล่านั้นเป็นสถานที่ของเอกชน จึงต้องพิจารณาว่าอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถดำเนินการเรื่องต่าง ๆ ในพื้นที่ของเอกชนได้เพียงใดสำหรับประเด็นการออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารสำหรับสถานบริการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีบทบาทในการตรวจสอบและอนุญาตก่อสร้างอาคาร ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบถ่วงดุลอำนาจกันในพื้นที่เกี่ยวกับการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งแจ้งต่อที่ประชุมว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเคยมีการประชุมในภารกิจที่จะถ่ายโอนอำนาจเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยสถานบริการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเด็นนี้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เคยพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ควรพิจารณาตามความพร้อมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหากมีนโยบายดังกล่าวสามารถปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถานบริการเพื่อให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับในประเด็นการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นจะเกี่ยวข้องกับการเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา และค่าธรรมเนียมการอนุญาตในการเล่นการพนัน สามารถออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพิ่มเติมได้ในส่วนของสถานบริการ กฎหมายยังไม่ได้กำหนดให้สามารถออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้

ผู้แทนกรมการปกครอง ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า การกำหนดโซนนิ่งสถานบริการ ควรจะรับฟังความเห็นของภาคประชาชนและผู้ได้รับผลกระทบด้วย สำหรับปัญหาเรื่องร้องเรียนในปัจจุบันผู้ประกอบการสถานบันเทิงบางแห่ง ไม่ได้ปฏิบัติให้อยู่ในมาตรฐานของกฎหมายปัจจุบัน รวมทั้งกรมการปกครองได้พัฒนาระบบให้สามารถยื่นคำขออนุญาตตั้งสถานบริการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งอยู่ระหว่างทดลองใช้ และคาดว่าจะระบบจะสมบูรณ์ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๘ สำหรับกระบวนการออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการดังกล่าว เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อย ที่ส่งผลกระทบต่อความสงบสุข เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ จำเป็นจะต้องมีการพบตัวบุคคลหรือพูดคุยซักถาม ในอนาคตกรมการปกครองสามารถพัฒนาระบบให้สามารถให้ถ้อยคำผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพิจารณาออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการ สำหรับระบบดังกล่าวการแจ้งขึ้นตอนกระบวนการดำเนินงาน เอกสารที่ต้องใช้การยื่นคำร้อง จะดำเนินการและแสดงผลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีการแจ้งสถานะของการดำเนินการในทุกขั้นตอน

ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ตามกฎกระทรวงกำหนดประเภทและระบบความปลอดภัยของอาคารที่ใช้เพื่อประกอบกิจการเป็นสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๕๕ กฎกระทรวงดังกล่าวจะมุ่งเน้นเรื่องวัสดุภายในของอาคาร จำนวนทางออกจะต้องเหมาะสมกับผู้ใช้บริการภายในอาคาร และกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ซึ่งจะอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร รวมทั้งกฎหมายผังเมืองจะมีข้อกำหนด เช่น ห้ามสถานบริการห้ามตั้งอยู่ใกล้บริเวณที่อยู่อาศัย เป็นต้น

ผู้แทนกรมการปกครอง ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมในประเด็นอายุสำหรับผู้เข้าไปใช้บริการสถานบริการ หากปรับปรุงกฎหมายให้ผู้ใช้บริการที่มีอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป สามารถเข้าไปใช้บริการในสถานบริการได้หรือไม่ ในประเด็นดังกล่าวจะต้องพิจารณาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก ที่กำหนด

เกณฑ์อายุของเด็กในประเด็นที่เกี่ยวข้อง และสำหรับการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนาเป็นไปตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำหรับกฎหมายว่าด้วยสถานบริการไม่ได้ห้ามเปิดสถานบริการในวันสำคัญทางศาสนา แต่ก็จะมีปัญหาในทางปฏิบัติว่าในวันดังกล่าวสถานบริการจะถูกจำกัดห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้น

ที่ประชุมได้รับทราบความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเด็นแนวทางการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจในการพิจารณาการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ รวมทั้งประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีความเห็นว่า การประกอบกิจการสถานบริการมีกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้อง ควรมีการปรับปรุงกฎหมายให้สามารถลดระยะเวลา ความยุ่งยาก และขั้นตอนในการขอใบอนุญาตต่าง ๆ ซึ่งมีหลายฉบับ ควรจะรวมอำนาจในการออกใบอนุญาตไว้ที่หน่วยงานเดียวได้หรือไม่ หรือจะสามารถมีใบอนุญาตเพียงใบเดียวได้หรือไม่ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการ

๒.๓.๘ ศึกษาแนวทางการป้องกันและปราบปรามปัญหาผู้มีอิทธิพล ที่เกี่ยวข้องกับกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกรับผลประโยชน์จากผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิง

คณะกรรมการได้รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย มาให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นในประเด็นเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันและปราบปรามปัญหาผู้มีอิทธิพล ที่เกี่ยวข้องกับกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกรับผลประโยชน์จากผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิง สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย กล่าวในที่ประชุมโดยสรุปว่า ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๗๓๙/๒๕๖๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพล ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๖ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดนิยามของผู้มีอิทธิพล หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่กระทำการหรือสั่งการอันละเมิดต่อกฎหมายโดยใช้อำนาจทางการเงิน ตำแหน่งหน้าที่การงาน สถานะทางสังคม หรือปัจจัยอื่นใดไปคุกคาม กดขี่ ช่มเหง หรือรังแกประชาชน ให้ได้รับความเดือดร้อนไม่ว่าจะเป็นทางร่างกาย จิตใจ เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สิน

ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า มีแนวทางการดำเนินการป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพลของจังหวัด ซึ่งได้รวบรวมการดำเนินการกับบัญชีรายชื่อบุคคลต้องสงสัยว่ามีพฤติการณ์เป็นผู้มีอิทธิพลตามข้อมูลของจังหวัดและข้อมูลจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่รวบรวมส่งมาที่คณะกรรมการโดยจัดหมวดหมู่ ได้ดังนี้

(๑) กรณีบุคคลต้องสงสัยว่ามีพฤติการณ์เป็นผู้มีอิทธิพล (สีแดง) ดำเนินการขึ้นเด็ดขาดกับผู้มีอิทธิพล และบริวารอย่างจริงจังกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานสำหรับบุคคลกลุ่มนี้ให้หมดสิ้นไป ภายใน ๓ เดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ โดยทางจังหวัดต้องรายงานผลเป็นประจำทุกเดือน

(๒) กรณีบุคคลที่ต้องเฝ้าระวัง (สีเหลือง) ให้ร่วมกันตรวจสอบข้อเท็จจริง รวบรวมพยานหลักฐานพยานหลักฐานชัดเจน ให้ดำเนินการตามกฎหมายตามแนวทางปฏิบัติกับกรณีบุคคลต้องสงสัยว่ามีพฤติการณ์เป็นผู้มีอิทธิพล (สีแดง) หรือไม่ปรากฏพยานหลักฐานในการกระทำความผิดให้มีมาตรการในการเจรจาพูดคุย หรือการเรียกพบเพื่อมาให้สัตยาบัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับมาตรการในพื้นที่กำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานสำหรับบุคคลกลุ่มนี้ให้หมดสิ้นไป ภายใน ๖ เดือน ให้จังหวัดรายงานผลเป็นประจำทุก ๒ เดือน

ทั้งนี้ ได้มีรายงานข้อมูลบัญชีรายชื่อบุคคลต้องสงสัยว่ามีพฤติกรรมเป็นผู้มีอิทธิพลและบุคคลที่ต้องเฝ้าระวัง จากทุกจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบุคคลต้องสงสัยว่ามีพฤติกรรมเป็นผู้มีอิทธิพล จำนวน ๕๖๓ คน บุคคลที่ต้องเฝ้าระวัง จำนวน ๖๒๕ คน รวมทั้งสิ้น ๑,๑๘๘ คน โดยเป็นข้อมูลฐานความผิดผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด บุคคลต้องสงสัยว่ามีพฤติกรรมเป็นผู้มีอิทธิพล จำนวน ๒๐๒ ฐานความผิด บุคคลที่ต้องเฝ้าระวัง (สีเหลือง) จำนวน ๓๗๔ ฐานความผิด รวมทั้งสิ้น ๕๗๖ ฐานความผิด ซึ่งผู้มีรายชื่อรายหนึ่งนี้สามารถมีพฤติกรรมที่กระทำความผิดได้มากกว่า ๑ พฤติกรรมฐานความผิด โดยสาระสำคัญ คือ ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเกินสมควรหรือไม่ อีกทั้งกระทรวงมหาดไทยได้มีมาตรการคุ้มครองประชาชนผู้ให้ข้อมูล โดยจะจัดส่งมาตรการดังกล่าวให้กรมการพิจารณาเป็นเอกสารต่อไป

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

ภายหลังจากคณะกรรมการได้รับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานที่เชิญเข้ามาให้ข้อมูลประกอบการพิจารณาประเด็นเรื่องกลุ่มการเมืองหรือกลุ่มผู้มีอิทธิพลที่อาจทำให้มีการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วนั้น คณะกรรมการได้ตั้งข้อเสนอแนะถึงการจัดตั้งคณะกรรมการที่จะมีส่วนร่วมเข้าไปดำเนินการกับผู้มีอิทธิพล โดยเกรงว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจเรียกรับผลประโยชน์จากผู้มีอิทธิพลหรือตั้งตนเป็นผู้มีอิทธิพลเสียเอง จึงเห็นควรให้มีการเพิ่มโทษกับเจ้าหน้าที่รัฐที่ดำเนินการเรียกรับผลประโยชน์และตั้งตนเป็นผู้มีอิทธิพล และปฏิบัติหน้าที่อย่างถูกต้องเคร่งครัด เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่รัฐอีก

บทที่ ๓ ผลการศึกษา

๓.๑ การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการ

๓.๑.๑ สภาพปัญหา เหตุผล และความจำเป็น

การประกอบธุรกิจสถานบันเทิงมีการขยายตัวและปรับเปลี่ยนรูปแบบอย่างรวดเร็ว แต่เมื่อพิจารณาจำนวนการออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศแล้วมีจำนวนไม่มาก แสดงให้เห็นว่าสถานบันเทิงที่เปิดกิจการอยู่นั้นมิได้รับใบอนุญาตตั้งสถานบริการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย แต่เป็น “สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ” ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่ของการที่ผู้ประกอบการไม่ได้ยื่นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เนื่องจากไม่สามารถที่จะยื่นขออนุญาตให้ถูกต้องตามกฎหมายได้เพราะติดขัดในข้อกำหนดหรือหลักเกณฑ์เงื่อนไขของกฎหมายโดยเฉพาะข้อจำกัดเกี่ยวกับบริเวณหรือเขตพื้นที่ในการขออนุญาตตั้งสถานบริการ (Zoning) แต่ก็มีผู้ประกอบการอีกจำนวนหนึ่งที่เลือกจะหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎหมายด้วยความจงใจ เพราะเห็นว่ามีความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจที่จะฝ่าฝืนกฎหมาย ด้วยเหตุดังกล่าวจึงแสดงให้เห็นถึงความไม่มีประสิทธิภาพของพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุง คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแล้วเห็นว่าบทบัญญัติของกฎหมายที่เป็นข้อจำกัดทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการมี ๓ เรื่อง คือ เรื่องบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” เรื่องข้อจำกัดเกี่ยวกับบริเวณหรือเขตพื้นที่ในการขออนุญาตตั้งสถานบริการ (Zoning) และเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการในการออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการ โดยสรุปสภาพปัญหาของแต่ละเรื่องได้ดังต่อไปนี้

(๑) บทนิยามคำว่า “สถานบริการ”

ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ บัญญัติบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ไว้หมายความว่า สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้าดังต่อไปนี้

(๑) สถานเต็นท์ รำวง หรือโรงเริง เป็นปกติธุระประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีคูบริการ

(๒) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีผู้บําเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า

(๓) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า แต่ไม่รวมถึง

(ก) สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(ข) สถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการ

เพื่อสุขภาพ หรือ

(ค) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ โดยมีรูปแบบอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงและยินยอมหรือปล่อยให้พลละเลยให้หนังร้อง นักแสดง หรือพนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

(ข) มีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้แก่ลูกค้า โดยจัดให้มีผู้บริการขับร้องเพลงกับลูกค้า หรือยินยอมหรือปล่อยให้พนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

(ค) มีการเต้นหรือยินยอมให้มีการเต้น หรือจัดให้มีการแสดงเต้น เช่น การเต้นบนเวทีหรือการเต้นบริเวณโต๊ะอาหารหรือเครื่องดื่ม

(ง) มีลักษณะของสถานที่ การจัดแสงหรือเสียง หรืออุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา

(๖) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ข้างต้นมีการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกำหนดประเภทของการประกอบกิจการ ซึ่งใช้บังคับมาเป็นเวลานานทำให้บทนิยามดังกล่าวมีความล้าสมัย ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน สถานบริการบางประเภทที่ในสมัยก่อนได้รับความนิยม แต่ในปัจจุบันแทบไม่มีผู้ประกอบการกิจการสถานบริการดังกล่าวในทางการค้าแล้ว เช่น สถานเต้นรำ รำวง หรือรองเง็ง แต่ยังคงเห็นได้บ้างในงานประเพณีหรือตามงานเทศกาลต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริม สนับสนุน และอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีประจำชาติ ในทางกลับกันสถานบริการบางประเภทที่ไม่มีในสมัยก่อนก็มีในปัจจุบัน เช่น แพคเกจ แพคเกจคาราโอเกะ ร้านจำหน่ายสุราที่มีการแสดงดนตรี ลานเปียร์ ร้านข้าวต้มโฮเทค เทศกาลคอนเสิร์ต เป็นต้น แต่จากข้อจำกัดของนิยามความหมายคำว่า “สถานบริการ” ทำให้สถานประกอบการที่เปิดให้บริการแต่ไม่อยู่ในความหมายของนิยามคำว่า “สถานบริการ” ไม่สามารถขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้ แต่ก็มีผู้ประกอบการอีกส่วนหนึ่งที่มีเจตนาหลีกเลี่ยงกฎหมายโดยเปิดเป็นสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการ ในหลายรูปแบบ เช่น ในกรณีมาตรา ๓ (๔) เข้าข่ายเป็นสถานบริการแต่ผู้ประกอบการจะเลี่ยงไม่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการโดยอ้างว่าไม่มีนักร้อง นักแสดง หรือพนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า หรือไม่มีผู้ให้บริการขับร้องเพลงกับลูกค้า แล้วหลบเลี่ยงไปขออนุญาตประกอบกิจการร้านคาราโอเกะ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และหากมีอาหารจำหน่ายก็ไปขออนุญาตเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นสถานจำหน่ายอาหาร (สะสมอาหาร) ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๐) หากมีการจำหน่ายสุราก็ไปขออนุญาตจำหน่ายสุราตามพระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อไม่ให้เข้าข่ายเป็นสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ หรือในกรณีตามมาตรา ๓ (๕) กำหนดว่า สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา จึงจะถือว่าเป็นสถานบริการตามกฎหมาย ซึ่งหากสถานประกอบการในลักษณะดังกล่าวแต่ปิดก่อนเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา ก็ย่อมไม่เป็นสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ นอกจากนี้ ปัญหาสำคัญของบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ที่ต้องแก้ไขปรับปรุงเพราะเป็นข้อจำกัดอย่างมากก็คือ การกำหนดความหมายไว้หมายความว่า “สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้า...” เนื่องจากสมัยก่อนสถานบริการเป็นสถานที่ที่มีอาคารที่ตั้งถาวรเท่านั้น แต่ปัจจุบันลักษณะการประกอบกิจการพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบไปทำให้เกิดสถานบันเทิงที่เคลื่อนที่ได้ ดังเช่นกรณีแพคเกจเคลื่อนที่ในจังหวัดกาญจนบุรี อันนำมาสู่ปัญหาการตีความกฎหมายว่าแพคเกจดังกล่าวเป็นสถานบริการหรือไม่ (นันทวัฒน์ ทองช่วง, ๒๕๕๕) ซึ่งกรมการปกครอง

และกระทรวงมหาดไทยมีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย จึงเสนอให้มีพิจารณาตีความโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งให้ความเห็นว่า กิจการดังกล่าวไม่เป็นสถานบริการเนื่องจากนิยามคำว่า “สถานบริการ” ว่าเป็น “สถานที่” ต้องอยู่กับที่ไม่สามารถเคลื่อนที่ได้ เมื่อแพะเคลื่อนที่ได้จึงไม่เป็นสถานบริการ อย่างไรก็ตาม การตีความตามแนวดังกล่าวทำให้เกิดช่องว่างในการบังคับใช้กฎหมาย รัฐไม่สามารถควบคุมการประกอบกิจการสถานบันเทิงที่เคลื่อนที่ได้ทำให้กลายเป็นปัญหาส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม ซึ่งไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายสถานบริการที่มุ่งควบคุมกิจการที่มีลักษณะการดำเนินงานที่อาจส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมทุกประเภท (ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา, เรื่องเสร็จที่ ๔๘๖/๒๕๕๒, น. ๕) และหากเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ เช่น ประเทศอังกฤษ พระราชบัญญัติว่าด้วยใบอนุญาต ค.ศ. ๒๐๐๓ (Licensing Act ๒๐๐๓) ซึ่งตราขึ้นเพื่อควบคุมการประกอบกิจการสถานบริการ บัญญัติให้ครอบคลุมถึงในกรณีของเรือ แพหรืออุปกรณ์อื่น ๆ ซึ่งสร้างหรือดัดแปลงเพื่อให้ลอยอยู่บนน้ำ หรือยานพาหนะและโครงสร้างใด ๆ ที่สามารถเคลื่อนที่ได้หากมีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อจัดแสดงในลักษณะต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น เปรียบเสมือนสถานบริการที่ก่อสร้างเป็นการถาวรซึ่งจะต้องขอใบอนุญาตด้วยเช่นเดียวกัน (นายนิรันดร พลภักดี, ๒๕๕๕, น. ๙๒)

กรณีของสถานประกอบการที่ตั้งขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือที่เรียกกันว่า “สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการ” ซึ่งเกิดขึ้นจากการอาศัยช่องว่างของกฎหมายดังกล่าวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การที่หน่วยงานของรัฐไม่สามารถเข้าไปควบคุมและกำกับดูแลได้ทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ อีกมากมาย รวมทั้งปัญหาการก่อความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนทั่วไป จากเหตุผลดังกล่าวจึงเห็นว่าการปรับปรุงนิยามคำว่า “สถานบริการ” เพื่อให้ครอบคลุมถึงสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการ และเหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยในปัจจุบัน

(๒) ข้อจำกัดเกี่ยวกับบริเวณหรือเขตพื้นที่ในการขออนุญาตตั้งสถานบริการ

(Zoning)

ในการขออนุญาตตั้งสถานบริการมิใช่ว่าจะขออนุญาต ณ พื้นที่หรือบริเวณใดก็ได้สุดแล้วแต่ความประสงค์ของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ หากแต่พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้กำหนดให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสามารถที่จะกำหนดเขตอันมีปริมาตรจำกัดในท้องที่ใดเพื่อการอนุญาตหรืองดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้ โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา การอนุญาตให้ตั้งสถานบริการที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตได้นั้น จะต้องตั้งอยู่ในท้องที่ที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเท่านั้น ปัจจุบันมีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาในท้องที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ ดังนี้

(๑) พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ในท้องที่จังหวัดต่าง ๆ จำนวน ๕๔ จังหวัด และกรุงเทพมหานคร

(๒) พระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๖๑ (ท้องที่งดอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกาฉบับดังกล่าวมี ๒๒ จังหวัด ได้แก่ กำแพงเพชร ชัยนาท ชุมพร นครนายก นนทบุรี น่าน ปทุมธานี ปัตตานี พะเยา พังงา พิจิตร เพชรบุรี ยโสธร ระนอง สกลนคร สตูล สิงห์บุรี สุโขทัย สุพรรณบุรี หนองคาย อ่างทอง และอุทัยธานี)

ในการปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว พบปัญหาข้อจำกัดเกี่ยวกับบริเวณหรือเขตพื้นที่ในการขออนุญาตตั้งสถานบริการ ในการขออนุญาตตั้งสถานบริการพื้นที่หรือบริเวณในการขออนุญาตจะต้องตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (Zoning) เท่านั้น ข้อกำหนดดังกล่าวเป็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการที่อยู่นอกเขตพื้นที่ไม่สามารถที่จะขออนุญาตตั้งสถานบริการได้ เนื่องจากการกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในแต่ละจังหวัดจะกำหนดในพื้นที่หรือบริเวณที่ห่างไกลไม่ใช่พื้นที่ทางเศรษฐกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ใช้บริการและไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ข้อเท็จจริงจากการศึกษาและการลงพื้นที่ของคณะกรรมการวิสามัญ พบว่า มีสถานประกอบการที่ตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (Zoning) จำนวนมากที่ประสงค์จะเข้าสู่ระบบของกฎหมายอย่างถูกต้องแต่ไม่สามารถดำเนินการได้เพราะติดข้อกำหนดดังกล่าว แม้ว่ามาตรการกำหนดเขตโซนนิ่งจะมีขึ้นเพื่อป้องกันการประกอบกิจการสถานบริการที่ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสังคม ชุมชน หรือประชาชน ผู้พักอาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง แต่เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แล้วจะพบว่า มีการกำหนดให้เป็นดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการที่จะพิจารณาอนุญาตตั้งสถานบริการ ดังนั้นหากพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการนั้นจะส่งผลกระทบต่อสังคม ชุมชน หรือประชาชนผู้พักอาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงก็สามารถใช้อำนาจในการพิจารณาไม่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้อยู่แล้ว การกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการอย่างจำกัดอาจไม่เหมาะสมเนื่องจากเป็นมาตรการที่ไม่สามารถทำให้เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ บรรลุวัตถุประสงค์ได้อีกทั้งยังเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพของประชาชนมากเกินไป

(๓) หลักเกณฑ์และวิธีการในการออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการ

ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการพิจารณาอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คำนึงถึงประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการประกอบด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่งและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการตามวรรคสอง รวมทั้งการขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

จากบทบัญญัติดังกล่าวพบว่า ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกใบอนุญาต เนื่องจากบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๓ กำหนดให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับกรุงเทพมหานคร และให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับในจังหวัดอื่น การพิจารณาอนุญาตตั้งสถานบริการจึงเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เพียงบุคคลเดียวซึ่งเป็นคำสั่งเด็ดขาดในการใช้อำนาจอนุมัติอนุญาต ส่วนในกรณีการสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต การพักใช้ หรือการเพิกถอนใบอนุญาต ตามมาตรา ๒๑ ก็ให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพียงบุคคลเดียวอีกเช่นกัน การที่กฎหมายให้อำนาจแก่บุคคลเพียงคนเดียวใช้อำนาจดุลพินิจพิจารณาทั้งในการออกใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตตั้งสถานบริการนั้นอาจทำให้เกิดข้อกังขาในการใช้อำนาจนี้ได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือในการได้มาซึ่งใบอนุญาต นอกจากนี้พระราชบัญญัติสถานบริการยังขาดบทบัญญัติที่กำหนดห้ามมิให้ผู้ขออนุญาตที่ถูกคำสั่งถึงที่สุดให้เพิกถอน

ใบอนุญาตแล้วกลับมาขอใบอนุญาตตั้งสถานบริการอีก มีเพียงมาตรา ๒๓ ที่กำหนดว่า ก่อนครบกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ผู้หนึ่งผู้ใดจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อตั้งสถานบริการ ณ สถานที่เดียวกันนั้นไม่ได้ จึงเป็นช่องทางให้ผู้กระทำผิดสามารถกลับมาขอใบอนุญาตใหม่ได้ นอกจากนี้ปัญหาที่กล่าวมาแล้ว ในส่วนของการออกหลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาตและการอนุญาตที่กำหนดให้ต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ปัจจุบัน คือ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙) ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่ออกโดยส่วนกลางใช้บังคับกับสถานบริการทุกประเภททั่วประเทศ จึงอาจมีความไม่เหมาะสมกับสถานบริการบางประเภทบางพื้นที่ที่ต้องการข้อกำหนดที่แตกต่างกันออกไป และยังมีความยุ่งยากในการขอรับใบอนุญาตหลายใบเพื่อประกอบการขออนุญาตตั้งสถานบริการ

๓.๑.๒ ข้อมูล ข้อเท็จจริง และความเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

(๑) กรมการปกครอง ให้ความเห็นในประเด็นการโอนอำนาจพิจารณาอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่า การอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเป็นภารกิจที่คาบเกี่ยวกันใน ๒ เรื่อง คือ เรื่องความสงบเรียบร้อยกับการบริการสาธารณะ จึงมิใช่ภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยตรง แม้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีความสะดวกและใกล้ชิดกับสถานประกอบการในพื้นที่ แต่ก็มีข้อจำกัดเรื่องอำนาจดำเนินการเรื่องต่าง ๆ ในพื้นที่ของเอกชน และในการขออนุญาตตั้งสถานบริการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีบทบาทในการตรวจสอบและอนุญาตก่อสร้างอาคาร ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบถ่วงดุลอำนาจกัน สำหรับประเด็นการยื่นคำขออนุญาตตั้งสถานบริการ กรมการปกครองได้พัฒนาระบบและอยู่ระหว่างทดลองให้สามารถยื่นคำขออนุญาตตั้งสถานบริการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ และจะพัฒนาระบบให้มีความสะดวกต่อประชาชนมากยิ่งขึ้น

(๒) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ให้ความเห็นในประเด็นการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่า ควรพิจารณาตามความพร้อมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับในประเด็นการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อจัดเก็บค่าธรรมเนียมสถานบริการนั้น กฎหมายยังไม่ได้กำหนดให้สามารถออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้

(๓) กรมโยธาธิการและผังเมือง ให้ข้อมูลว่า ในปัจจุบันสถานบริการจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายผังเมืองอยู่แล้ว และมีการออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทและระบบความปลอดภัยของอาคารที่ใช้เพื่อประกอบกิจการเป็นสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาใช้บังคับกับสถานบริการโดยเฉพาะซึ่งกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยของสถานบริการไว้อย่างดี แต่ข้อจำกัดคือกฎกระทรวงดังกล่าวใช้เฉพาะกับสถานบริการที่เป็นอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและได้รับใบอนุญาตตั้งสถานบริการถูกต้องแล้วเท่านั้น ในส่วนของแพะเทศ สถานบริการเปิดโล่ง กรมโยธาธิการและผังเมืองไม่มีอำนาจเข้าไปควบคุมดูแลได้

(๔) กองบัญชาการตำรวจนครบาล ให้ความเห็นเห็นว่า ปัจจุบันมีสถานบันเทิงเกิดขึ้นมากมาย ซึ่งอาจมีลักษณะของการให้บริการที่ไม่เป็นไปตามบทนิยามของกฎหมายปัจจุบัน เช่น ลานเปียร์ แพะเทศเคลื่อนที่ การจัดงานดนตรี บาร์ดีโพน ซึ่งสถานที่ดังกล่าวก็ทำให้เกิดการรวมกลุ่มของเยาวชน จึงเห็นว่าการแก้ไขบทนิยาม “สถานบริการ” เพื่อให้ครอบคลุม “สถานประกอบการที่มีลักษณะการให้บริการที่คล้ายกับสถานบริการ” เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายกระทำได้อย่างเต็มที่

สำหรับประเด็นการกำหนดเขตอนุญาตตั้งสถานบริการ (Zoning) เห็นว่า ปัจจุบันมีสถานประกอบการที่เข้าข่ายเป็นสถานบริการกระจุกกระจายอยู่ทั่วพื้นที่กรุงเทพฯ แต่ไม่สามารถขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการได้เพราะอยู่นอกโซนนิ่ง จึงเห็นควรให้มีการกำหนดเขตอนุญาตตั้งสถานบริการ (Zoning) เพิ่มเติมให้ครอบคลุมทั่วพื้นที่กรุงเทพฯ เพื่อที่จะสามารถตรวจตราควบคุมได้โดยง่าย ซึ่งจะต้องไม่สร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่พักอาศัยใกล้เคียง และไม่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนเป็นสำคัญ

(๕) กรมพิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เห็นว่า ควรกำหนดเขตโซนนิ่งที่ไม่เข้าใกล้สถานศึกษาเช่นเดียวกับคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ด้วย

(๖) ผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต เห็นว่า การกำหนดเขตอนุญาตตั้งสถานบริการ (Zoning) ว่า ด้วยบริบทของแต่ละจังหวัดที่มีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะในจังหวัดภูเก็ตควรยกเลิกโซนนิ่ง และกำหนดให้มีกฎหมายกำหนดห้ามตั้งสถานบริการเฉพาะในบางพื้นที่ในจังหวัดภูเก็ต และในแต่ละจังหวัดควรมีกฎหมายกำหนดโซนนิ่งให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละแห่งที่แตกต่างกัน และมีข้อเสนอแนะให้จังหวัดเปิดให้ผู้ประกอบการลงทะเบียนว่ามีสถานประกอบการจำนวนกี่แห่งที่ไม่มีใบอนุญาตตั้งสถานบริการ เพื่อวางแผนในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ตั้งสถานบริการต่อไป ในส่วนการขอใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ควรมีการปรับเปลี่ยนขั้นตอนการขออนุญาตตั้งสถานบริการ และการต่ออายุใบอนุญาตสถานบริการให้มีความเหมาะสมลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นเพื่อทำให้ผู้ประกอบการเข้ามาอยู่ในระบบมากขึ้น

(๗) นายกเมืองพัทยา มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงโซนนิ่งของจังหวัดชลบุรี เนื่องจากพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๔๕ อนุญาตให้ตั้งสถานบริการในเขตเมืองพัทยา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรีเท่านั้น ไม่สอดคล้องกับภาวะสังคมและเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรีที่มีการขยายตัวมากขึ้นโดยมีพื้นที่บางส่วนในเมืองพัทยาจัดตั้งเป็นสถานบันเทิงแต่ไม่ได้อยู่ภายในเขตกำหนดโซนนิ่งตามกฎหมายปัจจุบัน

(๘) ผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดชลบุรี เห็นว่า การยื่นขอใบอนุญาตเปิดสถานบริการมีความยุ่งยาก ต้องเข้าไปดำเนินการหลายขั้นตอนหลายหน่วยงาน และใบอนุญาตที่กำหนดให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ยื่นขอใบอนุญาต นั้น ควรปรับให้เป็น ๑ ปี นับจากวันที่ขอ แต่หากสามารถขยายอายุใบอนุญาตจาก ๑ ปี เป็น ๓ - ๕ ปีได้ก็จะช่วยลดภาระของผู้ประกอบการได้ และด้วยบริบทผังเมืองและประชาชนของจังหวัดชลบุรีเปลี่ยนไปมาก โดยเฉพาะเมืองพัทยาที่เป็นพื้นที่เศรษฐกิจนำรายได้เข้าให้ประเทศเป็นจำนวนมาก แต่มีการกำหนดพื้นที่ที่อนุญาตให้เปิดสถานบริการเป็นส่วนน้อย ไม่รองรับต่อความต้องการของผู้ที่อยากเข้ามาลงทุนในเมืองพัทยา ควรขยายพื้นที่การเปิดสถานบริการ (Zoning) ของชลบุรี พร้อมทั้งต้องมีการเพิ่มอัตราค่าจ้างหน้าพื้นที่ในการรักษาความปลอดภัย หากเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพออาจมีเจ้าหน้าที่ที่เรียกเก็บเงินเพื่อดูแลความปลอดภัยเฉพาะพื้นที่

(๙) ผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เห็นว่า หากมีการปรับพื้นที่ในการจัดตั้งโซนนิ่งสถานบริการขึ้นใหม่จะทำให้ผู้ประกอบการสถานบันเทิงได้มีใบอนุญาตการตั้งสถานบริการให้ถูกต้องตามกฎหมาย จะช่วยแก้ปัญหาไม่ให้เกิดช่องว่างในการเรียกเก็บผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐได้

๓.๑.๓ ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการวิสามัญ

ข้อเสนอแนะที่หนึ่ง บทนิยามคำว่า “สถานบริการ” มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดขอบเขตว่าจะใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้แก่สถานประกอบกิจการประเภทใด และลักษณะใดบ้าง เพื่อแก้ปัญหาค่าไม่ชัดเจนของการประกอบกิจการว่าเข้าประเภทของสถานบริการที่ต้องขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ คณะกรรมการการวิสามัญเห็นควร**ปรับปรุงบทนิยาม**ของสถานบริการ เนื่องจากรูปแบบการประกอบกิจการสถานบริการในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จึงควรปรับปรุงนิยามให้มีความหมายที่ชัดเจนและครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่คล้ายสถานบริการตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ซึ่งอาจดำเนินการไปในทางกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ในการกำหนดบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ได้พิจารณาจากองค์ประกอบหลักของสถานประกอบกิจการที่กฎหมายต้องเข้าไปควบคุม คือสถานประกอบกิจการที่มีการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และมีดนตรี แต่อาจมีลักษณะเฉพาะบางอย่างที่แตกต่างกันออกไป จึงจำเป็นต้องแยกประเภทออกจากกันเพื่อให้การขออนุญาต การควบคุมดูแล และการจัดเก็บค่าธรรมเนียมสามารถกำหนดให้มีความแตกต่างกันตามความเหมาะสมได้ โดยสถานประกอบกิจการหนึ่งหากมีการประกอบกิจการหลายประเภทจะต้องขอรับใบอนุญาตทุกประเภท

ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะดังกล่าว คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณายกร่างบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

มาตรา .. ในพระราชบัญญัตินี้

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานประกอบกิจการหรือการประกอบกิจการที่จัดให้มีขึ้นเพื่อให้ผู้เข้ามาใช้บริการ ไม่ว่าจะมิสถานที่ตั้งเป็นการถาวรหรือชั่วคราวอยู่ในอาคารหรือนอกอาคาร หรือเคลื่อนที่ได้ โดยหวังประโยชน์ในทางการค้า ดังต่อไปนี้

(๑) ประเภทที่มีเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีดนตรีหรือการแสดงดนตรี โดยมีกำหนดเวลาปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา ที่ใช้เสียงภายในสถานบริการดังไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล

(๒) ประเภทที่มีเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีดนตรีหรือการแสดงดนตรีที่ใช้เสียงภายในสถานบริการดังเกิน ๙๐ เดซิเบล

(๓) ประเภทที่มีเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีบริการให้พนักงานนั่งกับลูกค้า โดยอาจจัดให้มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดด้วยก็ได้

(๔) ประเภทที่มีเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้บริการ

(๕) ประเภทที่มีเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้บริการ โดยมีบริการให้พนักงานนั่งกับลูกค้า

(๖) ประเภทเคาน์เตอร์เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยจัดที่ให้ตี้มบริเวณที่จำหน่ายและมีดนตรี อาจมีพนักงานให้บริการเครื่องตี้ม

(๗) ประเภทสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว แต่ไม่รวมถึงสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๘) สถานบริการตาม (๑) – (๗) ที่เปิดทำการแบบเป็นครั้งคราว

(๙) สถานบริการตาม (๑) – (๗) ที่เปิดทำการแบบเคลื่อนที่

(๑๐) ประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำอธิบายลักษณะการประกอบกิจการตามบทนิยามข้างต้น

(๑) ประเภทที่มีเครื่องตีมแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีดนตรีหรือการแสดงดนตรี โดยมีกำหนดเวลาปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา สถานประกอบกิจการที่เข้าประเภทนี้ ได้แก่ ร้านอาหารที่มีการเปิดเพลงหรือมีนักร้องมาร้องเพลงสดที่ร้าน ลักษณะเฉพาะที่สำคัญคือจะต้องปิดทำการหลังจาก ๒๔.๐๐ นาฬิกาเท่านั้น หากเป็นร้านอาหารที่ปิดก่อนเที่ยงคืนจะไม่เข้าลักษณะของสถานบริการประเภทนี้ สำหรับเสียงเพลงที่ใช้ในร้านประเภทนี้จะต้องไม่ดังมาก กล่าวคือเป็นการเปิดเพลงในร้านอาหารตามปกติ หากเสียงดนตรีที่เปิดภายในร้านดังเกิน ๙๐ เดซิเบล (วัดระดับเสียงการได้ยินทั่วไปมิใช่เสียงรบกวน) แม้จะปิดบริการก่อน ๒๔.๐๐ นาฬิกา ก็เข้าประเภทสถานบริการตาม (๒)

(๒) ประเภทที่มีเครื่องตีมแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีดนตรีหรือการแสดง ดนตรีที่ใช้เสียงภายในดังเกิน ๙๐ เดซิเบล สถานประกอบกิจการที่เข้าประเภทนี้ ได้แก่ ร้านอาหารที่เปิดเพลงเสียงดังสามารถให้ลูกค้าเต้นได้ เคค หรือสถานประกอบกิจการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน ลักษณะเฉพาะที่สำคัญของสถานบริการประเภทนี้ คือ มีการใช้เสียงดนตรีที่เปิดภายในร้านดังเกิน ๙๐ เดซิเบล (วัดระดับเสียงการได้ยินทั่วไปมิใช่เสียงรบกวน) สร้างความสนุกสนานบันเทิงให้ลูกค้าสามารถเต้นตามเสียงเพลงได้

(๓) ประเภทที่มีเครื่องตีมแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีบริการให้พนักงานนั่งกับลูกค้า โดยอาจจัดให้มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดด้วยก็ได้ สถานประกอบกิจการที่เข้าประเภทนี้ เช่น เลานจ์ บาร์โฮส เป็นต้น หรือสถานประกอบการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีลักษณะเดียวกันลักษณะเฉพาะที่สำคัญคือจะต้องมีพนักงานนั่งกับลูกค้า

(๔) ประเภทที่มีเครื่องตีมแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลง ประกอบดนตรีให้บริการ สถานประกอบกิจการที่เข้าประเภทนี้ ได้แก่ ร้านอาหารที่มีการให้ลูกค้าขึ้นร้องเพลง หรือมีห้องคาราโอเกะ ลักษณะเฉพาะที่สำคัญคือจะต้องมีการจัดอุปกรณ์เพื่อให้ลูกค้าร้องเพลง เนื่องจากจะมีการใช้เครื่องขยายเสียงซึ่งอาจสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนใกล้เคียงได้

(๕) ประเภทที่มีเครื่องตีมแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลง ประกอบดนตรีให้บริการ โดยมีบริการให้พนักงานนั่งกับลูกค้า สถานประกอบกิจการที่เข้าประเภทนี้ มีความคล้ายกับ (๔) แต่แตกต่างกันตรงที่มีพนักงานนั่งกับลูกค้าหรือร้องเพลงร่วมกับลูกค้า

(๖) ประเภทเคาน์เตอร์เครื่องตีมแอลกอฮอล์ โดยจัดที่ให้ตีมบริเวณที่จำหน่ายและมีดนตรีเสียงไม่ดัง อาจมีพนักงานให้บริการเครื่องตีม ลักษณะเฉพาะที่สำคัญคือสถานประกอบกิจการมีขนาดเล็ก ใช้พื้นที่น้อย เน้นที่การจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์เป็นหลักโดยจัดสถานที่เล็ก ๆ ให้นั่งหรือยืนตีมในร้าน อาจมีพนักงานให้บริการเครื่องตีมหรือที่เรียกว่าบาร์เทนเดอร์ประจำร้านหรือไม่ก็ได้ สถานประกอบกิจการที่เข้าประเภทนี้ เช่น บาร์ และบาร์เปียร์ เป็นต้น

(๗) ประเภทสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว แต่ไม่รวมถึงสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ สถานประกอบกิจการที่เข้าประเภทนี้ ได้แก่ สถานอาบน้ำ อบ นวด

(๘) สถานบริการตาม (๑) – (๗) ที่เปิดทำการแบบเป็นครั้งคราว เนื่องจากปัจจุบันมีการประกอบกิจการจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์และมีดนตรีในลักษณะของงานกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราวตามเทศกาลต่าง ๆ (Event) เพื่อให้รัฐสามารถเข้าไปควบคุมดูแลความเรียบร้อยของ

การจัดงานในรูปแบบนี้ได้ จึงเห็นควรกำหนดให้เป็นสถานบริการประเภทหนึ่งด้วย ซึ่งสถานประกอบกิจการที่เข้าประเภทนี้ เช่น ลานเบียร์ งานแสดงดนตรี และเทศกาลดนตรี เป็นต้น

(๙) สถานบริการตาม (๑) - (๗) ที่เปิดทำการแบบเคลื่อนที่ นอกจากสถานบริการที่กล่าวมาใน (๑) - (๗) ซึ่งเป็นสถานประกอบการที่มีสถานที่ตั้งแน่นอน ปัจจุบันยังมีการประกอบกิจการสถานบริการโดยใช้พาหนะทำให้เคลื่อนที่ได้ เช่น แพเฮค เรือสำราญ ซึ่งสถานประกอบกิจการประเภทนี้อาจมีความปลอดภัยไม่เพียงพอและอาจสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือมลพิษต่าง ๆ ได้ จึงจำเป็นที่รัฐต้องเข้ามาควบคุมดูแลให้การประกอบกิจการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยปลอดภัย

(๑๐) ประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เป็นการให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเสนอให้มีการกำหนดประเภทของสถานบริการเพิ่มเติมในอนาคตได้

ข้อเสนอแนะที่สอง คณะกรรมาธิการวิสามัญเห็นควรปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับกำหนดเขตท้องที่อนุญาตและงดออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการ (Zoning) โดยการกำหนดเขตท้องที่งดออกใบอนุญาตยังคงให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเช่นเดิม สำหรับการกำหนดเขตท้องที่อนุญาตตั้งสถานบริการ (Zoning) นั้น เพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สอดคล้องกับบริบทความต้องการที่แท้จริงของแต่ละท้องที่ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาการไม่สามารถขออนุญาตตั้งสถานบริการให้ถูกต้องได้เพราะอยู่นอกเขตท้องที่อนุญาตตั้งสถานบริการและเกิดสถานประกอบกิจการที่เปิดในลักษณะคล้ายสถานบริการขึ้นจำนวนมากมาย คณะกรรมาธิการวิสามัญเห็นควรปรับปรุงกฎหมายเพื่อกระจายอำนาจการกำหนดเขตท้องที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการไปยังจังหวัดต่าง ๆ โดยให้ดำเนินการในรูปแบบคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วยภาคส่วนต่าง ๆ ในจังหวัดที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในท้องที่นั้น คณะกรรมการหน้าที่และอำนาจอกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการกำหนดเขตท้องที่ตั้งสถานบริการตั้งสถานบริการในเขตจังหวัดของตนเอง โดยให้คำนึงถึงความสัมพันธ์กับชุมชน สุขภาวะของประชาชน สภาพแวดล้อม และการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้เสียประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณา การให้คณะกรรมการจังหวัดเป็นผู้กำหนดเขตท้องที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้เองทำให้เข้าใจบริบทของท้องที่ได้มากกว่าการกำหนดเขตท้องที่โดยส่วนกลาง และเป็นการเพิ่มการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการบริหารจัดการสถานบริการ อีกทั้งทำให้เกิดความยืดหยุ่น คล่องตัวในการปรับเปลี่ยนการกำหนดเขตที่เหมาะสมกับแต่ละท้องที่และแต่ละช่วงเวลา

ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะดังกล่าว คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณายกร่างบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

(๑) บทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดเขตท้องที่อนุญาตและงดออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการ

มาตรา .. เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควรอาจเสนอให้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเป็นเขตงดออกใบอนุญาตก็ได้

นอกจากเขตงดออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง การกำหนดเขตท้องที่ใดเป็นเขตอนุญาตตั้งสถานบริการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด แล้วแต่กรณี ประกาศกำหนด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบการสถานบริการที่ได้รับใบอนุญาต
อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมีผลใช้บังคับและประสงค์จะประกอบกิจการสถานบริการที่
ได้รับอนุญาตต่อไป

**(๒) บทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร
และคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด**

(๒.๑) องค์ประกอบของคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร

มาตรา .. ให้มีคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

- ๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ
- ๒) รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานคร เป็นรองประธานกรรมการ
- ๓) ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์ ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมการปกครอง
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมสรรพสามิต และผู้แทนผู้บัญชาการตำรวจนครบาล เป็นกรรมการ
- ๔) ผู้แทนภาคประชาชนหรือภาคประชาสังคม จำนวนสิบคน เป็นกรรมการ
ให้ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๒.๒) องค์ประกอบของคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด

มาตรา .. ให้มีคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด ประกอบด้วย

- ๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ
- ๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด
เป็นรองประธานกรรมการ
- ๓) ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด สรรพสามิตพื้นที่ สาธารณสุขจังหวัด ผู้บังคับการ
ตำรวจภูธรจังหวัด เป็นกรรมการ
- ๔) ผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด โดยให้ผู้บริหาร
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทเลือกกันเองจำนวนไม่เกินสิบคน เป็นกรรมการ
- ๕) ผู้แทนภาคประชาชนหรือภาคประชาสังคม จำนวนสองคน เป็นกรรมการ
ให้ปลัดจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๒.๓) หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ

มาตรา .. ให้คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการ
สถานบริการจังหวัด มีหน้าที่และอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ของตน ดังต่อไปนี้

- ๑) ออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ
ดำเนินการกำหนดเขตท้องที่ตั้งสถานบริการ โดยให้คำนึงถึงความสัมพันธ์กับชุมชน สุขภาวะของ
ประชาชน สภาพแวดล้อม และการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้เสีย ประชาชน
และชุมชนที่เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณาด้วย
- ๒) ประกาศกำหนดเขตท้องที่ตั้งสถานบริการ

๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต

๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับมาตรการควบคุม กำกับดูแลสถานบริการ

๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต

๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

(๒.๔) สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา .. ให้กรรมการปกครองทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร และให้ที่ทำการปกครองจังหวัดทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด รับผิดชอบในงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการ

ข้อเสนอแนะที่สาม คณะกรรมาธิการวิสามัญเห็นควรปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการ เพื่อให้การพิจารณาออกใบอนุญาตมีประสิทธิภาพและเกิดความสะดวกแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต ประกอบกิจการสถานบริการมากขึ้น โดยกำหนดให้มี “นายทะเบียน” เป็นผู้พิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการ พิจารณากรณีการต่ออายุใบอนุญาต พิจารณาการพักใช้เพิกถอนใบอนุญาต หรือพิจารณาและมีคำสั่งอื่นใดเกี่ยวกับใบอนุญาต ซึ่งเป็นการแยกหน้าที่และอำนาจออกจากพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจะทำหน้าที่ในการตรวจตราและกำกับดูแลให้สถานบริการต่าง ๆ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยเสนอขอทบทวนมติเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า

๑) อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการปกครองมอบหมาย สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับในเขตจังหวัด “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติภารกิจตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแต่งตั้งจาก

๑) ข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป หรือ

๒) ข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ หรือประเภททั่วไประดับชำนาญงาน ขึ้นไป หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่เทียบเท่า

คณะกรรมาธิการวิสามัญเห็นสมควรแก้ไขให้อำนาจการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการจากเดิมที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ไปเป็นอำนาจของคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด เพื่อให้สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการให้มีความเหมาะสมในแต่ละจังหวัดได้ โดยอาจกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของสถานบริการแต่ละประเภทให้มีความแตกต่างกันก็ได้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของการดำเนินกิจการ สภาพแวดล้อมของท้องที่ที่สถานบริการตั้งอยู่ หรือความจำเป็นในการควบคุมดูแล และเนื่องจากข้อเสนอแนะให้มีการแก้ไขปรับปรุงบทนิยามเพื่อให้

ครอบคลุมประเภทของสถานบริการเพิ่มมากขึ้น ในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการ ประเภทต่าง ๆ จึงอาจมีข้อกำหนดหรือมาตรฐานความปลอดภัยที่จำเป็นแตกต่างกัน เช่น กรณีสถานบริการที่มีอาคารที่ตั้งถาวรต้องกำหนดเรื่องมาตรฐานโครงสร้างอาคาร กรณีสถานบริการที่เคลื่อนที่ได้ต้องกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยของแพหรือพาหนะที่ใช้เคลื่อนที่ กรณีสถานบริการที่เป็นที่เปิดต้องมีมาตรฐานการควบคุมเสียง ดังนั้น นอกจากหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบความปลอดภัยของอาคารที่ใช้เพื่อประกอบกิจการเป็นสถานบริการที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ซึ่งไม่ครอบคลุมถึงสถานบริการที่ไม่ใช่อาคาร จึงเห็นสมควรเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อให้อำนาจรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย สุขลักษณะ หรือรายละเอียดการดำเนินการของสถานประกอบกิจการแต่ละประเภท ซึ่งสามารถกำหนดให้แต่ละประเภทแตกต่างกันได้ กลไกดังกล่าวจะทำให้การอนุญาตตั้งสถานบริการมีความรอบคอบและเกิดความปลอดภัยต่อประชาชนทั้งผู้ที่มารับบริการและประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียงสถานบริการมากยิ่งขึ้น โดยเสนอบทบัญญัติเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

มาตรา .. เพื่อประโยชน์ในการกำหนดและควบคุมมาตรฐานของสถานบริการ เพื่อความปลอดภัยของผู้เข้ามาใช้บริการและประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ความมั่นคงแข็งแรง สุขลักษณะ หรือรายละเอียดการดำเนินการของสถานประกอบกิจการแต่ละประเภท รวมทั้งกำหนดมาตรฐานการประกอบกิจการสถานบริการ ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวให้รวมถึงการห้ามประกอบกิจการอื่นใดในสถานบริการด้วย

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของสถานบริการแต่ละประเภทให้แตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของการดำเนินการ สภาพแวดล้อมของท้องที่ที่สถานบริการตั้งอยู่ หรือความจำเป็นในการควบคุมดูแล

มาตรา .. ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการสถานบริการจังหวัดของเขตที่จะประกอบกิจการสถานบริการประกาศกำหนด

มาตรา .. สถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการ ต้อง

๑) อยู่ในเขตท้องที่ ตั้งสถานบริการตามที่ คณะกรรมการสถานบริการ กรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด แล้วแต่กรณี ประกาศกำหนด

๒) ไม่อยู่ใกล้ชิวัด สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสรเยาวชน หรือหอพัก ตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ในระยะที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าว

๓) ไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

ในกรณีที่สถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการเป็นของผู้อื่นผู้ขออนุญาต ต้องมีหนังสือแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้รับความยินยอมจากเจ้าของอาคารหรือสถานที่นั้น

นอกจากนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการมาขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการอย่างถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้น คณะกรรมการวิสามัญจึงเสนอให้ปรับปรุงกฎหมายเพื่อกำหนดบทบัญญัติให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาออกใบอนุญาตสามารถอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้สามารถยื่นคำขอรับใบอนุญาตหลายใบในคราวเดียวกันได้ (One Stop Service) โดยเสนอบทบัญญัติเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

มาตรา .. เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ถ้าการประกอบกิจการสถานบริการใดมีกรณีที่เกี่ยวข้องอันจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นอยู่ด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ อาจกำหนดวิธีการในการดำเนินการเพื่อพิจารณาอนุญาตร่วมกันก็ได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้กระทำโดยมีการยื่นคำขอร่วมกัน หรือจะให้ผลเป็นการยกเว้นแบบเอกสารที่ต้องใช้ รายการและข้อมูลที่ต้องแสดง สถานที่ที่ต้องยื่นคำขอหรือเอกสาร และขั้นตอนในการพิจารณาอนุญาตที่ซ้ำซ้อนหรือคล้ายคลึงกัน หรืออาจก่อให้เกิดอุปสรรคแก่การพิจารณาอนุญาตร่วมกันโดยไม่จำเป็นเสียก็ได้ และในกรณีที่สมควรจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีการใดให้ต้องปฏิบัติเพิ่มเติมแทนก็ได้ แต่การอนุญาตจะต้องเป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ในการพิจารณาอนุญาตร่วมกัน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตรวจสอบผู้มีอำนาจพิจารณาส่วนหนึ่งส่วนใดในการอนุญาต หรือผู้มีอำนาจอนุญาตอาจมอบอำนาจของตนให้พนักงานเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการแทนได้ตามความเหมาะสม

การกำหนดและการมอบอำนาจตามวรรคสองและวรรคสาม เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้มีผลใช้บังคับได้

มาตรา .. ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการ ผู้ขอรับใบอนุญาตอาจยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการต่อนายทะเบียนในคราวเดียวกัน

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้วให้นายทะเบียนตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ ให้นายทะเบียนแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในห้าวันทำการนับแต่วันยื่นคำขอ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งถูกต้องและสมบูรณ์ ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยไม่ชักช้า

หากหน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้นำหน่วยงาน

ที่รับผิดชอบแจ้งต่อผู้ขอรับใบอนุญาตถึงความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งให้นายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสี่ หากผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไข ให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ให้ถือว่าคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการที่ผู้ขอรับใบอนุญาตยื่นต่อนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งเป็นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำความในมาตรานี้ไปใช้บังคับกับกรณีที่ต้องมีการยื่นเอกสารอื่นที่มีใช้คำขอหรือเพื่อประกอบคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการต่อนายทะเบียนนั้น หากมีกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือต้องชำระค่าธรรมเนียมใด ๆ ตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

สำหรับประเด็นเรื่องอายุใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการ คณะกรรมการการวิสามัญเห็นด้วยกับการขยายอายุใบอนุญาตออกไปอีกหนึ่งปี เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการสถานบริการให้ไม่ต้องขอต่ออายุใบอนุญาตทุกหนึ่งปี ซึ่งเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไปไม่เหมาะสมกับสภาพการดำเนินกิจการในปัจจุบัน จึงเห็นสมควรขยายอายุใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการให้ฉบับหนึ่งมีอายุสองปี และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตให้สอดคล้องเหมาะสมกันด้วย

๓.๒ การกำหนดอายุของผู้ใช้บริการและอายุของพนักงานในสถานบันเทิง

๓.๒.๑ สภาพปัญหา เหตุผล และความจำเป็น

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับอายุของบุคคลที่สามารถเข้าไปในสถานบริการได้ ๒ กรณี กล่าวคือ กรณีอายุของผู้เข้าทำงานในสถานบริการกับกรณีอายุของผู้ใช้บริการ กรณีอายุของผู้เข้าทำงานในสถานบริการ มาตรา ๑๖ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการรับผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ ส่วนกรณีของผู้ใช้บริการ มาตรา ๑๖/๑ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ ซึ่งการกำหนดอายุของผู้เข้าใช้บริการไว้ไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์นั้น สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ แต่ข้อเท็จจริงลักษณะงานในสถานบันเทิงบุคคลที่เป็นพนักงานก็ต้องให้บริการอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าผู้ใช้บริการและอาจมีความเสี่ยงต้องดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับลูกค้า ดังนั้น การกำหนดอายุของพนักงานดังกล่าวจึงยังไม่เหมาะสม นักร้อง คนเปิดเพลง หรือพนักงานเสิร์ฟในสถานบันเทิงที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ แม้จะสามารถเข้าไปทำงานในสถานบันเทิงได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายแต่ด้วยลักษณะงานที่ต้องมีการให้ความบันเทิงและความสนุกสนานกับตัวลูกค้าผู้ใช้บริการและลูกค้าผู้ใช้บริการในสถานบันเทิงดื่มสุรา เครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์เป็นจำนวนมากอาจทำให้เยาวชนจำต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และอาจส่งผลกระทบต่อตัวเยาวชนเองได้ และนอกจากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นแล้วยังพบว่าการกำหนดอายุของผู้เข้าไปสถานบันเทิงไว้แตกต่างกัน

ระหว่างผู้ทำงานกับผู้ให้บริการยังก่อให้เกิดปัญหาการหลบเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ให้บริการที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี ที่ต้องการเข้าไปใช้บริการในสถานบันเทิงแต่เมื่อถูกตรวจสอบก็อ้างว่าเป็นพนักงานของร้าน ซึ่งทำให้การควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่รัฐกระทำได้อย่างขึ้น

๓.๒.๒ ข้อมูล ข้อเท็จจริง และความเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ให้ข้อมูลว่า ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๗ บัญญัติห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีทำงานในระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย นั้นหมายความว่า นายจ้างสามารถจ้างบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปเป็นลูกจ้างทำงานในสถานบริการได้โดยไม่ผิดกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานแต่อย่างไร ปัญหาอาจจะมีในกรณีที่ผู้ประกอบอาชีพอิสระ เช่น นักร้อง นักดนตรี หรือคนที่เข้าไปทำงานในสถานบริการเป็นครั้งคราวโดยไม่ได้เป็นลูกจ้างประจำของสถานบริการนั้นทำให้เกิดปัญหาเวลาพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบ ซึ่งหากแก้ไขกฎหมายโดยปรับอายุของผู้เข้าใช้บริการลงมาเป็นไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ ให้สอดคล้องกับอายุของผู้เข้าทำงานในสถานบริการก็จะลดช่องว่างทางกฎหมายได้

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ให้ข้อมูลว่า ประเด็นการกำหนดอายุเยาวชนมีกฎหมายหลายฉบับที่กำหนดหลักเกณฑ์ความเป็นเด็กหรือเยาวชนไว้หลายช่วงอายุ ตั้งแต่ ๑๘ - ๒๕ ปี แตกต่างกันไป และให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับอายุของผู้เข้าใช้บริการในสถานบริการของไทยจะเป็นไปตามนโยบายของรัฐขึ้นอยู่กับบริบทของสังคมในสมัยนั้น หากจะมีการปรับอายุของผู้ใช้บริการจากยี่สิบปีเป็นสิบแปดปี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการและการคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะต้องเข้ามาควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ข้อมูลว่า เดิมพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดเกณฑ์ของอายุผู้เข้าใช้บริการของสถานบริการและผู้เข้าไปทำงานในสถานบริการ ไว้เท่ากันคือไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับอายุของเด็กที่สามารถเข้าทำงานในสถานบริการได้ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ต่อมาประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๗ (พ.ศ. ๒๕๑๕) กำหนดห้ามบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์เข้าใช้บริการในสถานบริการ และมีการแก้ไขพระราชบัญญัติสถานบริการโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อกำหนดอายุห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์เข้าใช้บริการ และคงอายุนั้นมาจนปัจจุบัน ในส่วนการปรับแก้อายุของผู้ใช้บริการเป็นไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ เห็นด้วยเพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างของกฎหมายและเพื่อลดการเรียกร้องผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่รัฐ แต่จะต้องพิจารณาบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

นักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การบรรลุนิติภาวะว่าไม่มีเกณฑ์ตายตัว แต่ละประเทศมีเกณฑ์ที่ไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละรัฐ โดยพิจารณาถึงภาวะของบุคคลนั้นว่ามีเหตุมีผลพอในการกระทำนิติกรรมสัญญาแล้วหรือไม่ ประเทศไทยตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดเกณฑ์บุคคลที่บรรลุนิติภาวะไว้ตั้งแต่ ๒๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป หากดูในประเทศญี่ปุ่นเมื่อก่อนก็ถือเกณฑ์อายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่เมื่อสองปีที่แล้วมีการแก้ไขกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ใหม่กำหนดอายุบุคคลที่ผู้บรรลุนิติภาวะเป็น ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ในส่วนบริบทสังคมไทยในปัจจุบัน

ก็เห็นว่าบุคคลอายุ ๑๘ ปี สามารถพิจารณาผลได้ผลเสียของการนิติกรรมได้แล้ว จึงไม่ได้ขัดข้องหากจะแก้ไขกฎหมายเพื่อกำหนดอายุของผู้เข้าใช้บริการในสถานบริการจาก ๒๐ ปีบริบูรณ์ เป็น ๑๘ ปีบริบูรณ์

ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ให้ความเห็นว่า อายุของบุคคลที่สามารถเข้าใช้บริการสถานบริการที่กำหนดไว้ที่อายุตั้งแต่ ๒๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ไม่สอดคล้องกับอายุของแรงงานที่กำหนดให้บุคคลที่มีอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปสามารถทำงานในสถานบริการได้ ทำให้เกิดความเข้าใจผิดและเกิดช่องว่างในการเรียกผลประโยชน์

๓.๒.๓ ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้จะมีข้อเสนอแนะให้ปรับลดอายุของผู้เข้าใช้บริการในสถานบริการลงมาเป็น ๑๘ ปีบริบูรณ์ แต่เมื่อพิจารณาบริบทของสังคมไทยและให้ความสำคัญกับการคุ้มครองเด็กและเยาวชนแล้ว จึงเห็นสมควร**คงการกำหนดอายุของผู้เข้าใช้บริการในสถานบริการไว้ตามเดิม** คือ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยให้พลละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่าสิบปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการสำหรับอายุของผู้เข้าทำงานในสถานบริการ คณะกรรมการวิสามัญก็เห็นสมควรให้**คงผู้เข้าทำงานในสถานบริการไว้ตามเดิม** คือห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการรับผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ เนื่องจากหากแก้ไขโดยการเพิ่มอายุของผู้เข้าทำงานเป็น ๒๐ ปีบริบูรณ์ จะส่งผลกระทบต่อการจ้างแรงงานและค่าครองชีพของบุคคลที่มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์แต่ไม่เกิน ๒๐ ปีบริบูรณ์ จากเดิมที่ผู้นั้นสามารถเข้าทำงานในสถานบริการได้ ทำให้ไม่สามารถเข้าทำงานซึ่งจะเป็นการกระทบสิทธิในการประกอบอาชีพเกินสมควร ในส่วนปัญหาการตรวจอายุของผู้เข้าใช้บริการที่อาจมีบุคคลอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ ฝ่าฝืนเข้ามาใช้บริการนั้น ให้หามาตรการอื่นเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๓.๓ การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ

๓.๓.๑ สภาพปัญหา เหตุผล และความจำเป็น

ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า “การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ การจัดสถานที่ภายนอกและภายในเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยเพื่อความสะอาดหรือเพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ การใช้คอมพิวเตอร์หรือการให้พนักงานติดหมายเลขประจำตัวในสถานบริการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการมาบังคับใช้จำนวน ๓ ฉบับ ดังนี้ รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ ๑

๑) กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗

๒) กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

๓) กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖

ตารางที่ ๑ เปรียบเทียบกฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗ กับกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ และกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖

ประเภท สถานบริการ	กฎกระทรวงฯ พ.ศ. ๒๕๔๗		กฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖	กฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖	
	อยู่ในเขต Zoning	อยู่นอกเขต Zoning	ตั้งอยู่ในพื้นที่ เมืองการบิน ภาคตะวันออก (สนามบิน อู่ตะเภา)	ตั้งอยู่ในสถานที่ ตั้งโรงแรม ตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงแรม	ตั้งอยู่ในท้องที่ กรุงเทพมหานคร จ.ภูเก็ต จ.ชลบุรี จ.เชียงใหม่ และ อ.เกาะสมุย จ.สุราษฎร์ธานี
มาตรา ๓ (๑)	๒๑.๐๐ - ๐๒.๐๐ น.	๒๑.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.	เปิดบริการได้ ๒๔ ชั่วโมง	๒๑.๐๐ - ๐๔.๐๐ น.	
มาตรา ๓ (๒)	๑๑.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. และ ๑๘.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.	๑๑.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. และ ๑๘.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.		๑๑.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. และ ๑๘.๐๐ - ๐๔.๐๐ น.	
มาตรา ๓ (๓)	๑๒.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.	๑๘.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.		ใน Zone ๑๒.๐๐ - ๐๔.๐๐ น. นอก Zone ๑๘.๐๐ - ๐๔.๐๐ น.	
มาตรา ๓ (๔)	๑๘.๐๐ - ๐๑.๐๐ น.	๑๘.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.	เปิดบริการได้ ๒๔ ชั่วโมง	๑๘.๐๐ - ๐๔.๐๐ น.	
มาตรา ๓ (๕)	๑๘.๐๐ - ๐๑.๐๐ น.	๑๘.๐๐ - ๐๑.๐๐ น.		๑๘.๐๐ - ๐๔.๐๐ น.	
วันที่ ๓๑ ธันวาคม ซึ่งเป็นวันสิ้นปี เปิดให้บริการได้ จนถึงเวลา ๐๖.๐๐ น. ของวันที่ ๑ มกราคม			-	๑. ท้องที่อื่นที่ประสงค์จะให้ สถานบริการเปิดตามเวลาข้างต้น ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ๒. วันที่ ๓๑ ธันวาคม ซึ่งเป็นวันสิ้นปี เปิดให้บริการได้จนถึงเวลา ๐๖.๐๐ น. ของวันที่ ๑ มกราคม	

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

แม้จะมีการแก้ไขกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการมาหลายครั้งตามยุคสมัย แต่ก็ยังไม่เป็นที่พอใจของประชาชน ยกตัวอย่างเช่น กรณีสถานบันเทิงบริเวณหาดป่าตอง จังหวัดภูเก็ต เปิดบริการเกินเวลาและส่งเสียงดัง สมาคมโรงแรมไทยภาคใต้เห็นว่าการเปิดปิดสถานบันเทิงของจังหวัด ภูเก็ตซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ ชาวต่างชาติ ซึ่งส่วนใหญ่สถานบันเทิงมักกำหนดเวลาปิดในเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา แต่พฤติกรรมของ นักท่องเที่ยวยังไม่ต้องการให้ปิด จึงแสวงหาสถานบันเทิงที่ตอบสนองต่อความต้องการของตน อันเป็นที่มาของปัญหาทำให้สถานบันเทิงยอมปิดเกินเวลาเพื่อรับนักท่องเที่ยวเพราะสามารถทำรายได้ ให้มากกว่าค่าปรับที่ฝ่าฝืนปิดเกินเวลา

๓.๓.๒ ข้อมูล ข้อเท็จจริง และความเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

กองบัญชาการตำรวจนครบาล ให้ความเห็นเห็นว่า กำหนดเวลาเปิดปิดของสถานบริการใช้บังคับมานานแล้วไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการมาใช้บริการของผู้คนในปัจจุบัน และใช้กับสถานบริการที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเท่านั้น ในส่วนของสถานประกอบการที่คล้ายสถานบริการ ยังไม่มีกฎหมายกำหนดเวลาการให้บริการอย่างชัดเจนทำให้เกิดการเปรียบเทียบระหว่างสถานบริการที่ขออนุญาตถูกต้องจะต้องถูกควบคุมตามกฎหมาย แต่สถานประกอบการที่ไม่ได้ขออนุญาตกลับได้รับการควบคุม จึงเห็นว่าเห็นควรปรับกำหนดเวลาเปิดปิดของสถานบริการให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ซึ่งแต่ละพื้นที่จะกำหนดเวลาการให้บริการที่ไม่เท่ากันก็ได้โดยจะต้องพิจารณาจากผู้ได้รับผลกระทบที่อยู่พื้นที่ใกล้เคียงเป็นสำคัญ

ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต มีข้อเสนอแนะให้กำหนดเวลาเปิดปิดของสถานบริการให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวมากขึ้น โดยขยายเวลาในการเปิดทำการสถานบริการยามราตรีบนถนนบางลา ตำบลป่าตอง จนถึงเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา และอาจมีบางส่วนเสนอให้เปิดได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง เช่นเดียวกับประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน เช่น อินโดนีเซีย (บาห์ลี) และต้องมีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้สอดคล้องกับมาตรการขยายเวลาเปิดสถานบริการถึง ๐๔.๐๐ นาฬิกา

ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ให้ความเห็นเห็นว่า กำหนดเวลาเปิดปิดสถานบริการไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชาวต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวในประเทศไทย รวมถึงระยะเวลาการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการงดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนาที่ไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ทำให้ประเทศขาดรายได้

๓.๓.๓ ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญเห็นควรให้ปรับปรุงกฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของการท่องเที่ยวและประเภทของสถานบริการในปัจจุบันซึ่งมีรูปแบบการให้บริการที่แตกต่างกัน โดยพิจารณาจากที่ตั้งของสถานบริการว่าอยู่ใกล้กับแหล่งชุมชน หรือที่อยู่อาศัยของประชาชนหรือไม่ ส่งผลกระทบทางด้านเสียงหรือด้านอื่น ๆ เพียงใด พิจารณาจากจำนวนของผู้มาใช้บริการ หรือต้นทุนของสถานบันเทิง โดยคณะกรรมการวิสามัญ เสนอให้กำหนดเวลาเปิดปิดตามปกติของสถานบริการ เปิดให้บริการได้ไม่เกิน ๐๒.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่จังหวัดหรือพื้นที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดภูเก็ต เชียงใหม่ ชลบุรี และอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เปิดให้บริการได้ไม่เกินเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น ทั้งนี้ การกำหนดเวลาเปิดปิดที่เหมาะสมจะช่วยลดปัญหาการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายได้

๓.๔ การปรับปรุงบทกำหนดโทษ

๓.๔.๑ สภาพปัญหา เหตุผล และความจำเป็น

เนื่องจากอัตราโทษอาญาในการเปิดสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือการฝ่าฝืนคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือปิดสถานบริการตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ มีการกำหนดอัตราโทษในอัตราเดียวโดยไม่คำนึงถึงการลงทุนของผู้ประกอบการแต่ละราย ซึ่งอาจทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำได้ เพราะผู้ที่มีการลงทุนที่มากกว่าก็ย่อมได้รับผลตอบแทนที่มากกว่ามีการใช้บริการ

ที่มากกว่า และส่งผลกระทบต่อมากกว่าไม่ทางใดก็ทางหนึ่งด้วย โดยบทกำหนดโทษที่จะส่งผลกระทบต่อโดยตรง คือ โทษปรับซึ่งมีอัตราเดียวและไม่สูงมากนัก อีกทั้งไม่ได้มีการกำหนดค่าปรับเป็นรายวัน ทำให้ผู้ประกอบการที่มีเงินลงทุนสูงเกิดแรงจูงใจในการกระทำความผิด และไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายเนื่องจากผลตอบแทนของสถานประกอบการประเภทนี้มีมูลค่าสูงกว่าค่าปรับมาก

ปัญหาเกี่ยวกับกำหนดระยะเวลาและผลทางกฎหมายในการสั่งลงโทษทางปกครอง เนื่องจากกฎหมายที่มีบทกำหนดโทษทางปกครองกับสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการ ในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการนั้นมีอยู่ด้วยกัน ๓ ฉบับ ซึ่งแต่ละฉบับมีการกำหนดฐานความผิด กำหนดระยะเวลา และผลทางกฎหมายในการลงโทษทางปกครองที่แตกต่างกัน กล่าวคือ พระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดเพียงให้เพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเท่านั้น แต่ไม่ได้ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสั่งปิดหรือห้ามใช้สถานที่นั้นมาเปิดเป็นสถานบริการหรือ สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการอื่น ซึ่งแตกต่างจากคำสั่งหัวหน้า คณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่มีบทบัญญัติว่า นอกจาก จะต้องสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการหรือถูกสั่งปิดสถานที่แล้ว ยังต้องห้ามมิให้ใช้สถานที่นั้น เพื่อประกอบกิจการสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับ สถานบริการอื่นเป็นเวลาห้าปีด้วย หากเป็นการใช้อำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ มีการกำหนดระยะเวลาการสั่งปิดสถานบริการไว้ โดยครั้งแรกให้ปิดสถานที่ มีกำหนดระยะเวลา ๓๐ วัน ครั้งที่สองให้ปิดสถานที่ที่มีกำหนดระยะเวลา ๖๐ วัน และครั้งต่อไปปิดโดยไม่ มีกำหนดระยะเวลา

นอกจากกำหนดระยะเวลาในการสั่งปิดที่แตกต่างกันแล้ว การใช้ประโยชน์จาก สถานที่ที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือถูกสั่งปิดก็มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ การถูกสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ไม่มีบทบัญญัติห้ามใช้สถานที่ที่ถูกสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตกลับมาเปิดเป็นสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับ สถานบริการอื่น แต่หากถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือถูกสั่งปิดตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบ แห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ สถานที่นั้นจะไม่สามารถนำมาเปิดเป็นสถานบริการ หรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการได้อีกภายในระยะเวลาห้าปี ในขณะที่การสั่งปิดสถานที่ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ นั้น ไม่มีผลเป็นการห้ามใช้สถานที่นั้นเพื่อการอย่างอื่นหรือห้ามผู้อื่นซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกับคำสั่งปิดสถานที่ เข้ามาประกอบกิจการในสถานที่แห่งนั้น

จากกรณีที่กำหนดระยะเวลาและผลทางกฎหมายในการสั่งลงโทษทางปกครอง กับสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการที่แตกต่างกัน ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติในการใช้อำนาจสั่งลงโทษทางปกครองที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อาจก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคและไม่เป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการได้

๓.๔.๒ ข้อมูล ข้อเท็จจริง และความเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ให้ความเห็นว่าการบังคับใช้พระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การลงโทษสั่งปิดสถานบริการ ๑๕ วัน ๓๐ วัน หรือ ๙๐ วัน เป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไป ทำให้ผู้ประกอบการสถานบริการมีการกระทำความผิดซ้ำ และฝ่าฝืน

กฎหมายเป็นจำนวนมาก จึงเห็นว่าบทลงโทษในการสั่งปิดสถานบริการเป็นเวลา ๕ ปี ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ มีความเหมาะสมแล้ว หากมีการปรับปรุงกฎหมายควรกำหนดบทลงโทษให้สอดคล้องกับพฤติการณ์การกระทำความผิดและควรมีมาตรการทางกฎหมายให้สถานประกอบการนั้นหยุดการประกอบกิจการเป็นการชั่วคราวทันทีในระหว่างรอการพิจารณาและเสนอให้กำหนดรูปแบบบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจบังคับใช้กฎหมายโดยใช้ระบบคณะกรรมการ

กองบัญชาการตำรวจนครบาล ให้ความเห็นว่า ปัจจุบันสถานบริการและสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการมีจำนวนมาก กองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นเพียงหน่วยงานหนึ่งที่สนับสนุนการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หากมีเจ้าหน้าที่ในส่วนของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายมาร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการควบคุมดูแลสถานบริการก็จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ให้ความเห็นว่า ในกรณีนี้ผู้ประกอบการสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการได้มีการกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น ให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการเปิดทำการเกินเวลาที่กฎหมายกำหนด สถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่กระทำความผิดต้องได้รับโทษปิดเป็นเวลาห้าปี และโดนเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เห็นว่าโทษดังกล่าวมีความรุนแรงมากเกินไป

๓.๔.๓ ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญเห็นควรปรับปรุงบทกำหนดโทษโดยรวบรวมฐานความผิดทางอาญา ทางแพ่ง และทางปกครอง ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามคำสั่ง ที่ ๔๖/๒๕๕๙ บทกำหนดโทษตามประกาศกระทรวงมหาดไทย และกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำหนดโทษปรับเป็นพินัยเพิ่มเติมโดยนำมาบัญญัติไว้ในกฎหมายระดับพระราชบัญญัติที่มีการยกร่างขึ้นใหม่ เพื่อความเป็นเอกภาพและหลีกเลี่ยงการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ที่อาจนำมาซึ่งการทุจริตได้

สำหรับโทษปรับเป็นพินัย เป็นการกำหนดโทษปรับสถานเดียวโดยไม่มีโทษจำคุก รวมอยู่ด้วย ซึ่งสามารถดำเนินกระบวนการปรับเป็นพินัยได้โดยไม่ต้องนำคดีขึ้นสู่ศาลทำให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินคดีกับผู้ฝ่าฝืน และในส่วนของโทษทางปกครองจะเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ทั้งนี้การฝ่าฝืนกฎหมายในบางกรณีอาจอยู่ภายใต้ขอบอำนาจในการใช้มาตรการลงโทษมากกว่าหนึ่งมาตรการได้ เช่น อาจถูกบังคับใช้มาตรการโทษปรับเป็นพินัยควบคู่กับมาตรการลงโทษทางปกครองได้ หากการกระทำความผิดนั้นครบองค์ประกอบที่จะถูกลงโทษของทั้งสองมาตรการ เป็นต้น

(๑) บทกำหนดโทษทางอาญา

เห็นควรปรับปรุงบทกำหนดโทษทางอาญาให้เหมาะสมกับพฤติการณ์การกระทำความผิดมากขึ้น โดยแยกความผิดฐานการดำเนินกิจการสถานบริการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตออกจากความผิดฐานดำเนินกิจการในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือดำเนินกิจการสถานบริการผิด

ประเภทที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เนื่องจากผู้ดำเนินการโดยไม่ได้รับอนุญาตเลยย่อมต้องมีความผิดมากกว่าและสมควรได้รับโทษหนักกว่ากรณีผู้ซึ่งเคยได้รับใบอนุญาตมาแล้วแต่ต่อมาเกิดการกระทำ ความผิด และเห็นสมควรให้เพิ่มโทษปรับรายวันตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนกระทำผิดอีกด้วย เนื่องจากการประกอบกิจการสถานบริการบางแห่งได้รับผลประโยชน์มากกว่าค่าปรับที่เสียไปจึงยังพบ การฝ่าฝืนกระทำผิดอยู่ การกำหนดให้มีโทษปรับรายวันจะทำให้การลงโทษทางอาญามีประสิทธิภาพ มากขึ้น โดยเสนอบทบัญญัติเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

มาตรา .. ผู้ใดประกอบกิจการสถานบริการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละ สามหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา .. ผู้ใดประกอบกิจการสถานบริการในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาต หรือประกอบกิจการสถานบริการผิดประเภทจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

(๒) โทษปรับเป็นพินัย

เห็นควรปรับปรุงกรณีการกระทำผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวให้เป็นโทษปรับเป็นพินัยตามหลักการของกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยที่ได้บัญญัติขึ้นใหม่ เพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดซึ่งไม่ใช่ความผิดร้ายแรง โดยสภาพการกระทำผิดนั้นไม่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการทางอาญา เป็นกลไกทางกฎหมายเพื่อสร้างความเป็นธรรมและขจัดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ ได้นำฐานความผิดซึ่งมีโทษปรับสถานเดียวตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มากำหนดเป็นโทษปรับเป็นพินัย และเพิ่มฐานความผิดที่สมควรกำหนดโทษเพิ่มเติม ได้แก่ กรณียินยอมหรือปล่อยให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ค้ามนุษย์ และการพนันในสถานบริการ โดยพิจารณากำหนดอัตราโทษปรับเป็นพินัยให้มีความหนักเบาตามพฤติการณ์การกระทำผิด สำหรับฐานความผิดที่มีความร้ายแรงได้กำหนดให้เริ่มปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสามแสนบาท เพื่อไม่ไห้สามารถใช้ดุลพินิจสั่งปรับต่ำกว่าสามหมื่นบาทได้ รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ แสดงการจำแนกข้อหาหรือฐานความผิดโทษกับบทลงโทษการปรับเป็นพินัย

ลำดับที่	ข้อหาหรือฐานความผิด	พ.ร.บ. สถานบริการฯ พ.ศ. ๒๕๐๙	การปรับเป็นพินัย
๑	ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ - ยินยอมหรือปล่อยให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ - ยินยอมหรือปล่อยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการอันมีใช้กรณีเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย	มาตรา ๑๖ (๕) – (๖)	๓๐,๐๐๐ บาท ถึง ๓๐๐,๐๐๐ บาท

ตารางที่ ๒ แสดงการจำแนกข้อหาหรือฐานความผิดโทษกับบทลงโทษการปรับเป็นพินัย (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อหาหรือฐานความผิด	พ.ร.บ. สถานบริการฯ พ.ศ. ๒๕๐๙	การปรับ เป็นพินัย
๒	ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ - ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิด ฐานค้ำมนุษย์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการค้ามนุษย์ในสถานบริการ - ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการเล่นการพนัน อันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ในสถานบริการ	ไม่มี	๓๐,๐๐๐ บาท ถึง ๓๐๐,๐๐๐ บาท
๓	ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยปละละเลย ให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ซึ่งมีได้ทำงาน ในสถานบริการนั้น เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำงาน	มาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง	๓๐,๐๐๐ บาท ถึง ๓๐๐,๐๐๐ บาท
๔	ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติ ตามกฎหมายกระทรวงที่เกี่ยวกับการกำหนดวันเวลาเปิดปิด ของสถานบริการ	มาตรา ๑๗	ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๕	ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการย้าย แก่ไข เปลี่ยนแปลง หรือต่อเติมสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ จากพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๑๓	ไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท
๖	ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการไม่ขอรับใบแทน ใบอนุญาตให้ตั้ง สถานบริการที่สูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้ทราบว่าเป็นใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุด	มาตรา ๑๒	ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
๗	ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการไม่จัดทำบัตรประวัติ ของพนักงานก่อนเริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ	มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง	ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
๘	ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลง บัตรประวัติของพนักงาน ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่รายการ ในบัตรประวัติเปลี่ยนแปลง	มาตรา ๑๔ วรรคสอง	ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
๙	ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการไม่จัดทำหรือเก็บรักษาบัตรประวัติ ของพนักงานตามหลักเกณฑ์หรือวิธีการที่กฎกระทรวงกำหนด	มาตรา ๑๔ วรรคสาม	ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
๑๐	ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจัดทำบัตรประวัติโดยระบุหน้าที่ ของพนักงานในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่พนักงานนั้น	มาตรา ๑๔ วรรคสี่	ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

ตารางที่ ๒ แสดงการจำแนกข้อหาหรือฐานความผิดโทษกับบทลงโทษการปรับเป็นพินัย (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อหาหรือฐานความผิด	พ.ร.บ. สถานบริการฯ พ.ศ. ๒๕๐๙	การปรับ เป็นพินัย
๑๑	ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการไม่จัดทำบัตรประวัติพนักงาน ที่สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญขึ้นใหม่ภายใน กำหนด ๗ วันนับแต่วันที่บัตรนั้นสูญหาย ถูกทำลาย หรือ ชำรุดในสาระสำคัญ	มาตรา ๑๕	ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
๑๒	ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ - รับผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์เข้าทำงาน ในสถานบริการ - ยินยอมหรือปล่อยให้ผู้มีอาการมีเมานจน ประพฤตินุญวาย หรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ใน สถานบริการระหว่างเวลาทำการ - จำหน่ายสุราให้แก่ผู้มีอาการมีเมานจนประพฤติ นุญวายหรือครองสติไม่ได้ - ยินยอมหรือปล่อยให้ผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่ เฝ้าดูแลสถานบริการนั้นพักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ	มาตรา ๑๖ (๑) – (๔)	ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
๑๓	ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการไม่ตรวจเอกสารราชการที่มี ภาพถ่ายและระบุอายุของผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการ	มาตรา ๑๖/๑ วรรคสอง	ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
๑๔	ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการไม่แจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบ โดยพลันในกรณีที่ผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการไม่ยินยอม ให้ตรวจเอกสารราชการ หรือไม่มีเอกสารราชการ	มาตรา ๑๖/๑ วรรคสาม	ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
๑๕	ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการไม่แจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบ โดยพลันในกรณีที่พบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า มีผู้มีอาการมีเมานจนประพฤตินุญวายหรือครองสติ ไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ หรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดใน สถานบริการ หรือมีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ	มาตรา ๑๖/๓	ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
๑๖	ผู้ใดเข้าไปในสถานบริการโดยไม่มีหรือไม่ยอมให้ตรวจ เอกสารราชการ	ไม่มี	ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

(๓) โทษทางปกครอง

เห็นควรปรับปรุงการกำหนดโทษทางปกครอง ซึ่งได้กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติสถานบริการพ.ศ. ๒๕๐๙ ประกอบกับประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องหลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต และกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๘ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามคำสั่ง ที่ ๔๖/๒๕๕๙ โดยได้รวบรวมมาตรการบังคับทางปกครองตามกฎหมายที่กล่าวมาข้างต้นมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับพฤติการณ์การกระทำความผิด ทั้งนี้ ได้กำหนดจำนวนครั้งและจำนวนวันในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้แน่นอนในพระราชบัญญัติเพื่อลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ

ทั้งนี้ ก่อนครบกำหนด ๑ ปี นับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ผู้หนึ่งผู้ใดจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อให้ตั้งสถานบริการ ณ สถานที่เดียวกันนั้นไม่ได้ รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ แสดงการจำแนกความผิดทางปกครอง

ลำดับ ที่	โทษทางปกครอง	พักใช้ใบอนุญาต	
		ครั้งที่ ๑	ครั้งที่ ๒
๑	ไม่จัดทำบัตรประวัติพนักงาน	๑๐ วัน	๒๐ วัน
๒	ไม่จัดสถานที่ให้เป็นระเบียบเพื่อความสะอาดหรือสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่	๑๐ วัน	๒๐ วัน
๓	จำหน่ายสุราให้แก่ผู้ที่มีอาการมึนเมาจนประพฤติกุนวายหรือครองสติไม่ได้	๑๐ วัน	๒๐ วัน
๔	ย้าย แก้ไข เปลี่ยนแปลงต่อเติมสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต	๓๐ วัน	๖๐ วัน
๕	รับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี เข้าทำงาน	๓๐ วัน	๖๐ วัน
๖	จัดให้มีการแสดงลามกอนาจารในสถานบริการ	๖๐ วัน	เพิกถอน ใบอนุญาต
๗	เปิดทำการไม่เป็นไปตามเวลาที่กฎหมายกำหนด	๖๐ วัน	เพิกถอน ใบอนุญาต
๘	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์	๖๐ วัน	เพิกถอน ใบอนุญาต
๙	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินกว่ากำหนดเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ	๖๐ วัน	เพิกถอน ใบอนุญาต
๑๐	ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี เข้าไปในสถานบริการ (กรณีไม่เกิน ๒๐ คน)	๖๐ วัน	เพิกถอน ใบอนุญาต

ตารางที่ ๓ แสดงการจำแนกความผิดทางปกครอง (ต่อ)

ลำดับ ที่	โทษทางปกครอง	พักใช้ใบอนุญาต	
		ครั้งที่ ๑	ครั้งที่ ๒
๑๑	ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี เข้าไปในสถานบริการ (กรณีตั้งแต่ ๒๐ คนขึ้นไป)	๑ ปี	เพิกถอน ใบอนุญาต
๑๒	ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไป ในสถานบริการ	๑ ปี	เพิกถอน ใบอนุญาต
๑๓	ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ	๑ ปี	เพิกถอน ใบอนุญาต
๑๔	ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิด ฐานค้ำมนุษย์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการค้ามนุษย์ในสถานบริการ	๑ ปี	เพิกถอน ใบอนุญาต
๑๕	ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการเล่นการพนันอัน เป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนันในสถานบริการ	๑ ปี	เพิกถอน ใบอนุญาต

๓.๕ ปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๓.๕.๑ สภาพปัญหา เหตุผล และความจำเป็น

เมื่อพิจารณาการดำเนินการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ จะพบว่ามีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่อยู่หลายส่วน เริ่มตั้งแต่การพิจารณาขออนุญาตตั้งสถานบริการ เมื่อผ่านการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการแล้วผู้รับใบอนุญาตก็ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด หากมีการฝ่าฝืนกฎหมายก็จะเข้าสู่กระบวนการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาสั่งพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต รวมทั้งในการขอต่ออายุใบอนุญาตซึ่งปัจจุบันกำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุเพียงหนึ่งปีเท่านั้น การให้อำนาจดุลพินิจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่แม้ว่าจะมีความจำเป็นแต่ก็เป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่บางรายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นตอนการตรวจสถานบริการมักมีการเรียกรับผลประโยชน์โดยมิชอบทั้งจากผู้ประกอบกิจการ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการในสถานบันเทิงด้วย ตัวอย่างปัญหาที่มักทำให้เกิดการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น การเปิดสถานบันเทิงโดยไม่มีใบอนุญาต การดัดแปลงต่อเติมอาคารโดยไม่ได้ขออนุญาต การเปิดสถานบริการเกินเวลา การส่งเสียงดังรบกวนประชาชนในพื้นที่ การปล่อยให้มีการมั่วสุมเสพยาเสพติดในสถานบันเทิง การปล่อยปละละเลยให้เด็กเยาวชนอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี เข้าไปใช้บริการ

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองลงพื้นที่ตรวจสถานบันเทิงโดยไม่มีตำรวจในพื้นที่ร่วมตรวจค้นด้วย มักจะเกิดข้อสงสัยว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่บางรายเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องหรือเรียกรับผลประโยชน์จากสถานบันเทิงนั้นหรือไม่ เหตุใดเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่จึงปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดกฎหมาย และในพื้นที่ที่มีสถานบันเทิงจำนวนมากพนักงานเจ้าหน้าที่ในภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องบางรายมักจะมีความต้องการย้ายมาเพื่อปฏิบัติงานในพื้นที่นั้นอย่างมีนัยสำคัญ พฤติการณ์

เช่นนี้ทำให้ประชาชนเกิดความไม่เชื่อใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าอาจมีการเรียกรับผลประโยชน์หรือไม่

๓.๕.๒ ข้อมูล ข้อเท็จจริง และความเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ให้ข้อมูลว่า ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๗๓๙/๒๕๖๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพล ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๖ ซึ่งกระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดนิยามของผู้มีอิทธิพล หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่กระทำการหรือสั่งการอันละเมิดต่อกฎหมายโดยใช้อำนาจทางการเงิน ตำแหน่งหน้าที่การงาน สถานะทางสังคม หรือปัจจัยอื่นใด ไปคุกคาม กดขี่ ช่มเหง หรือรังแกประชาชน ให้ได้รับความเดือดร้อนไม่ว่าจะเป็นทางร่างกาย จิตใจ เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สิน

กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำแนวทางดำเนินการและบัญชีรายชื่อบุคคลต้องสงสัยว่ามีพฤติการณ์เป็นผู้มีอิทธิพล โดยรวบรวมตามข้อมูลของจังหวัดและข้อมูลจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่ส่งมาที่คณะกรรมการฯ โดยจัดหมวดหมู่ได้ดังนี้

๑. กรณีบุคคลต้องสงสัยว่ามีพฤติการณ์เป็นผู้มีอิทธิพล (สีแดง) ดำเนินการขึ้นเด็ดขาดกับผู้มีอิทธิพล และบริวารอย่างจริงจังกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานสำหรับบุคคลกลุ่มนี้ให้หมดสิ้นไป ภายใน ๓ เดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ โดยทางจังหวัดต้องรายงานผลเป็นประจำทุกเดือน

๒. กรณีบุคคลที่ต้องเฝ้าระวัง (สีเหลือง) ให้ร่วมกันตรวจสอบข้อเท็จจริง รวบรวมพยานหลักฐาน หากปรากฏพยานหลักฐานชัดเจนให้ดำเนินการตามกฎหมายตามแนวทางปฏิบัติกับกรณีบุคคลต้องสงสัยว่ามีพฤติการณ์เป็นผู้มีอิทธิพล (สีแดง) หรือหากไม่ปรากฏพยานหลักฐานในการกระทำความผิดให้เฝ้าระวังมาตรการในการเจรจาพูดคุย หรือการเรียกพบเพื่อมาให้สัตยาบัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับมาตรการในพื้นที่ กำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานสำหรับบุคคลกลุ่มนี้ ให้หมดสิ้นไปภายใน ๖ เดือน ให้จังหวัดรายงานผลเป็นประจำทุก ๒ เดือน

รายงานข้อมูลบัญชีรายชื่อบุคคลต้องสงสัยว่ามีพฤติการณ์เป็นผู้มีอิทธิพลและบุคคลที่ต้องเฝ้าระวังจากทุกจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปรากฏจำนวนบุคคลต้องสงสัยว่ามีพฤติการณ์เป็นผู้มีอิทธิพล จำนวน ๕๖๓ คน บุคคลที่ต้องเฝ้าระวัง จำนวน ๖๒๕ คน รวมทั้งสิ้น ๑,๑๘๘ คน

๓.๕.๓ ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญเห็นว่า แนวทางการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถาบันเชิงตามที่เสนอแนะไว้ในข้างต้นตั้งแต่ข้อ ๓.๑ - ๓.๔ จะมีส่วนช่วยลดการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ อันจะเป็นช่องทางให้เกิดการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐได้

บทที่ ๔

สรุปผลการศึกษา

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้มีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ สภาผู้แทนราษฎร เพื่อศึกษาสภาพปัญหา หาแนวทางแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตลอดจนกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงให้สอดคล้องสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งวางมาตรการหรือกลไกในการป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการวิสามัญเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ อันได้แก่ การศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาสถานบันเทิง การแสวงหาแนวทาง รูปแบบ วิธีการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง อย่างเป็นรูปธรรม และการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนการนำเสนอแนวทางและมาตรการทางกฎหมายในการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อเสนอด้านกฎหมายเพื่อเสนอต่อรัฐบาลและรัฐสภาต่อไป

จากการศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญ พบว่า สภาพปัญหาสถานบันเทิงมีประเด็นปัญหาหลักที่มีความสำคัญ มีดังนี้

๑. ปัญหาเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

๑.๑. ปัญหาบทนิยามความหมายของคำว่า “สถานบริการ” ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

บทนิยามความหมายของคำว่า “สถานบริการ” ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มีการแก้ไขเพิ่มเติมนิยามของถ้อยคำดังกล่าวครั้งล่าสุดคือเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๖ ทำให้บทนิยามมีความล้าสมัยไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน และจากปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อทำให้เกิดปัญหาประการอื่นสืบเนื่องตามมา เช่น ความหมายของคำว่า “สถานบริการ” ที่หมายถึง “สถานที่” เป็นถ้อยคำที่มีความหมายไม่ชัดเจน ขึ้นอยู่กับการตีความของเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายว่าจะตีความอย่างกว้างหรือตีความอย่างแคบ ความล้าสมัยของบทนิยามทำให้สถานบริการบางประเภทที่ในสมัยก่อนได้รับความนิยมนั้นในปัจจุบันแทบไม่มีผู้ประกอบการสถานบริการนั้นแล้วและปัจจุบันรูปแบบของสถานบริการได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างหลายรูปแบบ รวมทั้งมีสถานประกอบการจำนวนมากที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการแต่ยังไม่มีกฎหมายควบคุมการประกอบกิจการดังกล่าวที่ชัดเจนและเหมาะสม ทั้งที่กิจการนั้นส่งผลกระทบต่อสังคมเหมือนสถานบริการทุกประการ

๑.๒ ปัญหาข้อจำกัดเกี่ยวกับบริเวณหรือเขตพื้นที่ในการขออนุญาตตั้งสถานบริการ

ในการขออนุญาตตั้งสถานบริการมิใช่ว่าจะขออนุญาต ณ พื้นที่หรือบริเวณใดก็ได้ สุดแล้วแต่ความประสงค์ของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ หากแต่พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้กำหนดให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สามารถที่จะกำหนดเขตอันมีปริมณฑลจำกัด

ในท้องที่ใด เพื่อการอนุญาตหรืองดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา การอนุญาตให้ตั้งสถานบริการที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตได้นั้นจะต้องอยู่ในท้องที่ที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเท่านั้น

ในทางปฏิบัติพบปัญหาและอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถที่จะขออนุญาตตั้งสถานบริการได้เนื่องจากการกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในแต่ละจังหวัดจะกำหนดในพื้นที่หรือบริเวณที่ห่างไกลไม่ใช่พื้นที่ทางเศรษฐกิจและไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการณ์ของผู้ใช้บริการ หรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วจะพบว่า มีสถานประกอบการที่ตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (Zoning) เป็นจำนวนมากที่ไม่สามารถเข้าระบบได้เพราะติดข้อกำหนดดังกล่าว

๑.๓ ปัญหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีในการออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการ คือ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓ ซึ่งกำหนดไว้ ๒ กลุ่ม ได้แก่ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล สำหรับกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับในจังหวัดอื่น และการส่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต การพักใช้ หรือการเพิกถอนใบอนุญาต เป็นอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่เช่นกันตามมาตรา ๒๑ ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๒ กำหนดให้ยื่นคำขออนุญาตตั้งสถานบริการได้ ณ ท้องที่ที่ตั้งสถานบริการ แต่การพิจารณาอนุญาตตั้งสถานบริการนั้นเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เพียงบุคคลเดียว ซึ่งเป็นคำสั่งเด็ดขาดในการใช้อำนาจอนุมัติอนุญาตให้จัดตั้งสถานบริการ รวมทั้งขั้นตอนตามกฎหมายหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาการพิจารณาออกใบอนุญาต ตลอดจนระยะเวลาที่ใบอนุญาตตั้งสถานบริการมีผลใช้บังคับยังไม่มีความเหมาะสม และมีขั้นตอนการดำเนินงานและรายละเอียดที่ซับซ้อน อันเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงหลีกเลี่ยงไม่ขออนุญาตตั้งสถานบริการให้ถูกต้องตามกฎหมาย

๒. ปัญหาเกี่ยวกับอายุของผู้ใช้บริการและอายุของพนักงานในสถานบันเทิง

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับอายุของผู้เข้าทำงานในสถานบริการและอายุผู้ให้บริการที่กำหนดไว้แตกต่างกัน โดยอายุของผู้ทำงานในสถานบริการ นั้นห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการรับผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ ตามมาตรา ๑๖ ส่วนกรณีของผู้ใช้บริการ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ ตามมาตรา ๑๖/๑ แม้จะสอดคล้องกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ตามมาตรา ๒๙ และผู้เข้าทำงานสามารถทำงานในสถานบันเทิงได้อย่างถูกต้องกฎหมายก็ตาม แต่ลักษณะงานที่เป็น การให้ความบันเทิง รวมทั้งมีการจำหน่ายและดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดปัญหา ผู้เข้าทำงานที่เป็นเยาวชนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสุราหรือเครื่องดื่มมึนเมาอย่างอื่น อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และเกิดปัญหาการหลบเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ใช้บริการที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ที่แอบอ้างว่าเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งทำให้การควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่รัฐกระทำได้ยากขึ้น

๓. ปัญหาเกี่ยวกับวันและเวลาเปิดปิดของสถานบริการ

แม้ว่าการกำหนดวันเวลาเปิดของสถานบริการจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขมาหลายครั้งและกำหนดไว้ในกฎหมาย ๓ ฉบับ คือ กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗ กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ และกฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖ ยังพบว่า เวลาตามที่กฎหมายกำหนดยังไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและบริบทของการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ รวมทั้งไม่สอดคล้องกับประเภทของสถานบริการด้วย เมื่อเวลาเปิดปิดของสถานบริการไม่มีความเหมาะสมส่งผลให้ผู้ประกอบการสถานบริการเปิดทำการเกินกว่าเวลาที่กฎหมายกำหนดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายซึ่งเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่เรียกรับผลประโยชน์ได้

๔. ปัญหาเกี่ยวกับบทกำหนดโทษ

กรณีสถานบริการมีการกระทำการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ส่งผลให้ต้องรับโทษทั้งทางอาญาและทางปกครอง เมื่อพิจารณาบทกำหนดโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่มีการกำหนดโทษปรับ ซึ่งมีอัตราเดียวและไม่สูงมาก ทำให้ผู้ประกอบการไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายเนื่องจากผลตอบแทนของสถานประกอบการมีมูลค่าสูงกว่าค่าปรับ ส่วนกรณีโทษทางปกครองที่เกี่ยวกับสถานบริการและสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการได้กำหนดไว้ในกฎหมาย ๓ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ ซึ่งแต่ละฉบับกำหนดฐานความผิด กำหนดระยะเวลา และผลทางกฎหมายในการลงโทษทางปกครองไว้แตกต่างกัน ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติในการใช้อำนาจสั่งลงโทษทางปกครองที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันอาจก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคและไม่เป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการได้

๕. ปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

กระบวนการดำเนินกิจการสถานบริการ ตั้งแต่การพิจารณาขออนุญาตให้ตั้งสถานบริการจนถึงผู้ได้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด รวมถึงกรณีที่กระทำการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ล้วนให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แม้จะมีความจำเป็น แต่เป็นช่องทางให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกรับผลประโยชน์ได้ทั้งจากผู้ประกอบการและผู้มาใช้บริการ ประกอบกับการตรวจสอบตรวจค้นจับกุมสถานบริการที่กระทำการฝ่าฝืนต่อกฎหมายของหน่วยงานต่างหน่วยงาน ทำให้เกิดข้อสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่เรียกรับผลประโยชน์ จึงได้ปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำผิดกฎหมาย ส่งผลให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นและไม่เชื่อใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

จากการศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญ จึงได้มีแนวทางการแก้ไขปัญหสถานบันเทิงในการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงให้มีความทันสมัย และสอดคล้องกับบริบทของสังคมไทย รวมทั้งเพื่ออุดช่องว่างของกฎหมายอันจะเป็นการลดการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยเฉพาะในเรื่อง การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ การกำหนดอายุของผู้ใช้บริการและอายุของพนักงานสถานบันเทิง การปรับปรุงวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ และการปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมกับพฤติการณ์การกระทำความผิด โดยสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

(๑.๑) ปรับปรุงกฎหมายกำหนดบทนิยามของคำว่า “สถานบริการ”

กำหนดบทนิยามของคำว่า “สถานบริการ” ให้มีรูปแบบการประกอบกิจการที่มีความหมายชัดเจนและครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่อาจดำเนินการไปในทางกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอันเป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการ โดยกำหนดให้สถานประกอบกิจการไม่ว่าจะมีสถานที่ตั้งเป็นการถาวรหรือชั่วคราว อยู่ในอาคารหรือนอกอาคาร หรือเคลื่อนที่ได้ ก็เป็นสถานบริการได้ และกำหนดลักษณะรูปแบบการดำเนินการกิจการให้สอดคล้องกับการประกอบธุรกิจสถานบันเทิงในปัจจุบัน เช่น ร้านอาหารกึ่งผับ ผับ เชนจ์ บาร์ไฮส สถานอาบ อบ นวด คาราโอเกะ บาร์เปียร์ ลานเปียร์ งานแสดงดนตรี เทศกาลดนตรี แพคเกจ เป็นต้น

(๑.๒) ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับกำหนดเขตท้องที่อนุญาตและงดออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการ (Zoning)

การกำหนดเขตท้องที่อนุญาตตั้งสถานบริการ

ปรับปรุงรูปแบบการกำหนดท้องที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการโดยบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นในรูปแบบคณะกรรมการจังหวัด เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดประสิทธิผลสูงสุด สอดคล้องต่อบริบทและความต้องการของสังคมในแต่ละท้องที่โดยการกำหนดให้มีคณะกรรมการระดับจังหวัด ได้แก่ คณะกรรมการสถานบริการ กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ในการออกหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข และออกประกาศกำหนดเขตท้องที่อนุญาตตั้งสถานบริการในแต่ละจังหวัด รวมทั้งมีหน้าที่และอำนาจในการออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการในเขตจังหวัดของตน

เนื่องจากคณะกรรมการดังกล่าวจะประกอบด้วยภาคส่วนต่าง ๆ ในจังหวัดซึ่งอยู่ในท้องที่และมีความใกล้ชิดกับประชาชนในท้องที่นั้น จึงทำให้เข้าใจบริบทของท้องที่ได้มากกว่า การกำหนดเขตท้องที่โดยส่วนกลาง และเป็นการเพิ่มการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการบริหารจัดการสถานบริการอีกทั้งทำให้เกิดความยืดหยุ่น คล่องตัวในการปรับเปลี่ยนการกำหนดเขตให้เหมาะสมกับแต่ละท้องที่และแต่ละช่วงเวลาเขตท้องที่

การกำหนดเขตท้องที่งดออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

ยังคงรูปแบบการกำหนดเขตงดออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการให้กระทำได้โดยการตราพระราชกฤษฎีกา โดยให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้พิจารณาเสนอให้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเป็นเขตงดออกใบอนุญาต

(๑.๓) ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการ

คณะกรรมการวิสามัญเห็นควรปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตตั้งสถานบริการออกใบอนุญาตให้มีประสิทธิภาพและเกิดความสะดวกแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการมากขึ้น โดยเห็นควรกำหนด ดังนี้

๑) ให้มี “นายทะเบียน” เป็นผู้พิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการพิจารณากรณีการต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ เพิกถอนใบอนุญาต หรือพิจารณาและมีคำสั่งอื่นใดเกี่ยวกับใบอนุญาต ซึ่งเป็นการแยกหน้าที่และอำนาจออกจากพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจะทำหน้าที่ในการตรวจตราและกำกับดูแลให้สถานบริการต่าง ๆ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

๒) ให้มี “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแต่งตั้งจาก

๒.๑) ข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป หรือ

๒.๒) ข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการหรือประเภททั่วไประดับชำนาญงาน ขึ้นไป หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่เทียบเท่า

๓) นอกจากหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบความปลอดภัยของอาคารที่ใช้เพื่อประกอบกิจการเป็นสถานบริการที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารแล้ว กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย สุขลักษณะ หรือรายละเอียดการดำเนินการของสถานประกอบกิจการแต่ละประเภท ซึ่งรัฐมนตรีสามารถกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของสถานบริการแต่ละประเภทให้แตกต่างกันก็ได้ โดยคำนึงถึงเหมาะสมของการดำเนินกิจการ สภาพแวดล้อมของท้องที่ที่สถานบริการตั้งอยู่ หรือความจำเป็นในการควบคุมดูแล เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการปรับปรุงขนานคำว่า “สถานบริการ” ที่จะครอบคลุมการประกอบกิจการประเภทต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นซึ่งรวมถึงสถานบริการที่ไม่ใช่อาคารด้วย

๔) ให้บริการแบบ (One Stop Service) โดยสามารถยื่นคำขอรับใบอนุญาตหลายใบในคราวเดียวกันได้ เพื่อให้การบริหารราชการมีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

๕) ให้ขยายอายุใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการให้มีอายุสองปี เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการและเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพการดำเนินการในปัจจุบัน ประกอบกับปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตให้สอดคล้องเหมาะสมกัน

(๒) ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดอายุของผู้ใช้บริการและอายุของพนักงานในสถานบันเทิง

เมื่อพิจารณาบริบทของสังคมไทยและให้ความสำคัญกับการคุ้มครองเด็กและเยาวชนแล้ว คณะกรรมาธิการวิสามัญเห็นสมควรคงการกำหนดอายุของผู้เข้าใช้บริการในสถานบริการและผู้เข้าทำงานในสถานบริการไว้ตามเดิม คือ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยให้พลละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ และห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการรับผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ เนื่องจากหากแก้ไขโดยการเพิ่มอายุของผู้เข้าทำงานเป็น ๒๐ ปีบริบูรณ์ จะส่งผลกระทบต่อภาระงานและค่าครองชีพของบุคคลที่มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกิน ๒๐ ปีบริบูรณ์ จากเดิมที่ผู้นั้นสามารถเข้าทำงานในสถานบริการได้ ทำให้ไม่สามารถเข้าทำงานซึ่งจะเป็นการกระทบสิทธิในการประกอบอาชีพเกินสมควร ในส่วนปัญหาการตรวจอายุของผู้เข้าใช้บริการที่อาจมีบุคคลอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ฝ่าฝืนเข้ามาใช้บริการนั้น ให้หามาตรการอื่นเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

(๓) ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับวัน เวลา เปิดปิดของสถานบริการ

คณะกรรมการวิสามัญเห็นควรให้ปรับปรุงกฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดวันเวลา เปิดปิดของสถานบริการ ให้สอดคล้องกับบริบทของการท่องเที่ยวและประเภทของสถานบริการโดยพิจารณา จากที่ตั้งของสถานบริการว่าอยู่ใกล้กับแหล่งชุมชน หรือที่อยู่อาศัยของประชาชนหรือไม่ ส่งผลกระทบ ทางด้านเสียงหรือด้านอื่น ๆ เพียงใด จำนวนของผู้มาใช้บริการ หรือต้นทุนของสถานบันเทิง โดยเสนอให้ กำหนดเวลาตามปกติของสถานบริการเปิดให้บริการได้ไม่เกิน ๐๒.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น ส่วนจังหวัด หรือพื้นที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว เปิดให้บริการได้ไม่เกินเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น

(๔) ปรับปรุงบทกำหนดโทษ

คณะกรรมการวิสามัญเห็นควรปรับปรุงบทกำหนดโทษโดยรวบรวมฐานความผิด ทางอาญา ทางแพ่ง และทางปกครอง ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบ แห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามคำสั่ง ที่ ๔๖/๒๕๕๙ บทกำหนดโทษตามประกาศ กระทรวงมหาดไทย และกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำหนดโทษปรับเป็นพินัยเพิ่มเติม โดยนำมาบัญญัติไว้ในกฎหมายระดับพระราชบัญญัติที่มีการยกร่างขึ้นใหม่ เพื่อความเป็นเอกภาพ และหลีกเลี่ยงการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ที่อาจนำมาซึ่งการทุจริตได้ ทั้งนี้ สำหรับโทษปรับเป็นพินัย เป็นการกำหนดโทษปรับสถานเดียวโดยไม่มีโทษจำคุกรวมอยู่ด้วย ซึ่งสามารถดำเนินกระบวนการปรับ เป็นพินัยได้โดยไม่ต้องนำคดีขึ้นสู่ศาลทำให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินคดีกับผู้ฝ่าฝืน และใน ส่วนของโทษทางปกครองจะเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การฝ่าฝืนกฎหมายในบางกรณีอาจอยู่ภายใต้ขอบอำนาจ ในการใช้มาตรการลงโทษมากกว่าหนึ่งมาตรการได้ เช่น อาจถูกบังคับใช้มาตรการโทษปรับเป็นพินัย ควบคู่กับมาตรการลงโทษทางปกครองได้ หากการกระทำผิดนั้นครบองค์ประกอบที่จะถูกลงโทษ ของทั้งสองมาตรการ

(๕) การเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

คณะกรรมการวิสามัญเห็นว่า เมื่อมีการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต ให้ตั้งสถานบริการ วัน เวลาเปิดปิดของสถานบริการ และบทกำหนดโทษ ให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันแล้ว จะช่วยลดการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ อันจะเป็นช่องทาง ให้เกิดการใช้อำนาจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ ของรัฐได้

๙. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ

คณะกรรมการการวิสามัญ ได้ตั้งข้อสังเกตจากการพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไข ปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จาก เจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนี้

๑. ขอให้กระทรวงมหาดไทยแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงโดยปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญและมีความจำเป็นเร่งด่วน เนื่องจากพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้บังคับใช้มาเป็นเวลานาน บทบัญญัติหลายประการ ไม่สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไปจึงควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้มีความทันสมัย ตลอดจนปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่ออุดช่องว่างของกฎหมายลดการใช้ดุลพินิจ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐอันจะเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาเรียกรับผลประโยชน์ จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๒. ขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกำหนดมาตรการทางกฎหมายเพื่อควบคุม มลภาวะทางเสียงที่อาจส่งผลกระทบต่อผู้ใช้บริการในสถานบริการและ พนักงานลูกจ้างที่ทำงาน ในสถานบริการนั้น ๆ ดังนี้

๒.๑ ขอให้กระทรวงแรงงานกำหนดหลักเกณฑ์หรือมาตรการทางกฎหมายสุขภาพ และความปลอดภัยในสถานที่ทำงานด้านเสียง โดยกำหนดระดับเสียงให้เหมาะสมกับพนักงาน ลูกจ้าง ที่ทำงานในสถานบริการดังกล่าว โดยอ้างอิงจากมาตรฐานการสัมผัสเสียงรบกวนจากการประกอบอาชีพ ของกระทรวงแรงงานสหรัฐอเมริกา เช่น ถ้าต้องทำงานในสถานที่นั้น ๘ ชั่วโมง ระดับเสียงต้องไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล เป็นต้น

๒.๒ ขอให้กระทรวงสาธารณสุขร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดหลักเกณฑ์หรือมาตรการทางกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัยในสถานบริการด้านเสียง โดยกำหนดให้สถานบริการต้องจัดให้มีเครื่องวัดระดับเสียง กำหนดจุดวางเครื่องตรวจวัดระดับเสียง ที่เหมาะสม และแสดงผลการวัดผ่านทางจอแสดงผลเพื่อให้ผู้ใช้บริการได้ทราบถึงระดับเสียงในขณะนั้น และสามารถป้องกันความปลอดภัยจากเสียงที่เป็นอันตรายต่อการได้ยินของตนเองได้โดยต้องจัดให้มี บริการอุปกรณ์ป้องกันเสียงที่ได้มาตรฐานและสะอาดสำหรับผู้ใช้บริการเสมอเมื่อได้รับการร้องขอ

๒.๓ ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดหลักเกณฑ์หรือมาตรการทางกฎหมาย เพื่อควบคุมการใช้เสียงของสถานบริการ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการตรวจวัดระดับเสียงรบกวน ของสถานบริการ ควรเพิ่มการติดตั้ง อุปกรณ์เครื่องวัดระดับเสียงอัจฉริยะหรือ IoT (Internet of Things) ภายในสถานบริการ กล่าวคือ เครื่องวัดระดับแบบ IoT จะทำงานรวบรวมและส่งข้อมูลค่าระดับเสียง แบบเรียลไทม์ไปยังหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการตรวจวัดระดับเสียง เพื่อให้สามารถควบคุมกำกับการใช้เสียงของสถานบริการให้ไม่เกินค่าที่กำหนด

๓. ขอให้กระทรวงสาธารณสุขสนับสนุนหรือจัดหาอุปกรณ์ตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ ให้แก่สถานบริการเพื่อให้ใช้ในการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้รับบริการ หากมีปริมาณแอลกอฮอล์ ในเลือดเกิน ๕๐ มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ถือว่าเมาสุราห้ามขับรถ ทั้งนี้ ให้สถานบริการอำนวยความสะดวก แก่ผู้ใช้บริการ เช่น บริการเรียกรถรับจ้างสาธารณะ หรือรถแท็กซี่ หรือจัดหาคนขับรถแทน เป็นต้น

๔. ขอให้รัฐบาลพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มบทลงโทษกับผู้ฝ่าฝืนขับขี่ยานพาหนะในขณะที่มีเมามา

๕. ขอให้กระทรวงมหาดไทยปรับปรุงกฎกระทรวงเกี่ยวข้องกับการกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการตามกฎหมายกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันเพื่อให้ผลในทางปฏิบัติโดยปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ ให้สถานบริการสามารถเปิดให้บริการได้ถึงเวลา ๐๒.๐๐ นาฬิกา หรือถึงเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น สำหรับจังหวัดหรือพื้นที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวแล้วแต่กรณี

๖. ขอให้รัฐบาลพิจารณาทบทวนการกำหนดเวลาการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการกำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนา ข้อกำหนดดังกล่าวมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปในทุกพื้นที่ของประเทศไทย โดยพบว่าสำหรับในพื้นที่จังหวัดที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีความหลากหลายทางศาสนา มาใช้บริการในสถานบริการโดยส่วนมากจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย ดังนั้น จึงเห็นควรที่จะแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนา ให้สามารถจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่จังหวัดที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว

๗. ขอให้กระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์) พิจารณาปรับปรุงกฎหมายเพื่อผ่อนปรนให้สถานบริการที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการสามารถโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้อย่างถูกต้อง

๘. ขอให้รัฐบาลสนับสนุนอัตรากำลังและงบประมาณเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของบุคลากรสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย เพื่อรองรับการปฏิบัติตามกฎหมายกรณีการขยายเวลาการเปิดของสถานบันเทิงถึงเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น ให้ประชาชนได้รับความปลอดภัย รวมทั้งจัดให้มีการอบรมผู้ที่เกี่ยวข้องโดยร่วมกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเพื่อสร้างเครือข่ายเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

๙. ขอให้กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สถานบริการต้องมีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย หรือผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยตามที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยกำหนด ประจำสถานบริการเพื่อทำหน้าที่ตรวจคัดกรองผู้รับบริการและระงับเหตุที่อาจเกิดขึ้นในสถานบริการได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

๑๐. เมื่อมีการแก้ไขขยายระยะเวลาอายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการให้มากกว่าหนึ่งปีขึ้นไป กระทรวงมหาดไทยควรออกกฎหมายลำดับรองเพื่อกำหนดให้มีการตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงและระบบป้องกันอัคคีภัยของสถานบริการทุก ๆ หนึ่งปี เพื่อความปลอดภัยของประชาชน ทั้งนี้ หากอยู่ระหว่างรอการตรวจสอบให้สถานบริการนั้นประกอบกิจการต่อไปได้

๑๑. ในการพิจารณาบังคับใช้กฎหมายเพื่อลงโทษแก่ผู้ประกอบการสถานบริการที่กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับพฤติการณ์กระทำความผิดรวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการสถานบริการมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

ด่วนที่สุด
ที่ สผ ๐๐๑๘.๑๐/๒๗๕๘

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขที่รับ ๕๐๓๗/๒๕๖๗
วันที่ ๑๖ มี.ค.๖๗
เวลา ๑๓.๑๑ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุง
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติ จำนวน ๓ เรื่อง ดังนี้

๑. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการปรับปรุง
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์จริง ป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์
และคอร์รัปชัน (นายฉัตร สุภัทรวณิช เป็นผู้เสนอ)

๒. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
และแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง (นายศาสตรา ศรีปาน เป็นผู้เสนอ)

๓. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษา
ปัญหาของธุรกิจสถานบันเทิง และการแก้ไขปัญหากับการเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
(นายพลการ พิมพะนิตต์ เป็นผู้เสนอ)

และตั้งคณะกรรมการวิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

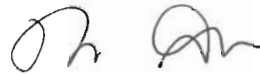
๑. นายกัญจน์พงศ์ จงสุทธานามณี	๒. นางสาวกิตติธัญญา วาจาดี
๓. นายกิตติศักดิ์ คณาสวัสดิ์	๔. นางสาวชัตติยา สวัสดิผล
๕. นายจรยุทธ จตุรพรประสิทธิ์	๖. นายจิรเดช ศรีวิราช
๗. นายฉัตร สุภัทรวณิช	๘. นายเฉลิมพงศ์ แสงดี
๙. นายชัชวาลล์ คงอุดม	๑๐. นายชูศักดิ์ ศีรีมาศทอง
๑๑. นายเชาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กัรติ	๑๒. นาย ณ ชนก รัตนธารส
๑๓. นายณพล เขยคำแหง	๑๔. นายณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ
๑๕. นายเดชอัครม์ ขาวทอง	๑๖. นายธนยศ ทิมสุวรรณ
๑๗. นายนนทเดช บุรณะสิทธิพร	๑๘. นายนิคม บุญวิเศษ
๑๙. นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล	๒๐. นายพลการ พิมพะนิตต์
๒๑. นายภณทิต น่วมเจิม	๒๒. นายมานะ สิมมา
๒๓. ว่าที่ร้อยตรี ยงยุทธ ภูมิประเทศ	๒๔. นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ
๒๕. นายวัชรพล ขาวขำ	๒๖. นายวารุจ ศิริวัฒน์
๒๗. นายศรธรรม ภูมิไชย	๒๘. นายศาสตรา ศรีปาน
๒๙. ว่าที่พันตรี สรชาติ วิชย สุวรรณพรหม	๓๐. นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง
๓๑. นายสังคม แดงโชติ	๓๒. พลตำรวจโท สำราญ นวลมา
๓๓. นายอัคร ทองใจสด	๓๔. นายอิมรอน เส้นทลีหมื่น
๓๕. นายเอกสิษฐ์ อัครศักดิ์กัรติ	

โดยมีกำหนด...

โดยกำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษาไว้ ๙๐ วัน ตั้งแต่วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๖ ถึงวันอังคารที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๖ ต่อมาคณะกรรมการวิสามัญได้ขอขยายระยะเวลาการพิจารณาศึกษา จำนวน ๑ ครั้ง ตั้งแต่วันพุธที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ ถึงวันจันทร์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗ รวมระยะเวลาพิจารณาศึกษา ๑๘๐ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาศึกษาญัตติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณารายงานและข้อสังเกตของ คณะกรรมการวิสามัญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นางสาวชัตติยา สวัสดิผล)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

สำนักกรรมการ ๒

กลุ่มงานคณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๖๓๒๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ committee_legal@parliament.go.th

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการ
รับที่ ๕๑๑ / ๒๕๖๗
วันที่ ๑๕ / ๑๓ / ๖๗ เวลา ๑๕.๕๐
ส่งกลุ่มงาน พรม.๑ สำนัก

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ ๑
สำนักการประชุม
เลขที่รับ ๕๕๑ / ๒๕๖๗
วันที่ ๑๕ / ๑๓ / ๖๗ เวลา ๑๕.๕๐

กลุ่มงานระเบียบวาระ
รับที่ ๑๕๑ / ๒๕๖๗
วันที่ ๑๕ / ๑๓ / ๖๗ เวลา ๑๕.๖๕ น.

๑๒. การกระจายอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่องการพิจารณาอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ควรดำเนินการอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ความมั่นคง เช่น การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การค้ามนุษย์ การฟอกเงิน และอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น ซึ่งเป็นภารกิจหลักของรัฐ การควบคุมสถานบริการไม่ได้เป็นเรื่องบริการสาธารณะโดยตรง

๑๓. ให้มีมาตรการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปมีส่วนร่วมเข้าไปดำเนินการกับผู้ที่มีอิทธิพล อาจเรียกรับผลประโยชน์จากผู้มีอิทธิพล หรือตั้งตนเป็นผู้มีอิทธิพลเสียเอง จึงเห็นควรให้มีการเพิ่มโทษกับเจ้าหน้าที่รัฐที่ดำเนินการเรียกรับผลประโยชน์และตั้งตนเป็นผู้มีอิทธิพล และปฏิบัติหน้าที่อย่างถูกต้องเคร่งครัด เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่รัฐอีก

๑๔. ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถานบริการในการจัดสรรรายได้จากค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ประกอบกิจการสถานบริการให้เป็นรายได้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คณะกรรมการการวิสามัญ ขอเสนอรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์ จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ สภาผู้แทนราษฎร และข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ มาเพื่อโปรดพิจารณา และนำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

(นางสาวกิตติธัญญา วาจาดี)

เลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

วิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ

นันทวัฒน์ ทองช่วง. (๒๕๕๕). ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดค่านิยามของสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙. (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต) สาขาวิชากฎหมายมหาชน, มหาวิทยาลัยศรีปทุม, วิทยาเขตชลบุรี.

นายนิรันดร พลภักดี. (๒๕๖๓). ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ. (การศึกษาค้นคว้าอิสระนิติศาสตรมหาบัณฑิต) สาขาวิชานิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

หนังสือราชการ

ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๔๘๖/๒๕๕๒ เรื่อง แพะเคเคลื่อนที่ซึ่งให้บริการเดินร่า แก่นักท่องเที่ยวเป็นสถานบริการหรือไม่

กฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไข

การแข่งขันรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานปัญหา

ประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๗ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๐๕

กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต

ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๘

กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗

กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖

กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด
ที่ สผ ๐๐๑๔/ว ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๖
เรื่อง ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
และญาติที่เกี่ยวข้อง รวม ๓ เรื่อง

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/ว ๒๙๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๘๘ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถาบันเทิง และปรับปรุง
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ญัตติที่เกี่ยวข้อง รวม ๓ เรื่อง

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปี
ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติ ดังนี้

๑. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการปรับปรุง
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถาบันเทิงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์จริง ป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์
และคอร์รัปชัน (นายฉัตร สุภัทรวณิช เป็นผู้เสนอ)

๒. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาและ
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถาบันเทิง (นายศาสตรา ศรีปาน เป็นผู้เสนอ)

๓. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาปัญหา
ของธุรกิจสถาบันเทิง และการแก้ไขปัญหาลักษณะเกี่ยวกับการเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
(นายพลากร พิมพะนิตย์ เป็นผู้เสนอ)

และมีมติตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถาบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามข้อบังคับ
การประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ ประกอบด้วย

๑. นายกัญจน์พงศ์ จงสุทธนามณี	๒. นางสาวกิตติธัญญา วาจาดี
๓. นายกิตติศักดิ์ คณาสวัสดิ์	๔. นางสาวชัตติยา สวัสดิผล
๕. นายจรรยาทร จตุรพรประสิทธิ์	๖. นายจิระเดช ศรีวิราช
๗. นายฉัตร สุภัทรวณิช	๘. นายเฉลิมพงศ์ แสงดี
๙. นายชัชวาลล์ คงอุดม	๑๐. นายชูศักดิ์ ศิริมงคลทอง
๑๑. นายเชาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กิติ	๑๒. นายณชนก รัตนทาส
๑๓. นายณพล เขยคำแหง	๑๔. นายณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ
๑๕. นายเดชอัคร์ ขาวทอง	๑๖. นายธนยศ ทิมสุวรรณ
๑๗. นายนันทเดช บุรณะสิทธิพร	๑๘. นายนิคม บุญวิเศษ
๑๙. นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล	๒๐. นายพลากร พิมพะนิตย์
๒๑. นายภันโกล น่วมเจิม	๒๒. นายมานะ สิมมา
๒๓. ว่าที่ร้อยตรี ยงยุทธ ภูมิประเทศ	๒๔. นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ

๒๕. นายวัชรพล ขาวขำ	๒๖. นายวารุจ ศิริวัฒน์
๒๗. นายศรธรรม ภูมิไชย	๒๘. นายศาสตรา ศรีปาน
๒๙. ว่าที่พันตรี สรชาติ วิชย สุวรรณพรหม	๓๐. นายสฤกษ์พงษ์ เกียวข้อง
๓๑. นายสังคม แดงโชติ	๓๒. พลตำรวจโท สำราญ นวลมา
๓๓. นายอักร ทองใจสด	๓๔. นายอิมรอน เส้นหลีหมื่น
๓๕. นายเอกสิทธิ์ อัครศักดิ์เกียรติ	

ที่ประชุมได้กำหนดระยะเวลาการพิจารณาศึกษาไว้ ๙๐ วัน และจะได้มีการประชุม คณะกรรมการ ในวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๖ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมกรรมการ CA 308 ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา

จึงเรียนยืนยันมาเพื่อทราบ และขอเชิญท่านไปประชุมตามกำหนดวัน เวลา และสถานที่ ดังกล่าวข้างต้น

ขอแสดงความนับถือ

(นางพรพิศ เพชรเจริญ)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานประชุม

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๑๑

(สำเนา)

เลขรับ ๔/๒๕๖๖ วันที่ ๑๒ ก.ค. ๒๕๖๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเสนอญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการปรับปรุง
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถาบันบั้งไฟให้สอดคล้องกับสภาพการณ์จริง ป้องกันปัญหาการเรียกรับ
ผลประโยชน์และคอร์รัปชัน

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยธุรกิจสถาบันบั้งไฟในประเทศไทย มีปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์โดยมิชอบ
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและข้าราชการในฝ่ายปกครองอันสร้างความเดือดร้อนให้แก่ภาคประชาชนมาอย่างยาวนาน
ผู้ประกอบการที่ตั้งใจดำเนินธุรกิจอย่างสุจริต เสียภาษีถูกต้องตามกฎหมายก็ถูกรีดไถหรือกลั่นแกล้ง
ด้วยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งส่วนหนึ่งของสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวคือ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
กับสถาบันบั้งไฟนั้นไม่มีความทันสมัย ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์จริงของสังคมที่เป็นอยู่ จึงกลายเป็น
เครื่องมือในการเรียกรับผลประโยชน์อันมิชอบของเจ้าหน้าที่ ซึ่งการปราบปรามรายกรณีไม่สามารถแก้ไข
ปัญหาได้ในระยะยาว จึงสมควรให้สภาผู้แทนราษฎร ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษารวบรวมกฎหมาย
ที่คลุมเครือ ไม่ทันสมัย ไม่สอดคล้องกับความเป็นอยู่ของสังคมในยุคปัจจุบัน เพื่อจะได้เสนอแก้ไขกฎหมาย
ต่อรัฐบาลและสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

ดังนั้น จึงขอเสนอญัตติดังกล่าวมาเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาศึกษาในเรื่องการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถาบันบั้งไฟให้สอดคล้องกับสภาพการณ์จริง
ป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์และคอร์รัปชัน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒
ข้อ ๔๙ ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะได้ชี้แจงในที่ประชุมสภาฯ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ฉัตร สุภัทรวณิช ผู้เสนอ

(นายฉัตร สุภัทรวณิช)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(โปรดพลิก)

ผู้รับรอง (ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถาบันเงินให้สอดคล้องกับสภาพการณ์จริง ป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์และคอร์รัปชัน)

๑. นายศุภรสิทธิ์ พงษ์รัฐศักดิ์	๒. นายปิยชาติ รุจิพรวดีน
๓. นายสรพัช ศรีปราชญ์	๔. นายเฉลิมพงศ์ แสงดี
๕. นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร	๖. นายรัชต์พงศ์ สร้อยสุวรรณ
๗. นายคำพอง เทพาคำ	๘. นายสุรวาท ทองบุ
๙. นายสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล	๑๐. นายจรรยาธ จตุรพรประสิทธิ์
๑๑. นางสาวปวีตรา จิตตกิจ	๑๒. นายกรณพล เทียนสุวรรณ
๑๓. นายชัยวัฒน์ สถาวรวิจิตร	๑๔. นายคุณากร มั่นนทีรัมย์
๑๕. นายชวาล พลเมืองดี	๑๖. นายวรท ศิริรักษ์
๑๗. นางสาววรรณิศา นพสิทธิ์	๑๘. นายชิตวัน ชินอนุวัฒน์
๑๙. นายสาธิต ทวีผล	๒๐. นายธัญธร ธนินวัฒนาธร

สำเนาถูกต้อง

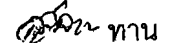

(นางสาวสายพินธุ์ จาตุรภัทร์)

วิทยากรเชี่ยวชาญ

กลุ่มงานระเบียบวาระ สำนักงานการประชุม

ปวีณา พิมพ์

 ทาน

จิ๋ว ตรวจจับ

(สำเนา)

เลขรับ ๖๓/๒๕๖๖ วันที่ ๓๑ ส.ค. ๒๕๖๖
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเสนอญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยปัจจุบันสถานบันเทิง เป็นธุรกิจสร้างงาน สร้างรายได้ทั้งในประเทศ และเงินเข้าประเทศ ทั่วทุกภาคของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว ในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ รวมถึงการจัดเขต พื้นที่เฉพาะ (โซนนิ่ง) เพื่อให้สามารถกำกับดูแลเรื่องความปลอดภัยได้อย่างดี และปัจจุบันธุรกิจเหล่านี้ ยังติดขัดเรื่องกฎหมายที่ล้าสมัย และควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน การเปิดปิด การขออนุญาต ทำให้มีการลักลอบเปิดปิดสถานบริการและสถานบันเทิง และการเปิดเกินเวลา ของกฎหมาย ส่งผลให้มีการจ่ายส่วย และรับเงินใต้โต๊ะ ส่งผลให้รัฐเสียหายเป็นอย่างมากตามข่าวที่เราได้รับ ทราบกันอยู่ในแต่ละวัน

ดังนั้น จากปัญหาที่กล่าว จึงขอเสนอญัตติดังกล่าวมาเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง ตามข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๔ ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะได้ชี้แจงในที่ประชุมสภาฯ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ศาสตรา ศรีปาน ผู้เสนอ

(นายศาสตรา ศรีปาน)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมไทยสร้างชาติ

(โปรดพลิก)

ผู้รับรอง (ญาติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา และแนวทางการแก้ไขปัญหสถานบันเทิง)

๑. นายปรเมษฐ์ จินา	๒. นายพิพิธ รัตนรักษ์
๓. นายถนอมพงศ์ หลีกภัย	๔. นายชนนพัฒน์ นาคล้ำ
๕. นายสัมพันธ์ มะยูโซ๊ะ	๖. นายอามินทร์ มะยูโซ๊ะ
๗. นายสัมพันธ์ แทนทรัพย์	๘. นายเกรียงยศ สุดลาภา
๙. นายสมยศ ปลายด้าม	๑๐. นายสรรเพชญ์ บุญญามณี
๑๑. นายทรงศักดิ์ มุสิกอง	๑๒. นายกาญจน์ ตั้งปอง
๑๓. นายพิทักษ์เดช เดชเดโช	๑๔. นายร่มธรรม ชำนุรักษ์
๑๕. นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์	๑๖. นายพงษ์มนู ทองหนัก
๑๗. นายนิติศักดิ์ ธรรมเพชร	๑๘. นายณัฐชานัน ศรีก่อเกื้อ
๑๙. นางมุกดาวรรณ เลื่องสินิล	๒๐. จำอากาศเอก อภิชาติ แก้วโกศล

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสายพินิจ จาตุรภัทร์)
วิทยาการเชี่ยวชาญ
กลุ่มงานระเบียบวาระ สำนักงานการประชุม

มาตี พิมพ์
อำนวยการด้าน
 ตรวจ

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักงาน
รับที่ ๒๑ / ๒๕๖๖
วันที่ ๒๓ ก.ย. ๖๖ เวลา ๑๒.๐๓ น.
กลุ่มงาน พรม.๑ ดำเนินการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขที่รับ ๕๑ / ๒๕๖๖
วันที่ ๒๓ ก.ย. ๖๖
สภาผู้แทนราษฎร
เวลา ๑๑.๕๕ น.
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเสนอญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาปัญหาของธุรกิจสถานบันเทิง และการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ในแต่ละปีประเทศไทยมีรายได้จากภาคธุรกิจสถานบันเทิงอย่างมหาศาล ทั้งรายได้จากชาวไทยและชาวต่างชาติ ทำให้ผู้ประกอบการร้านค้า ร้านอาหาร ผับ บาร์ นกดนตรี อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม ตลอดจนจนถึงพนักงานบริการที่ทำงานในภาคธุรกิจสถานบันเทิงมีรายได้ เป็นการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ประชาชนที่ประกอบอาชีพภาคนี้มาโดยตลอด

แต่สิ่งที่ไม่ได้คือ ปัญหาเกี่ยวกับการจ่ายและเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อาศัยช่องทางและอำนาจของตนโดยมิชอบ ซึ่งเกิดขึ้นควบคู่กับผู้ประกอบอาชีพด้านธุรกิจสถานบันเทิงทั่วประเทศ การกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐเกิดจากการใช้อำนาจโดยทุจริต และปัญหาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายบางฉบับที่ให้อำนาจในการใช้ดุลพินิจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐมากเกินไป ก่อให้เกิดช่องทางปัญหาเกี่ยวกับการเรียกรับผลประโยชน์ การรีดไถ การกลั่นแกล้งผู้ประกอบการ และการเก็บส่วยประจำวันหรือประจำเดือน ซึ่งเป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องมีต้นทุนค่าใช้จ่ายที่ผิดกฎหมายเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้ผู้ประกอบการบางรายจำเป็นต้องหาช่องทางอื่นที่ผิดกฎหมาย เพื่อสนองตอบความต้องการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น การเปิดสถานบริการโดยไม่มีใบอนุญาต การเปิดบริการให้แก่เยาวชนที่อายุต่ำกว่ากฎหมายกำหนด การเปิดบริการเกินเวลา การแอบแฝงบริการด้วยการค้ายาเสพติด การแอบแฝงบริการทางเพศ จึงทำให้สถานบริการเป็นแหล่งมั่วสุมของปัญหาต่าง ๆ และเป็นต้นตอของปัญหาสังคมไทย

ดังนั้น จึงขอเสนอญัตติดังกล่าวเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาปัญหาของสถานบันเทิง และการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่รัฐ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะได้ชี้แจงในที่ประชุมสภาฯ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ผู้เสนอ

สำนักงานการประชุม
เลขที่รับ ๒๕ / ๒๕๖๖
วันที่ ๒๓ ก.ย. ๖๖ เวลา ๑๒.๕๕ น.

(นายพลากร พิมพะนิตย์) ✓

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๒๔๔

รับรองลายมือชื่อถูกต้อง

๓๓

นางสาวกิงกาญจน์ ภูมาลี

กลุ่มงานระเบียบวาระ
รับที่ ๒๕๕ / ๒๕๖๖
วันที่ ๒๓ ก.ย. ๖๖ เวลา ๑๓.๐๐ น.

ภาคผนวก ข

หนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด
ที่ สผ ๐๐๑๔/๙๙๔๕ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖
เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณาของคณะกรรมการธิการวิสามัญ

กลุ่มงาน กมธ.การกฎหมาย
การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

สำนักกรรมการ ๒

รับที่ ๑/๖๖

วันที่ ๒๑-๑-๖๖

เวลา ๑๔.๐๐ น.

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๙๙๔๕

กลุ่มงานบริหารทั่วไปสำนักกรรมการ ๒
เลขรับ ๗๘๑, ๒๕๖๖
รับที่ ๒๑ ๑ ๖๖
เวลา ๑๓.๓๐ น.
ส่งกลุ่มงาน ๑๑ มย -ดำเนินการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไข
ปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่
ของรัฐ

เรียน ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุง
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

อ้างถึง หนังสือคณะกรรมการวิสามัญฯ ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๘.๑๐/๒๖๓๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา
สถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ได้ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
วันพุธที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีมติให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาได้ตามที่ร้องขอ
ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยตำรวจตรี

(อาพิชิต สุขะนันท์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รักษาการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักการประชุม

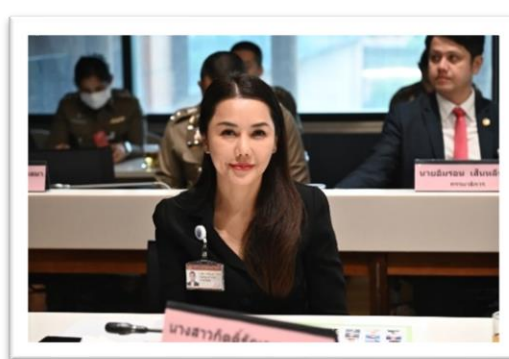
โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๑๑

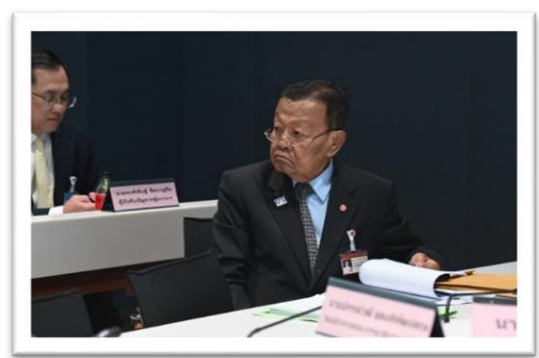
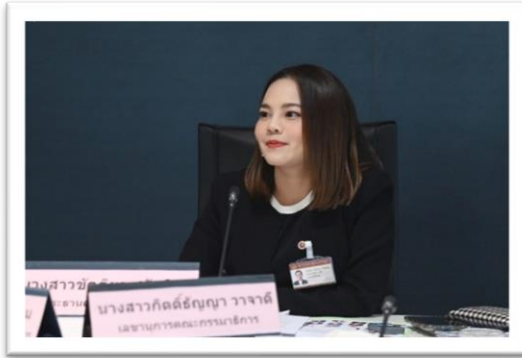
ภาคผนวก ค

ภาพการประชุมคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ

ภาพการประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา
สถาบันบั้งเทิ่ง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์
จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ สภาผู้แทนราษฎร

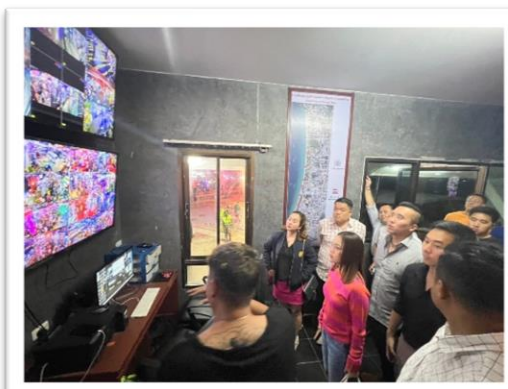

ภาคผนวก ง

ภาพการเดินทางไปศึกษาดูงานและจัดสัมมนาของ
คณะกรรมการวิสามัญ ณ กรุงเทพมหานคร จังหวัดภูเก็ต
จังหวัดชลบุรี และจังหวัดเชียงใหม่

ภาพการเดินทางไปศึกษาดูงานและจัดสัมมนาของคณะกรรมการวิสามัญ
ณ กรุงเทพมหานคร จังหวัดภูเก็ต จังหวัดชลบุรี และจังหวัดเชียงใหม่

ภาคผนวก จ

ประกาศตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาจัดทำรายงานผลการศึกษา
และปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสถานบันเทิง รวมทั้งกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้อง ให้อนุกรรมการพ้นจากตำแหน่ง
และแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอนุกรรมการ เพิ่มเติม

ประกาศคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง ตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาจัดทำรายงานผลการศึกษา และปรับปรุงกฎหมาย
เกี่ยวกับสถานบันเทิง รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา
สถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะอนุกรรมการ
พิจารณาจัดทำรายงานผลการศึกษา และปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสถานบันเทิง รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
และให้รายงานผลการศึกษาต่อคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา
สถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาต่อไป โดยคณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย

๑. นายวัชรพล ขาวขำ	เป็นประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายมานะ สิมมา	เป็นรองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายกรวีร์ สาราคำ	เป็นอนุกรรมการ
๔. นายปารเมศ วิทยารักษ์สรรค์	เป็นอนุกรรมการ
๕. นายสังคม แดงโชติ	เป็นอนุกรรมการ
๖. นายวรพจน์ ด้วงพิบูลย์	เป็นอนุกรรมการ
๗. นางวรรณทิพ สมจินตนา	เป็นอนุกรรมการ
๘. นายไพรัตน์ ทรัพย์อนันต์	เป็นอนุกรรมการ
๙. นางสาวสุดใจ นุ่นเกตุ	เป็นอนุกรรมการ
๑๐. พันตำรวจเอก อูรัมพร ขุนเดชสัมฤทธิ์	เป็นอนุกรรมการ
- โดยให้ที่คณะอนุกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

๑. พิจารณาศึกษา รวบรวมข้อมูลเบื้องต้น และวิเคราะห์สภาพปัญหา รวมทั้งเสนอแนะ
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายสถานบริการ
ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของสังคม
ในปัจจุบัน เพื่อป้องกันปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๒. ศึกษาและทบทวนกฎหมาย หรือกฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิง รวมทั้ง
ให้ความเห็น หรือคำแนะนำในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ และสถานประกอบการ
ที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายสถานบริการ ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๓. ปฏิบัติงานทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และสรุปประเด็นเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ รวมทั้งจัดทำรายงานผลการศึกษา แล้วรายงานผลการศึกษาให้คณะกรรมการพิจารณาต่อไป

๔. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางสาวชัตติยา สวัสดิผล)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประกาศคณะกรรมการการศึกษาวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

สภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง ให้อนุกรรมการ ในคณะอนุกรรมการพิจารณาจัดทำรายงานผลการศึกษา
และปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสถานบันเทิง รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
พ้นจากตำแหน่ง

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการศึกษาวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา
สถานบันเทิงและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ที่ประชุมมีมติให้ นายกรวีร์ สาราคำ อนุกรรมการ
ในคณะอนุกรรมการพิจารณาจัดทำรายงานผลการศึกษา และปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสถานบันเทิง
รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง พ้นจากตำแหน่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางสาวชัตติยา สวัสดิผล)

ประธานคณะกรรมการการศึกษาวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประกาศคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง แต่งตั้งอนุกรรมการ ในคณะอนุกรรมการพิจารณาจัดทำรายงานผลการศึกษา
และปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสถานบันเทิง รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มเติม)

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา
สถานบันเทิงและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ที่ประชุมมีมติแต่งตั้ง นายภัทร ภมรมนตรี
เป็นอนุกรรมการ ในคณะอนุกรรมการพิจารณาจัดทำรายงานผลการศึกษา และปรับปรุงกฎหมาย
เกี่ยวกับสถานบันเทิง รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มเติม)

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางสาวชัตติยา สวัสดิผล)

ประธานคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ภาคผนวก ฉ

ประกาศแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษา
ประจำคณะกรรมการการวิสามัญ และให้ที่ปรึกษาประจำ
คณะกรรมการการวิสามัญพ้นจากตำแหน่ง

ประกาศคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

สภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา
สถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ
เป็นที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังมีรายนาม
ดังต่อไปนี้

๑. นายปรีชาวุฒิ กี่สั้น
๒. นายสหพล กาญจนเวนิช
๓. นางสาวสุทธิกานต์ สุทธิประภา
๔. นางสาวสุนตดา แซ่โก๊ะ
๕. นางสาวอรพรรณ วิไลรัตน์
๖. นายอวิรุทธ์ สิทธิพันธ์

โดยให้ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการมีหน้าที่ และอำนาจ ดังนี้

๑. ปฏิบัติงานทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ จัดทำรายงาน และสรุปประเด็น
เรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ
๒. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานคณะกรรมการ หรือตามที่
คณะกรรมการมอบหมาย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางสาวชัตติยา สวัสดิผล)

ประธานคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประกาศคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ (เพิ่มเติม)

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา
สถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ
เป็นที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ (เพิ่มเติม)
ดังมีรายนาม ดังต่อไปนี้

๑. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
๒. นายกันทรณ์ภักดิ์ จารุกุลพรไพศาล
๓. นายเฉลิมเกียรติ วงศ์วัลย์มาศ
๔. นายณัฐวุธ จุลกะเศียน
๕. นายบุญเลิศ คงเจริญ
๖. นายปรีชา เบญจรงค์พันธ์
๗. นายพงศกร รัตนเรืองวัฒนา
๘. นายพิตตินันท์ พิพัฒน์โกศล
๙. นายพันเดช หลิมศิริไล
๑๐. นายสัตตพล ดาราวุฒิ

โดยให้ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการมีหน้าที่ และอำนาจ ดังนี้

๑. ปฏิบัติงานทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ จัดทำรายงาน และสรุปประเด็น
เรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ
๒. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานคณะกรรมการ หรือตามที่
คณะกรรมการมอบหมาย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางสาวชัตติยา สวัสดิผล)

ประธานคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประกาศคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ (เพิ่มเติม)

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา
สถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ
เป็นที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ (เพิ่มเติม)
ดังมีรายนาม ดังต่อไปนี้

๑. พลตำรวจตรี ชยุต มารยาทตร์
๒. นายกิตติวัฒน์ สุเทพิน
๓. นายนนทพันธ์ วีรภัทรศิริกุล
๔. นายไพฑูรย์ ฤกษ์นิธิ
๕. นายเอิบ ลิ้มสมมุติ

โดยให้ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

๑. ปฏิบัติงานทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ จัดทำรายงาน และสรุปประเด็น
เรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ
๒. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานคณะกรรมการ หรือตามที่
คณะกรรมการมอบหมาย

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางสาวชัตติยา สวัสดิผล)

ประธานคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประกาศคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ (เพิ่มเติม)

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา
สถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๗ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ
เป็นที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ (เพิ่มเติม)
ดังมีรายนาม ดังต่อไปนี้

๑. พลตำรวจตรี วรวิทย์ ญาณจินดา
๒. นายประธาน ศรีสุนทร
๓. นายประชา เลิศวรลักษณ์

โดยให้ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

๑. ปฏิบัติงานทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ จัดทำรายงาน และสรุปประเด็น
เรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ
๒. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานคณะกรรมการ หรือตามที่
คณะกรรมการมอบหมาย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางสาวชัตติยา สวัสดิผล)

ประธานคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประกาศคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

สภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง ให้ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไข
ปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์
จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ้นจากตำแหน่ง

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา
สถานบันเทิงและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๐ เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๗ ที่ประชุมมีมติให้ นายปรีชา เบญจรงค์พันธุ์
ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ้นจากตำแหน่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นางสาวชัตติยา สวัสดิผล)

ประธานคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประกาศคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

สภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ (เพิ่มเติม)

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา
สถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๐ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๗ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ
เป็นที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง
และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ (เพิ่มเติม)
ดังมีรายนาม ดังต่อไปนี้

๑. นายมุฮัมมัดฟาห์มี ตาละ

๒. นายชลลฤต สาทราคม

๓. นายบวรรัตน์ กาญจนรัตน์

โดยให้ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

๑. ปฏิบัติงานทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ จัดทำรายงาน และสรุปประเด็น
เรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ

๒. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานคณะกรรมการ หรือตามที่
คณะกรรมการมอบหมาย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นางสาวชัตติยา สวัสดิผล)

ประธานคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ภาคผนวก ช
รวมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

**สารบัญ QR Code เอกสารประกอบรายงานของคณะกรรมการธิการวิสามัญ
รวมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง**

ลำดับ ที่	กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	QR Code
๑	พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	 Download
๒	คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งขันและรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘	 Download
๓	คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๙ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙	 Download
๔	ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒	 Download
๕	ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๗ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๑๕	 Download
๖	กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙	 Download
๗	กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๘	 Download

ลำดับ ที่	กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	QR Code
๘	กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗	 Download
๙	กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖	 Download
๑๐	กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖	 Download
๑๑	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แบบคำขอรับใบอนุญาต ใบอนุญาต คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ บัตรประวัติและการแจ้งเปลี่ยนแปลงรายการในบัตรประวัติของพนักงานสถานบริการ	 Download
๑๒	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุ ใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต และกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ	 Download
๑๓	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้ง หลักเกณฑ์ วิธีการแจ้ง และการรับแจ้งเหตุในสถานบริการ	 Download
๑๔	คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑	 Download
๑๕	คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๕๘๑/๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับสถานบริการ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๐	 Download

ลำดับ ที่	กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	QR Code
๑๖	คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๔๖/๒๕๕๘ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘	 Download
๑๗	พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม	 Download
๑๘	ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘	 Download
๑๙	ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒	 Download
๒๐	คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ฉบับที่ ๑/๒๕๔๘ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกลุ่มบริการบันเทิง	 Download
๒๑	พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑	 Download
๒๒	ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒	 Download
๒๓	ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘	 Download

ลำดับ ที่	กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	QR Code
๒๔	ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดเวลาห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๘	 Download
๒๕	พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	 Download
๒๖	กฎกระทรวงกำหนดประเภทและระบบความปลอดภัยของอาคารที่ใช้เพื่อประกอบกิจการเป็นสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๕๕	 Download
๒๗	พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒	 Download
๒๘	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	 Download
๒๙	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘	 Download
๓๐	ระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ว่าด้วยกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๖๐	 Download

พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ
จำนวน ๕๔ จังหวัด และกรุงเทพมหานคร

๑	 กรุงเทพมหานคร	๒	 จังหวัดกระบี่	๓	 จังหวัดกาฬสินธุ์	๔	 จังหวัดกาญจนบุรี
๕	 จังหวัดขอนแก่น	๖	 จังหวัดจันทบุรี	๗	 จังหวัดฉะเชิงเทรา	๘	 จังหวัดชลบุรี
๙	 จังหวัดชัยภูมิ	๙ (ต่อ)	 จังหวัดชัยภูมิ (ฉบับที่ ๒)	๑๐	 จังหวัดเชียงใหม่	๑๑	 จังหวัดเชียงราย
๑๑ (ต่อ)	 จังหวัดสยามราช (ฉบับที่ ๒)	๑๒	 จังหวัดตราด	๑๒ (ต่อ)	 จังหวัดตราด (ฉบับที่ ๒)	๑๓	 จังหวัดตาก
๑๔	 จังหวัดตรัง	๑๕	 จังหวัดนครราชสีมา	๑๕ (ต่อ)	 จังหวัดนครราชสีมา (ฉบับที่ ๒)	๑๖	 จังหวัดนครพนม
๑๖ (ต่อ)	 จังหวัดนครพนม (ฉบับที่ ๒)	๑๗	 จังหวัดนครสวรรค์	๑๗ (ต่อ)	 จังหวัดนครสวรรค์ (ฉบับที่ ๒)	๑๘	 จังหวัดนครปฐม
๑๙	 จังหวัดนครศรีธรรมราช	๒๐	 จังหวัดนราธิวาส	๒๑	 จังหวัดบุรีรัมย์	๒๒	 จังหวัดปราจีนบุรี
๒๓	 จังหวัดปราจีนบุรี (ฉบับที่ ๒)	๒๓ (ต่อ)	 จังหวัดปราจีนบุรี (ฉบับที่ ๒)	๒๔	 จังหวัดแพร่	๒๕	 จังหวัดพิษณุโลก

พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ
จำนวน ๕๔ จังหวัด และกรุงเทพมหานคร

๒๖	 จังหวัดเพชรบูรณ์	๒๗	 จังหวัดพัทลุง	๒๘	 จังหวัดภูเก็ต	๒๙	 จังหวัดมหาสารคาม
๓๐	 จังหวัดมุกดาหาร	๓๑	 จังหวัดแม่ฮ่องสอน	๓๒	 จังหวัดยะลา	๓๓	 จังหวัดระยอง
๓๔	 จังหวัดร้อยเอ็ด	๓๔ (ต่อ)	 จังหวัดร้อยเอ็ด (ฉบับที่ ๒)	๓๕	 จังหวัดราชบุรี	๓๕ (ต่อ)	 จังหวัดราชบุรี (แก้ไขคำผิด)
๓๖	 จังหวัดลพบุรี	๓๗	 จังหวัดเลย	๓๘	 จังหวัดลำพูน	๓๙	 จังหวัดลำปาง
๔๐	 จังหวัดสมุทรปราการ	๔๐ (ต่อ)	 จังหวัดสมุทรปราการ (ฉบับที่ ๒)	๔๑	 จังหวัดสระแก้ว	๔๒	 จังหวัดสุรินทร์
๔๓	 จังหวัดสมุทรสาคร	๔๔	 จังหวัดสมุทรสงคราม	๔๕	 จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๔๕ (ต่อ)	 จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ฉบับที่ ๒)
๔๖	 จังหวัดสงขลา	๔๗	 จังหวัดสระบุรี	๔๗ (ต่อ)	 จังหวัดสระบุรี (ฉบับที่ ๒)	๔๘	 จังหวัดศรีสะเกษ
๔๙	 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๕๐	 จังหวัดหนองบัวลำภู	๕๑	 จังหวัดบึงกาฬ	๕๒	 จังหวัดอุบลราชธานี

**พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ
จำนวน ๕๔ จังหวัด และกรุงเทพมหานคร**

๕๒ (ต่อ)	 จังหวัดอุบลราชธานี (ฉบับที่ ๒)	๕๓	 จังหวัดอุดรธานี	๕๓ (ต่อ)	 จังหวัดอุดรธานี (ฉบับที่ ๒)	๕๔	 จังหวัดอุดรดิตถ์
๕๕	 จังหวัดอำนาจเจริญ						

**พระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๖๑
จำนวน ๒๒ จังหวัด**

๑	จังหวัดกำแพงเพชร	๑๒	จังหวัดเพชรบุรี	 Download
๒	จังหวัดชัยนาท	๑๓	จังหวัดยโสธร	
๓	จังหวัดชุมพร	๑๔	จังหวัดระนอง	
๔	จังหวัดนครนายก	๑๕	จังหวัดสกลนคร	
๕	จังหวัดนนทบุรี	๑๖	จังหวัดสตูล	
๖	จังหวัดน่าน	๑๗	จังหวัดสิงห์บุรี	
๗	จังหวัดปทุมธานี	๑๘	จังหวัดสุโขทัย	
๘	จังหวัดปัตตานี	๑๙	จังหวัดสุพรรณบุรี	
๙	จังหวัดพะเยา	๒๐	จังหวัดหนองคาย	
๑๐	จังหวัดพังงา	๒๑	จังหวัดอ่างทอง	
๑๑	จังหวัดพิจิตร	๒๒	จังหวัดอุทัยธานี	

เจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิง และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

สภาผู้แทนราษฎร

นายพงศ์พันธุ์ จิตรานุกิจ

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการการกฎหมาย
การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

นายguan อุ่นจันทร์
วิทยาการเชี่ยวชาญ

นางศิริรัตน์ นาโค
วิทยาการชำนาญการพิเศษ

ว่าที่ร้อยตรี จิระศักดิ์ ปิติกะวงค์
วิทยาการชำนาญการ

นางกมลเนตร พูลสุข ทนคง
นิติกรชำนาญการ

นายกรณ์ ศินารักษ์ ณ จำปาศักดิ์
นิติกรชำนาญการ

นายรณกฤต ศรีสุวรรณ
นิติกรปฏิบัติการ

นางปิยญา ลีโชติรส
เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

นางสาวพรปวีณ์ แยมขยัน
เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

นางสาววรรษา ปรียภาณุชาติ
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางธันตติยา ทำไรสง
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

กลุ่มงานคณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน
สำนักกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๖๓๒๑ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : committee_legal@parliament.go.th